

మెహెర్ ప్రవచనము

భగవద్వచనము

సంక్షిప్తరూపము

తెలుగుసేత :

బాలగోపాల భాస్కరరాజు

మెహర్ ప్రవచనము
భగవద్వచనము
సంక్షిప్తరూపము
తెలుగుసేత :
బాలగోపాల భాస్కరరాజు,
తాడేపల్లిగూడెం

సమర్పణము :
మెహర్ కుటీర్.డోర్ నెం. 3-5-9,
సుబ్బారావుపేట, తాడేపల్లిగూడెం-534 101,
పల్లె జిల్లా, ఆంధ్ర.
'సర్వహక్కులును రచయితవే'
ముద్రణ : మెహర్ మౌనవాణి పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాద్.

“ఎవరీ మెహర్ బాబా నుండి”

అనంత శాశ్వత అస్తిత్వం నిరాకార నిర్గుణత్వంలో ‘సత్యము’ అనీ, భగవంతుడనీ; సగుణ సాకారత్వంలో మూర్తిభవించినప్పుడు ‘అవతార పురుషుడు’ అనియూ వ్యవహరింపబడుతోంది. అట్టి సత్యము లేక, భగవంతుడు సృష్టి పరిణామ రూపాలలో అంత్యరూపమైన మానవునిగా బహిర్ముఖమై, మానవరూపంలో లక్షలాది పునర్జన్మల ద్వారా ద్వంద్వానుభవాలను పొందుతూ, ఆ మానవరూపమునందే అంతర్ముఖుడై ఎటుకతో భగవంతుడౌతున్నాడు. ఇలా మానవుడు చివరకు తన అనంత స్థితియందు ఎరుక కల్గినవాడై పరిపూర్ణుడైన భగవంతుడౌతున్నాడు.

“భగవంతుడు భగవంతునిగా పరిపూర్ణుడు కాడు. మానవుడు మానవునిగా పరిపూర్ణుడు కాడు”.

“భగవంతుడు మానవుడై అవతరించినప్పుడే పరిపూర్ణుడు. అట్లే మానవుడు భగవంతుడైనప్పుడే

పరిపూర్ణుడు” – అని మెహర్ సూక్తి.

అవతారము:

“సృష్టిపరిణామంలో సద్గురువుగా ఆవిర్భవించిన మొట్టమొదటి మానవుడు. ఆతడే శాశ్వతంగా అవతారునిగా సాక్షాత్కారిస్తున్న ఆది సద్గురువు; అతని ద్వారానే భగవంతుడు ఎరుకలేని దివ్యత్వస్థితినుండి ఎరుక కల్గిన దివ్యత్వానికి ప్రయాణించి ఎరుకతో భగవంతుడు కాగలందులకై ఎరుక లేకుండా మానవుడైనాడు. ఆతని ద్వారానే భగవంతుడు యుగాంతరములందు మానవాళి విమోచనమునకై మానవుడౌతున్నాడు” – అని మెహర్ ప్రవచనం.

ఇలా అవతరించిన భగవంతుని పేర్వేరు మతాలలో అవతారము, బుద్ధ, క్రీస్తు, మొహమ్మద్, రసూల్ అల్లాహ్ నామాలతో పిలుస్తారు. కనుక భగవంతుడే **అవతార పురుషుడు: అవతార పురుషుడే భగవంతుడు**. తానే నిరాకారుడైన భగవంతుడును సాకారం అవతార పురుషుడనూ కూడా. ఎరుకతో కూడిన శాశ్వత అనంత దివ్యచైతన్య వ్యక్త స్వరూపమే అవతార పురుషుడు. వ్యావహారిక దివ్యత్వమే అవతార పురుషుడు.

“ఓంకార బిందువు నుండి బయటికి చిమ్ముకొనివచ్చి బ్రహ్మానుభవాన్ని పొందటానికై ఆదిమానవుడైన తొలిపరమాణువే అవతార పురుషుడు” – అని మెహర్ సూక్తి.

తొలి పరమాణువే – ఆది మానవుడు

ఆది మానవుడే – ఆది పురుషుడు

ఆది పురుషుడే – ఆది సద్గురువు

ఆది సద్గురువే – ఆది అవతార పురుషుడు.

ఆతడే శాశ్వతంగా ప్రతి అవతార యుగమందును అవతరిస్తున్న పురాణ పురుషుడు.

అవతార పురుషుడు ఏకకాలమందే అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, ఆనందమయ, విజ్ఞానమయ కోశములందు స్మృతికలవాడై; ఏకకాలమందే, భౌతిక, సూక్ష్మ, మనోమయ

సత్యలోకములందు చైతన్య స్వరూపంలో సర్వవ్యాపకుడై విహరిస్తూ సర్వమునూ తానే అయివున్నట్టి స్వానుభవాన్ని కలిగిన విశ్వరూపుడైన దివ్యమానవుడు.

అవతారపురుషుడు వేర్వేరు కాలములలో వేర్వేరు భూభాగములలో వేర్వేరు రూపములలో వేర్వేరు నామములతో కనుపించుటచే అవతారములు అనేకమని భావించుట సహజమే కానీ.....

Page: 3

ఏకైక అవతారం :

“భగవంతుడు సదా ఒకే తత్త్వమౌటచే ఆతని అవతారత్వం కూడా సదా ఒక్కటే అవుతోంది.

నిత్యుడు, అఖండలక్షణుడు, అనంతుడు అగు భగవంతుడే.....అవతరపురుషుడుగను, రక్షకుడుగను, ప్రవక్తగను, సర్వోన్నతుడైన పురాణపురుషునిగను అభివ్యక్తమౌతున్నారు..!!

మానవాళిని అజ్ఞాన అగర్తము నుండి సముద్ధరించటానికి, మానవుల మాయాబంధాలను తొలగించటానికి ఉపకరించే నిత్యలక్షణాలుగల ఒకే అవతారతత్వం మానవసంబంధములైన వివిధ నామరూపాలు ధరించి, ఆయా కాలములందు ఆయా యుగములందు సత్యాన్ని వివిధ దేశాలలో, వివిధ భాషలలో, వివిధ రీతులుగా ప్రకటించేటందుకు మాటిమాటికి లోకంలో అభివ్యక్తమౌతోంది” – అని మెహర్ ప్రవచనం

“అవతార పురుషుడు భగవంతునిగా అన్ని ఆత్మలను తన రూపములుగనే చూస్తాడు. తననే ప్రతి వస్తువులో చూస్తాడు. ఆతని సార్వభౌమిక మనస్సు (Universal Mind) అందరి మనస్సులను తనలో కలిగివుంటుంది. కర్మబంధములలో చిక్కుపడియున్న జీవాత్మలన్నింటితో తాను ఏకత్వం చెందియున్నానని అవతారపురుషునకు తెలుసు. తాను భగవంతునితో తాదాత్మ్యం చెందియూ శాశ్వతంగా స్వేచ్ఛాపరుడనైయున్నానని ఎరిగియున్ననూ కర్మబద్ధులైన ఇతరజీవాత్మలతో ఏకమైయున్నాననీ; అందువలన వారిలో తాను బంధింపబడియున్నాననీ కూడా ఆతనికి తెలుసు; బ్రహ్మానుభవం యొక్క పరమానందాన్ని శాశ్వతమై నిరంతరాయంగా అనుభవిస్తున్నప్పటికీ, కర్మబద్ధులైన జీవాత్మలతో ఏకమైయున్న కారణంగా తాను విధిగా బాధానుభవాన్ని కూడా పొందుతున్నాడు. ఆ బద్ధజీవులు తన స్వీయరూపములేననీ ఆతనికి తెలుసు. ఇదే క్రీస్తు యొక్క శిలువకు అర్థము” – అని మెహర్ ప్రవచనము.

ఏకైక అవతారం :

సృష్టిలో శాశ్వతంగా ప్రతికాలంలోనూ 5 గురు సద్గురువులుంటారు. భగవంతుడవతరించు కాలప్రమాణం 1400 సం||లకు మించకుండా, 700 సం||లకు తగ్గకుండా వుంటుంది. ఈ కాల ప్రమాణాన్ని ‘అవతారయుగం’ అంటారు. అవతారయుగంలో పదునొకండు కాలములుంటాయి. ప్రతి కాలంలోను 5 గురు సద్గురువులు దైవ ప్రతినిధులుగా నుండి ఆధ్యాత్మికంగా సమస్త సృష్టిని పాలిస్తూ మానవుల సమస్యలను *పరిష్కరిస్తూ వుంటారు. అయిననూ అవతారయుగం పూర్తికాబడు పదునొకండవ కాలంలో యే అయిదుగురు సద్గురువులున్నారో, వారి పిలుపుపై భగవంతుడు భూలోకానికి అవతరిస్తాడు. ప్రతి అవతారయుగంలోనూ ఇంతే.

భగవంతుడు ఎట్టికాలమున అవతరిస్తాడు?

“మానవుడు యిదివరకెన్నడూ లేనంతగా కోరికలకు

బానిసయై పోయినట్లు కనుపించిన కాలమందు,
 ఇదివరకెన్నడూ లేనంతగా దురాశాపరుడైన కాలమందు
 ఇదివరకటికంటే మిక్కిలి భయపడుతున్న కాలమందు,
 క్రోధానికి పరాధీనుడైయున్న కాలమందు
 బలవంతుడు బలహీనునిపై అధికారం చలాయిస్తున్న కాలమందు
 భాగ్యవంతులు పేదలను క్రూరంగా అణచివేస్తున్న కాలమందు
 అధికారంలోనున్న కొలదిమందియొక్క స్వార్థ ప్రయోజనాలకు
 అధికసంఖ్యాకులైన ప్రజానీకం ఉపయోగపడుతున్న కాలమందు
 శాంతి, విశ్రాంతిలేని మానవుడు ఉద్రేకంలో తనను తాను

గమనిక:

ప్రపంచ సంఘటనలు

*మానవచరిత్రలో సంభవించు సంఘటనలు అన్నియూ దివ్య ప్రణాళికకులోనై, అవి
 సద్గురువులచే విడుదలై, వారి ప్రతినిధుల ద్వారా వేర్వేరు లోకాలలో కార్యరూపం
 దాల్చుతూవుంటాయి.

Page: 4

మరచిపోవటానికి అన్వేషిస్తున్న కాలమందు
 అవినీతి పెచ్చుపెరిగిన కాలమందు
 నేరాలు అభివృద్ధిచెందిన కాలమందు మతం
 నవ్వులపాలైన కాలమందు
 మానవసమాజమంతటా లంచగొండితనం వ్యాపించిన కాలమందు
 జాతి మత ద్వేషాలు రెచ్చిపోయి, పోషింపబడుతున్న కాలమందు
 యుద్ధాలకు సిద్ధపడుతున్న కాలమందు
 మానవజాతి నైరాశ్యస్థితిలో పడియున్న కాలమందు
 విధ్వంసకర వెల్లువను అరికట్టుట అసాధ్యమనితోచిన కాలమందు
 భగవంతుడు అవతరిస్తాడు". - మెహర్ ప్రవచనం.

అవతార విశిష్టత:

ఆతని రాక సృష్టికి వసంతకాలం
 ఆతని జననం జగతికి శరదృతువెన్నెల
 ఆతని దివ్యదర్శనం హృదయసీమలకు తొలకరి జల్లు
 ఆతని దివ్యసాన్నిధ్యం ప్రేమాజాగృతి
 ఆతనితో సహవాసం హృదయపరివర్తనం
 ఆతని కార్యం విశ్వకల్యాణం
 ఆతని కృపి అహంకారనిర్మూలనం
 ఆతని ఉనికి భగవత్ప్రసాదం
 ఆతని కార్యసిద్ధి నూతనమానవాళికి జీవగర్భ
 ఆతని ఆగమనం ఆస్తికులకు ఆశాజ్యోతి
 సత్యాన్వేషకులకు అయస్కాంతం
 ముముక్షువులకు ముందడుగు
 అర్థులకు మోక్షప్రదానం
 నాస్తికులకు కనువిప్పు
 నిత్యశంకితులకు ప్రామాణ్యం
 మతగురువులకు గాడాంధకారం
 ప్రేమికులకు జన్మరాహిత్యం
 జాతి మత కుల తత్వాలకు,
 యాంత్రికమైన మతకర్మకాండకు
 మూఢనమ్మకాలకు ఆకురాలు కాలం (శిశిర ఋతువు)

అవతారపురుషుని దైవత్వం:

“భగవంతుడు అవతారునిగా అభివ్యక్తుడైనప్పుడు ఆతని దైవత్వం విశ్వాత్మకమైన ప్రగతిని కలిగిస్తుంది. దాని ఫలితం కూడా విశ్వాత్మకంగానే వుంటుంది; అనగా ఒక్క మానవజాతియే కాకుండా సృష్టియందలి సమస్త ప్రాణికోటియు దాని ప్రయోజనమును పొందగలుగుతుంది.” – అని మెహర్ ప్రవచనం.

నేటి వైజ్ఞానిక ప్రపంచం నూతన పద్ధతులలో ఆధ్యాత్మిక జాగృతిని ఆపేక్షిస్తోంది. అంతేగాని వేదాంతోపన్యాసాలుగాదు. దివ్యజీవనమేగాని యాంత్రికమైన ఆడంబరంతో కూడిన మతకర్మలు కాదు; విస్తృతమైన ప్రేమనే కోరుతోందిగాని అద్భుతశక్తుల ప్రదర్శనలను కాదు. కావలసినది హృదయపరివర్తనం,

ఆధ్యాత్మిక అవగాహనం, శాంతి, సామరస్యాలు, ఆత్మసంతృప్తి, వీటిని కలిగించే సర్వశక్తిమయుడు ఒక్క అవతార పురుషుడు మాత్రమే.

జై బాబా!!

Page: 5

భగవద్వచనము

భగవంతుని ఏకకాలిక దశవిధ పాత్రాభినయము

- 1 వ పాత్ర - పరాత్పర పరబ్రహ్మ స్థితిలోనున్న భగవంతుడు.
- 2 వ పాత్ర - పరమాత్మ స్థితిలోనున్న భగవంతుడు.
- 3 వ పాత్ర - సృష్టి స్థితి లయకారుడైన సృష్టికర్తగా నున్న భగవంతుడు.
- 4 వ పాత్ర - రూపధారిగా నున్న భగవంతుడు.
- 5 వ పాత్ర - సృష్టి పరిణామరూపములలో నున్న భగవంతుడు.
- 6 వ పాత్ర - మానవరూపములో పునర్జన్మలను పొందుచున్న భగవంతుడు.
- 7 వ పాత్ర - ఆధ్యాత్మిక మార్గములో సాధకుల రూపములో నున్న భగవంతుడు.
- 8 వ పాత్ర - బ్రహ్మీభూతునిగా నున్న భగవంతుడు.
- 9 వ పాత్ర - జీవన్ముక్తునిగా నున్న భగవంతుడు.
- 10 వ పాత్ర - సద్గురువు (లేక) అవతార్ గా నున్న భగవంతుడు.

WHIM

భాస్కరరాజు

రచన :

భగవద్విలాసము

W Worlds (Gross, Subtle, Mental) = భౌతిక - సూక్ష్మ - మనోమయ
లోకములతో కూడిన విశ్వము.
When? = భగవద్విలాసం ఎప్పుడు కలిగినది ?
Where? = భగవద్విలాసం ఎక్కడ కలిగినది ?
Why? = భగవద్విలాసం ఎందుకు కలిగినది ?
Who am I ? 2 వ ఎ స్థితి = నేను ఎవరిని ?
Woman aspect of Infinitely unconscious consciousness. II State = స్త్రీతత్వమైన
అనంత అచేతన చైతన్యము.

H Hu, Human = మానవుడు

Hu = HE; HE= GOD; HUMAN = GODMAN = హూ=అతడు,
అతడు=భగవంతుడు,

భగవంతుడు+మానవుడు = అవతార పురుషుడు

Humanity = మానవత, మానవాళి

Highest of the High = సర్వోన్నతుడు, పరమేష్ఠి

Higher Inspiration = ఉన్నతతర భగవత్ప్రేరిత జ్ఞానము

I Infinitude = అనంతత్వము

Initial urge to know itself = తనను తాను తెలిసికొనవలెననెడి ఆదిప్రేరణము

I-am-ness = నేను అనెడు భావము, అహమిక

Illusion = భ్రమ, మహామాయ

Instinct	=	సహజాతము
Intellect	=	బుద్ధి
Intuition	=	సహజమైన అంతరజ్ఞానము
Inspiration	=	భగవత్ప్రేరిత జ్ఞానము
Insight	=	అంతర దృష్టి
Illumination	=	ఆత్మ ప్రకాశము, సాక్షాత్కారము, భగవద్దర్శనము

I-AM-GOD 2 వ బి సితి(Divine Awake State of God) Nirvikalpa Samadhi = నేను భగవంతుడను(దివ్య జాగృతి)

Indivisible oneness = అఖండ ఏకత్వము

Individulised ocean = వ్యక్తిగత మహాసాగరము

Infinite Reality = అనంత పరమసత్యం |

I-AM-AVATAR IIC Sahaj Samadhi = నేను - అవతారపురుషుడు (దివ్యకార్యాలయము)

I Am Everything = సర్వోహమ్

M Maya = మూలప్రకృతి; మహామాయ

Manifestation of God as Avatar = భగవదావిష్కారము

Male aspect of Infinite Conscious Consciousness 2 వ బి స్థితి = పురుషతత్వమైన అనంత సచేతన చైతన్యము

Manyness of Duality = ద్వంద్వముల అనేకత్వము

W+M = Union = స్త్రీ + పురుష = సంగమం

Manifold Illusion = బహుళత్వమైన మాయ

+ = Crucifixion or Vicarious Suffering of Avatar = పరుల శ్రేయస్సునకై అనుభవించు అవతారుని చిత్రవృథలు Manifestation of Nothing as Nothingness (Divine Dream State) = ఆభాసమై సృష్టిగా అభివ్యక్తమైన అభావము - దివ్యస్వప్నము

Mastery in Servitude (Divine Office) 2 వ సి స్థితి = సేవాప్రపూర్ణము

Manifestation of the World of Forms = నామరూపములతో వ్యక్తమైన దృశ్య జగత్తు.

భగవద్వచనము

పరిచయము :

అతడు మొదటివాడు

అతడు చివరివాడు

అతడు వెలుపలివాడు

అతడు లోపలివాడు

- పరమాత్ముని అంతర స్థితియైన 2 వ ఎ లో అచేతనస్థితి యందున్న ఆ పరమాత్ముడే 2 వ బి అంతరస్థితిలో

సచేతనుడైన భగవంతుడు కాగలందులకై చేయు ప్రయాణములో ముందుగా సచేతనుడైన మానవుడైనాడు.

- భగవంతుడు పరిణామ ప్రక్రియలో మిక్కిలి నిమ్మ దశయైన మానవునిగా అవరోహించు ప్రయాణమును మరియు తిరిగి చైతన్యవికాసముతో కూడిన ఆధ్యాత్మిక మార్గము యొక్క భూమికల ద్వారా ఆదిమూలమైన భగవంతుని (2 వ బి) వద్దకే చేరుకొను ఆరోహణ యానము.
- భగవంతుని ఈ అవరోహణ ఆరోహణ ప్రక్రియలు (బహిర్ముఖ అంతర్ముఖ చైతన్య యాత్రలు) వట్టి ఊహకల్పనయేనని మెహర్ బాబా అన్నారు. ఈ ఊహ కల్పన - 'భగవంతుడు మాత్రమే సత్యమని తక్కినదంతయు మిథ్యయనెడి' పరిపూర్ణ చైతన్యముతో కూడిన బ్రహ్మనుభవస్థితికి చేరుకొంటుంది.
- ప్రారంభము భగవంతుడు, అంత్యము భగవంతుడు, మరి యీ మధ్య స్థితులు మాత్రము భగవంతుడు కానేరవు.
- మెహర్ బాబా తన భగవద్వచన గ్రంథములో భగవంతుని దశస్థితులను గురించి వర్ణించినారు. భగవంతుడు ఈ

పది స్థితులను ఒకే క్షణంలో ఏకకాలమందే నిర్వహిస్తున్నాడు.

అతడు తాను ఏ ద్వారము నుండి బయటికి వచ్చినాడో, తిరిగి ఆ ద్వారము వెంటిడినే లోపలికి చేరుకొన్నాడు.

పరాత్పర పరబ్రహ్మస్థితిలో నున్న

భగవంతుడు

ప్రారంభము భగవంతుడు, అంత్యము భగవంతుడు మధ్య స్థితులు భగవంతుడు కానేరవు.

భగవంతుని ఇతర స్థితులు లేనప్పుడు, భగవంతుని పరాత్పర పరబ్రహ్మ అనే అనాద్యనంత ఆది మూల స్థితియే వ్యాపించియుండెను.

భగవంతుని ఈ పది స్థితులలో, పరాత్పర పరబ్రహ్మస్థితి మొదటిది మిక్కిలి ఆదిమూలమైనది.

ఇది భగవంతుని అనాద్యనంత ఆదిమూలమైన పరాత్పర స్థితి యొక్క సర్వస్వతంత్రమైన నిస్సీమ అనంత దివ్య శూన్య స్థితి యొక్క సంపూర్ణ సమైక్య స్థితి.

అది ఇట్టిదని ఊహించుటకు శక్యము కానంత సర్వోత్కృష్టమైనది.

అది పరిపూర్ణముగా నిష్కళంకమైనది పరిశుద్ధమైనది, అన్యము యొక్క జాడ తెలియనిది.

అది గుప్త జ్ఞానములన్నింటికి గుప్తమైనది.

అది అంతర్గత వాస్తవములన్నింటికీ ఆంతరంగికమైనది.

అది సర్వప్రపంచములకు పరమైనది, కనుక అది అర్థమైన రీతిగా వర్ణించరానిది.

అది మనస్సునకు గ్రాహ్యము కానిది.

అది సర్వ నిర్దేశములకు స్వతంత్రమైనది.

అది నిర్గుణమూ కాదు, సగుణమూ కాదు.

అది నిరాకారమూ కాదు, సాకారమూ కాదు.

అది తనదైన పరాత్పర స్థితియందు స్పృహకలదీ కాదు, స్పృహలేనిదీ కాదు.

అది సత్యమందు మిథ్యయందు ఎటుక కలిగినదీ కాదు, ఎటుకలేనిదీ కాదు.

అనంత అచేతన స్థితి, అనంత సచేతన స్థితులతో సహా అన్ని స్థితులును సర్వమైయున్న అపార అనంత సర్వస్వతం దివ్యశూన్య స్థితి యొక్క అనంతత్వములో అంతర్నిహితమై అభావమైయున్నది.

అది భగవంతుని దివ్యసుషుప్తి అవస్థ.

అది భగవంతుని పరాత్పర స్థితిలో సకల గుణములు, సకల లక్షణములు, సకల స్థితులు అనంతమైన చైతన్యము మరియు అత్యంత పరిమిత చైతన్యమును, భగవంతుని అచేతన చైతన్యమును, భగవంతుని స్వీయ అనంత స్వభావత్రయమైన శక్తి - జ్ఞాన - ఆనందములతో సహా, ఇతర అన్ని విషయములు, అన్నియు భగవంతుని మొదటి స్థితియైన పరాత్పరములో అంతర్నిహితమై అభావమైయున్నవి.

భగవద్విలాసము : నేను ఎవరిని? అని తనను తాను తెలిసికొనగోరిన అనంత పరమాత్ముని ఆదిమూలమైన అంతర్నిహిత ఆది విలాసము కూడా భగవంతుని పరాత్పర స్థితిలో అంతర్నిహితమై అభావమైయున్నది.

అర్థములు: సర్వమ్ = EVERYTHING, అభావము = NOTHING ఉండి, లేనట్లు కనుపించునది, ఆభాసము = Nothingness అసలు లేక, ఉన్నట్లు కనుపించునది, స్పృష్టి అంతర్నిహితము = Latency, నిద్రాణము = Dormentary, సర్వమ్ నుండి అభావము పుట్టినది. అభావము నుండి ఆభాసము పుట్టినది.

Page: 9

అంతర్నిహితము

భగవంతుని పరాత్పరస్థితి - I

అన్ని దశలు అన్ని స్థితులు ఈక్రింది విధముగా భగవంతుని మొదటి స్థితియైన పరాత్పరములో అంతర్నిహితమైయున్నవి. ఉదాహరణకు :

పాలలో పెరుగు, మజ్జిగ, మీగడ, వెన్న అంతర్నిహితమై అభావమైయున్నట్లు

గాయకుని స్వరమాధురి, వాద్య కళాకారుల వాద్య ధ్వనులు గ్రామఫోన్ రికార్డులో అంతర్నిహితమై అభావమైయున్నట్లు

మానవుని పరమాణు ప్రమాణమైన వీర్యకణములో ఆరడుగుల ఎత్తుగల ధృడకాయము అంతర్నిహితమై అభావమైయున్నట్లు

వాయులీనము, వీణ, తంబూరా మొదలగు తంత్రీ వాద్యములను చేరియున్న తీగలలో సప్తస్వరాలు అంతర్నిహితమై అభావమైయున్నట్లు

అగ్నిశిలలో అగ్ని అంతర్నిహితమై అభావమైయున్నట్లు

ఆవగింజంత మర్రి విత్తనంలో ఎకరం నేలను ఆవరించగల మర్రి వృక్షము అంతర్నిహితమై అభావమైయున్నట్లు

అనంత సర్వమ్ అయిన భగవంతుని పరాత్పర స్థితిలో సకలము అంతర్నిహితమై అభావమైయున్నట్లు

ఆవిష్కారమైన పరమాత్మ స్థితి - 2

భగవంతుని పరమాత్మస్థితి 2 ఎ యొక్క ఆవిష్కారము. పరాత్పరస్థితిలో అంతర్నిహితమై అనంతమైయున్న భగవద్వీలాసము తన యందు ఎటుకలేనిదై తనను తాను తెలిసికొనగోరినప్పుడు, పరాత్పరములో అనంతమై అంతర్నిహితమైయున్న ఆది ప్రేరణము ప్రేరేపించగా -

పాలలో అంతర్నిహితమై యున్న పెరుగు, మజ్జిగ, వెన్న - పాలను కాచి, తోడుపెట్టినప్పుడు అది గడ్డ కట్టి పెరుగు అయినప్పుడు దానిని కవ్వముతో చిలికినప్పుడే అందున్న మజ్జిగ, వెన్న బహిర్గతమైనట్లు ;

గ్రామఫోన్ రికార్డుపై సాండు బాక్సునకు పిన్ను పెట్టి, దానిని రికార్డుపై మోపినప్పుడే, అందు అంతర్నిహితమై అభావమై యున్న స్వర మాధురి, వాద్యధ్వనులు బహిర్గతమై వినిపించినట్లు ;

ఆకురాతి బిళ్లతో అగ్నిశిలకు ఘర్షణ జరిగినప్పుడే, శిలలో అంతర్నిహితమై అభావస్థితిలోనున్న నిప్పు రవ్వలు బయటికి చిమ్మినట్లు ;

ఫిడేలు తీగలకు కమాన్ తో ఘర్షణ జరిగినప్పుడే - అందలి నాదము బహిర్గతమైనట్లు భగవద్విలాసమునకు ఆది ప్రేరణముతో సంఘర్షణము జరిగిన తక్షణమే, పరాత్పరస్థితి తరంగ చలితమై పరమాత్మయను రెండవ స్థితి వ్యక్తమైనది.

Page: 10

పరమాత్మ 2 వ ఎ అంతర స్థితి

ముక్తి పొందిన సిద్ధపురుషులు మొదటి స్థితియైన పరాత్పర పరబ్రహ్మ స్థితిని వర్ణించుటకు ప్రయత్నించినప్పుడు, వారు పరమాత్మ స్థితిని గూర్చి వర్ణించుట యందే సఫలురు కాగలరు, దానిని

- సూఫీలు - అల్లాహ్ అనియు
- జోరాస్ట్రీయనులు - అహూర్ మజ్దా అనియు
- వేదాంతులు - పరమాత్మ అనియు
- క్రైస్తవులు - పరమపిత, పరలోక తండ్రి అనియు
- దార్శనికులు - ఆధ్యాత్మ అనియు పిలుస్తారు.

పరమాత్మ 2 వ ఎ స్థితిలో నున్న భగవంతుడు కైవల్యుడు, అపరిమితుడు, అనంతుడైన అద్వైతుడు. పరాత్పరుని మరియొక దశయే భగవంతుని అసలు స్థితియైన పరమాత్మ.

‘భగవంతుడు ఉన్నాడు’ అనెడు అనంతత్వంలో భగవంతుని అనంత భగవల్లీ చలించిన తక్షణమే, అనంతుడైన భగవంతుడు “నేను ఎవరిని” అని తనను తాను తెలిసికొనేటందుకు అనంత ప్రేరితుడైనాడు. భగవంతుని అగోచరస్థితి పరమాత్మ అనెడు (2 వ ఎ) ఇంకొక గోచరస్థితిని పొందినది.

అనాద్యనంత ఆదిమూల స్థితిలో శాశ్వతముగా తన అనంత లక్షణముగల పరమాత్మ యొక్క (2 వ బి) స్థితి ద్వారానే, భగవంతుడు స్వానుభవమును పొందెను

భగవంతుని 1,2 స్థితుల మధ్య గల, ఒకే ఒక తేడా ఏమనగా - అచ్చట దృగ్గోచరముకానంత బహుసుదూరమైన, అనంతభగవల్లీల యొక్క ప్రేరణాత్మక సంఘర్షణ సంచలనము యొక్క జాడకూడా భావింపశక్యము కాలేదు. కాబట్టి- ఎప్పుడైతే “భగవంతుడున్నాడు” అనెడు అనంతత్వంలో ఆది మూలమైన అనంతభగవల్లీల తరంగచలితమైనదో అప్పుడు తక్షణమే అనంతుడైన భగవంతుడు నేను ఎవరిని అని తనను తాను తెలిసికొనేటందుకు అనంతప్రేరితుడై భావించబడినాడు. అనగా ఎట్టి స్థితియులేని భగవంతుని 1 వ స్థితి పరమాత్మ అనెడు 2 వ స్థితిని పొందగల్గినది. ఇవ్విధముగా పరాత్పరుడు అనంత లక్షణము గల పరమాత్మస్థితి పొందగల్గినాడు.

భగవద్విలాసము. భగవంతునిచే శాశ్వతముగా అనాద్యనంత ఆదిమూలమైన పరాత్పరపరబ్రహ్మ స్థితిలో తన అనంత లక్షణము గల రెండవ స్థితియైన పరమాత్మ స్థితి ద్వారానే అనుభవము పొందబడినది.

భగవంతుడు యాదృచ్ఛికముగా ఒకేసారి తనస్వీయమైన అనంత సచేతన చైతన్యమును (2 వ బి) అనంత అచేతన చైతన్యమును (2 వ ఎ) ఎట్లు పొందగల్గెను?

జవాబు: ఒక స్త్రీ తనకు గర్భధారణమైనదని భావించినప్పటి నుండియు, తల్లి గర్భములో శిశువు పెరగనారంభించును. కాలక్రమములో శిశువు యొక్క అవయవములన్నియు పెరుగుచుండును. అన్నింటితోపాటు నేత్రములు కూడా పూర్తిగా తయారై వాటికి చూచెడి శక్యత యేర్పడును. శిశువు జన్మించిన తరువాత కనులు తెరిచినచో చూడగల్గును. కన్నులు మూసినచో చూడలేకపోవును.

అట్లే, ఏకకాలమందే అనంత చైతన్యమందు ఎటుకలేని స్థితి, ఎటుక ఉన్న స్థితి ఒకేసారి యాదృచ్ఛికముగా పరమాత్మ స్థితిలో వ్యక్తమయ్యెను.

Page: 11

మూడవ స్థితి

సృష్టి- స్థితి- లయకారుడుగానున్న భగవంతుడు

సర్వమే అయివున్న భగవంతుని అనంతత్వం యొక్క పరమాత్మస్థితిలో అంతర్నిహితమై అభావరూపములో నున్నవన్నియు, భగవంతుని అనంతత్వంలో ఒక అత్యంత పరిమిత ప్రమాణ బిందువు ద్వారా అభివ్యక్తమై ఆవిష్కారమొందినవి. ఈ బిందువునే 'సృష్టిబిందువు' అనియు (లేక) ఓంకార బిందువు అనియు అందురు. ఈ బిందువు ద్వారానే సృష్టి తలక్రిందులుగా ఆవిర్భవించినది. ఈ సృష్టి బిందువు కూడా అనాద్యనంత ఆదిమూలమైన పరాత్పర పరబ్రహ్మ స్థితిలోనే అంతర్నిహితమైయుండెను.

ఈ మూడవ స్థితిలో భగవంతుడు తన ప్రధాన ధర్మములైన, సృష్టి-స్థితి-లయకారునిగా త్రివిధ పాత్రలను పోషిస్తున్నాడు. ఒకనిచే నిర్వహించబడు ఈ మూర్తి త్రయమును వేదాంతములో బ్రహ్మ (సృష్టికర్త) అనియు, వీష్ణు (పోషకుడు) అనియు, మహేశ (నాశనము చేయువాడు) అనియు అందురు. సూఫీలు ఆఫ్ రీద్ గార్, పర్ వర్ దిగార్, ఫనాకార్ అని అందురు.

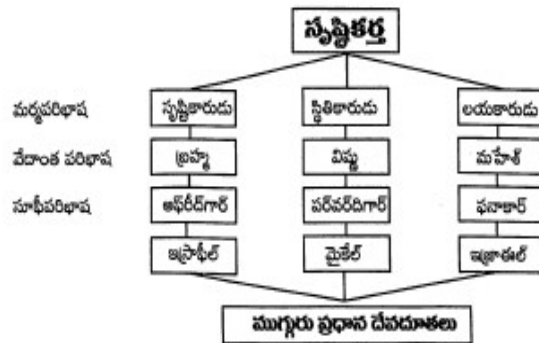
భగవంతుని మూడవ స్థితిలో భగవంతుడు సృష్టికర్త అగుచున్నాడు. మరి అప్పుడే సర్వరక్షకుడు లేక సర్వపోషకుడుగను, లయకారుడు (లేక) నాశనము చేయువానిగను వుంటున్నాడు. ఒకే ఘడియలో ఏకకాలమందే భగవంతుని 3 వ స్థితిలో సృష్టి-స్థితి-లయకారుడైన సృష్టికర్త అయిపోతున్నాడు.

భగవంతుని యీ స్వభావత్రయము ప్రధాన దేవదూతలైన ఇస్రాఫీల్ (ఇతడు జీవితమును సృజిస్తాడు). మైకేల్ (ఇతడు సృష్టింపబడిన జీవితమును పరిపోషిస్తాడు). ఇజ్రాఈల్ (ఇతడు జీవితమును నశింపజేస్తాడు) ద్వారా వ్యక్తమౌచున్నవి.

అనంత భగవల్లీల తరంగచలితమైన తక్షణమే భగవంతుడు తన 2 వ స్థితిలో - ఒకేసారి ద్వైతలక్షణములు గల అనంత అచేతన చైతన్యము (2 ఎ), అనంత సచేతనచైతన్యమును (2 బి) పొందెను.

సర్వశక్తిమంతుడైనవాడే అభావముతో సహా సర్వమైయున్నాడు. మరి సృష్టి ఆవిర్భవించుటకు పూర్వం అచ్చట సర్వమైయున్న సర్వశక్తిమంతుడు తప్ప అక్షరాలా యింకేమియు లేదు.

ఆభాసమైన సృష్టి మిథ్య (లేక) మాయద్వారా ఉన్నట్లు కనిపించుచున్నను - స్వభావ సిద్ధముగా సృష్టి లేదు.

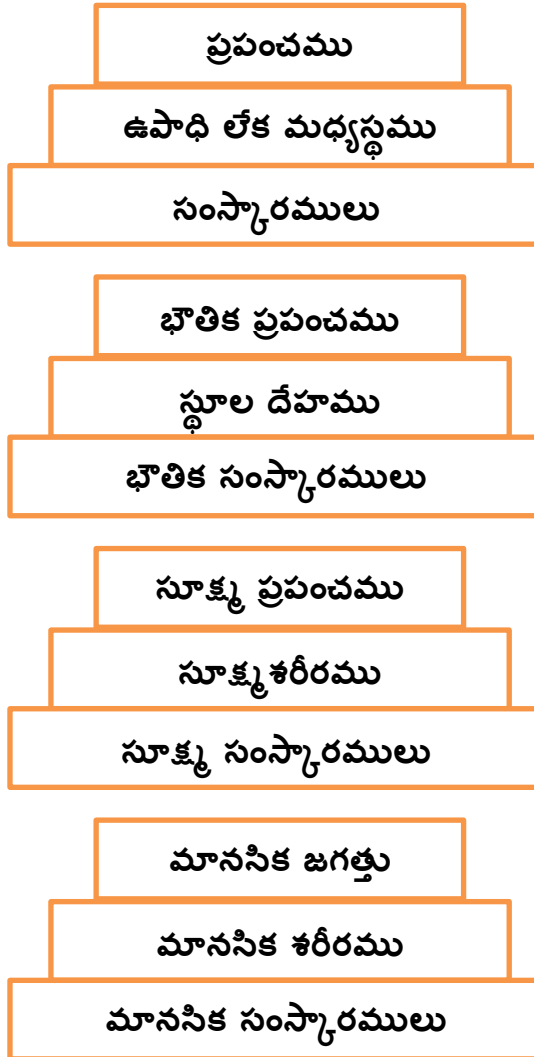
సృష్టికారుడు తనను తానే సృష్టించుకొన్నాడు. స్థితికారుడు తనను తానే పోషించుకొన్నాడు. లయకారుడు తనను తానే నాశనం చేసికొన్నాడు.

Page: 12

నాల్గవ స్థితి

రూపధారిగా నున్న భగవంతుడు

ప్రారంభములో పరమాత్ముని “ఎ” స్థితిలో ఆత్మకు చైతన్యము లేదు, సంస్కారములు లేవు. కాబట్టి, ఆ దశలో ఆస్థితిలో ఆత్మకు స్థూలరూపము (స్థూల దేహము) సూక్ష్మశరీరము లేవు కారణ శరీరము లేదు. ఎందుచేతననగా స్థూల సూక్ష్మ మానసిక సంస్కారములే స్థూల-సూక్ష్మ-కారణ శరీరములకు ఉనికిని కలిగిస్తున్నాయి, మరి యీ ఉపాధుల ఉనికియే భౌతిక-సూక్ష్మ-మానసిక ప్రపంచములు ఉనికిని పొందుటకు సౌధ్యపడుచున్నది.

ఎంతకాలమైతే అనంత సాగరమందలి అసంఖ్యక ఆత్మబిందువులు బాహ్యమైన వేర్పాటు అనుభవమును పొందవో అంతకాలము అవి తమ స్వీయ సజాతీయమైన అవిభాజ్యమైన శాశ్వతమైన అనంత అస్తిత్వ సాగరముగా అనుభవమును పొందుటలో విఫలమౌతాయి.

బాహ్యమైన వేర్పాటు తత్వం ద్వారా ఆత్మలు ఎరుకగా తమ అవిభాజ్యమైన సమైక్యమును పరమాత్మగా అనుభవమును పొందుచున్నవి.

Page: 13

తనను తానెవరో తెలిసికొనుటకైన ప్రథమ ప్రేరణము:

తానెవరో తనను తెలిసికొనవలెననెడి ప్రథమ ప్రేరణము యొక్క ప్రతిధ్వని ఘోషలతో ఒకేసారి ఆత్మను పూర్తిగా పరమాత్మకు భిన్నమైనదిగా, అనంత పరమాత్మ యొక్క అత్యంత పరిమిత ప్రతిరూపముగా చేస్తూ, ప్రథమ సంస్కారము ఉత్పన్నమైనది.

ఒకేసారి అనంతస్థూలమైన ప్రథమసంస్కారముతో, శాశ్వతముగా చైతన్యమందు ఎటుకలేని ఆత్మ కూడా అత్యంత ప్రథమ చైతన్యమును పొందినది.

ఏతత్ఫలితంగా భౌతిక ప్రపంచము యొక్క చైతన్య పరిణామము, స్థూలరూపముల పరిణామము, అనుభవముల పరిణామము తననుతాను తెలిసికొందామనే ప్రథమ ప్రేరణ ఫలితంగా సమస్తమును ప్రభావితమైనవి.

ఆత్మ గనుక సంస్కారములయందు ఎటుక కలిగినది అయితే అప్పుడు ఆత్మ తప్పనిసరిగా ఆసంస్కారముల అనుభవమును పొందితీరవలసిందే.

ఇంతకు చెప్పునదేమనగా సంస్కారములే అనుభవములను ఇస్తాయి, మరి సంస్కారముల అనుభవమును పొందుటకు అందుకు అనుగుణ్యమైన మధ్యస్థము (రూపము) ఆవశ్యకమైయున్నది.

భగవంతుడు తన “ఎ” స్థితిలో తొలి మధ్యస్థముగా ఎన్నుకొనబడిన తొలిరూపము గ్యాస్ వంటి వాయురూపము. అది భౌతికమైనను అనంతముగా భౌతికమని కూడా పరిగణించుటకు వీలుపడనంత అత్యంత పరిమిత ప్రమాణము గల రూపముగా భావించబడినది.

ఇది ఎంతటి తొలి భౌతికరూపమైనను చిట్టచివరకు అది సప్తవిధములైన గ్యాస్ వంటి వాయురూపములలో మొదటి మూడు రూపములుగా పరిణామము చెందినది.

- 1) అనంతముగా నిరపేక్షమైన సాంద్రత కలది.
- 2) నిరపేక్షమైన సాంద్రత కలది.
- 3) సాంద్రత కలదిగా జూడ కనుగొనబడినది.
- 4) పాక్షికమైన వాయురూపము – పాక్షికమైన స్థూలరూపము.
- 5) ” ” ”
- 6) ” ” ”
- 7) ఎలక్ట్రాన్ వంటిదని చెప్పవచ్చును.

గ్యాస్ వంటి ఈ సప్తవాయురూపములు, హైడ్రోజన్, నైట్రోజన్ వంటి గ్యాస్ రూపములతో సరిపోల్చుటకు వీలుకానిది.

Page: 14

“పరిణామము ౧ వ స్థితి”

సృష్టి పరిణామ రూపములోనున్న భగవంతుడు

భగవంతుడు ప్రత్యగాత్మగా రూపధారియై (నాల్గవ స్థితిలో) ఆభాసమైన సృష్టిని గురించి తెలిసికొనేటందుకును, సృష్టి యందు ఎటుకను పొందుటకును ప్రారంభించుచున్నప్పటికీ ఆతని ఇంగితము అనంతముగా నిరపేక్షమైనది.

ఆత్మ, పరిణామ అవస్థల రూపంలో పొందుచున్న ప్రయాస, మానవరూపంలో పూర్ణ చైతన్యమును పొందుటకు సామర్థ్యమును కలుగజేస్తోందని, పరిణామ ప్రక్రియ, పునర్జన్మ ప్రక్రియల యొక్క విశిష్టతను గురించి బాబా మనకు చెపుతున్నారు.

మనకు అనుకూలమైన విధంగా నుండుటకై, సృష్టియందు ఎటుకను పొందుచూ వున్న ఆత్మ యొక్క స్థితిని గురించి తెలిసికొనేటందుకు ప్రారంభించుదము. అది శిలరూపముతో సంయోగము చెందుటకును ఆ శిలతో తాదాత్మ్యము చెందుటకును ఇప్పుడిప్పుడే ప్రారంభించుచున్నది.

ఆత్మ ఎప్పుడైతే అనుభవాలను సేకరిస్తూ ఒకానొక స్థాయికి చేరుకొన్నదో అప్పుడు పరిణామంలో అత్యంత ప్రథమ వర్గమునకు చెందిన ప్రథమ శ్రేణిలోని ప్రథమరూపమైన శిలతో గల తాదాత్మ్యము క్రమక్రమంగా వియోగము చెందుతుంది. అంతట ఆత్మ ఆ శిలరూపమును విడిచిపెడుతుంది.

ఎంతకాలము చైతన్యము సంస్కారములలో కేంద్రీకరించి వుంటుందో అంతకాలము ఆత్మ ఆసంస్కారముల యొక్క అనుభవమును తప్పనిసరిగా పొందితీరవలసినదే.

ఇంకొక మాటలో చెప్పవలెనంటే - శిలవర్గంలో చివరిశ్రేణిలో చివరి శిలరూపము యొక్క సంస్కారములతో ఖనిజవర్గమందలి తొలిరూపము సృష్టింపబడుచున్నది.

ఇదంతయు చూస్తూవుంటే - ఆత్మ యొక్క పరిణామ చైతన్య యుగాలు, అంతకంతకు హెచ్చురూపములతోపాటు హెచ్చు చైతన్యమును, ఇంకా ఇంకా హెచ్చు పరిణామ శ్రేణులలో తక్కువ రూపములను విడిచిపెడుతూ, హెచ్చు రూపములతో పరిణామం చెందుతూ, విడిచిన తక్కువ రూపముల యొక్క సంస్కారములను హెచ్చు రూపముల ద్వారా ఖర్చు పెడుతూ ఏవిధంగా పరిణామ ప్రగతి సాగుచున్నదో మనకు అర్థమగుచున్నది. .

సంక్షిప్తంగా చెప్పవలెనంటే - పరిణామంలో ఒక నిర్దిష్టమైన రూపముతో కూడిన అత్యంత ప్రథమశ్రేణికి అత్యంత అంతిమశ్రేణికి మధ్య అసంఖ్యాకమైన విభిన్నమైన శ్రేణులతో కూడిన రూపములు, ఆనిర్దిష్ట రూపమునకు తగిన చైతన్య పరిణామము అవసరమైయున్నది.

చైతన్య పరిణామ ప్రక్రియ రూపపరిణామమునకు సంబంధించినదే కాని, ఆయారూపముల తాలూకు ఆత్మబిందువులకు సంబంధించినది కాదని గ్రహించుట చాల ముఖ్యము.

ఇంకొక మాటలో చెప్పవలెనంటే, ఆత్మ యొక్క చైతన్య పరిణామ యుగము అట్లే పరిణామం చెందుతూ హెచ్చు రూపములతో కూడిన హెచ్చు చైతన్యము కూడా పరిణామం చెందుతూ విడిచిన గత రూపముల యొక్క సంస్కారములను ఖర్చుపెడుతూ సాగిపోవుచున్నది.

Page: 15

చైతన్య పరిణామంతోపాటు రూపపరిణామము, లోకముల పరిణామము కూడా జరుగుచున్నది.

ఆత్మ యొక్క చైతన్య పరిణామము ప్రగతిలో ఆత్మ వివిధమైన పరిమితరూపములతో ఎరుకగా తాదాత్మ్యమును పొందుచున్నది.

రూపపరిణామం ద్వారానే అజ్ఞానం యొక్క చైతన్యం గాని లోక సృష్టిని గురించి తెలిసికొనే సృష్టిజ్ఞానంగాని, నానావిధమైన సంస్కారములు కారణంగానే కొంచెం కొంచెంగా అభివృద్ధి చెందుతోంది మరియు ఒక్క మానవరూపంలోనే ప్రత్యేకాత్మ శాశ్వతంగా పరమాత్మానుభవమును పొందుచున్నది.

ఆత్మ అనంతం కాబట్టి చైతన్యం కూడా అనంతం ఔతుంది. ఎందుచేతననగా ఒక్క మానవరూపము నందే చైతన్యము అనంతము కాగలదు.

ఖండితంగా చెప్పవలెనంటే - ఒకే ఒక రూపం వున్నది. అదే మానవరూపం ఆ రూపం గత అన్నిరూపములలోను అంతర్నిహితమైయున్నది.

ఆత్మ యొక్క పరిణామ చైతన్యం, పరిణామరూపములతో తాదాత్మ్యం చెందుతూ, అధికాధికముగా సంస్కారభూయిష్టమైపోతున్నది; మరియు యీ సంస్కారములను ఖర్చుచేయగలండులకుగాను నిరంతరాయముగా తాను తన వ్యక్తికరణ విస్తరణకు అన్వేషిస్తూ వుంటుంది. అది యీ సంస్కారములను ఈ భూతలము నందే అనుభవిస్తుంది; ఈ ధరాతలము కూడా

యావత్తు భౌతికవిశ్వము యొక్క పరిణామప్రగతి ననుసరించియే ఇతర లోకములతో అనుగుణ్యమై పరిణామము చెందుచున్నది.

చైతన్యము అంతకంతకు హెచ్చు స్థితిలో పరిణామం చెందుతూ వున్నప్పుడు స్థూలరూపములు సంస్కారముల అనుభవమును పొందుటకును వాటిని ఖర్చు పెట్టుటకును మధ్యస్థములుగా వ్యవహరించుచున్నది. ఆత్మ ఎరుకతోగాని (లేకు) ఎరుక లేక గాని ఎన్నడూ తన సూక్ష్మరూపము నుండియు తన పరిమిత మనస్సు నుండియు వియోగమును చెందుట లేదు.

ఈ విధముగా చైతన్య పరిణామము, రూపపరిణామముతో పాటు యుగాల తరపడి రూపముల సహాయముతో సమైక్యంగా అభివృద్ధి చెందుచున్నది. శిలలు, ఖనిజములు, వృక్షసంతతి, క్రిమి-కీటకములు, చేపలు, పక్షులు, జంతువులు మొదలగు దశలన్నింటి ద్వారా ఆత్మ, మానవరూపమును తీసికొనుచున్నది.

శిలయు ఖనిజము మొదటి వర్గమునకు చెందినట్లుగా నీవు చిత్రములో చూడగలవు. వనస్పతి రూపములు రెండవ వర్గము, క్రిమికీటకములు మూడవ వర్గము, చేపలు నాల్గవ వర్గము, పక్షులు అయిదవ వర్గము, జంతువులు ఆరవవర్గము, మానవుడు సప్తమ వర్గమునకు చెందినవాడు.

ఇప్పుడు మనం బిందుబుద్బుదములతో కూడిన (రూపములు) సప్త తరంగబుద్బుదములు (ప్రపంచములు) అనగానేమో చూద్దాము.

తరంగబుద్బుదములు (లేక)

బిందు బుద్బుదములు (లేక)

1	శిలలు
2	శిలలు, గాలి
3	శిలలు, గాలి, ఖనిజములు
4	శిలలు, గాలి, ఖనిజములు, నీరు
5	శిలలు, గాలి, ఖనిజములు, నీరు, వనస్పతి

Page: 16

6	శిలలు, గాలి, ఖనిజములు, నీరు, వనస్పతి, జంతువులు
---	--

7 శిలలు, గాలి, ఖనిజములు, నీరు, వనస్పతి, జంతువులు, మానవులు పరిణామములో ప్రతి నంబరు యొక్క ప్రతి అవస్థయందు గల వర్గములు 84 లక్షలున్నాయి. ముఖ్యముగా మనము గమనించినది.

మానవరూపం తరువాత మరియొక రూపము లేదు. కాని మానవరూపంలో చైతన్యము గత రూపముల ద్వారా పూర్తిగా అభివృద్ధి చెందినది. ఈ భావంలో “అనంతము” సంస్కారములచే బంధింపబడినది. అందుచేతనే భగవంతునకు మానవునకు మధ్య ఒక తెర ఏర్పడినది. పరిణామ రూపములన్నింటిలోను ఆత్మ యధావిధిగనే వున్నదనే సంగతి జ్ఞాపకముంచుకొనవలెను. .

యావత్తు పరిణామ యాత్రలో ఆత్మతరచుగా ఎరుకతో తానే పరిమిత స్థూలరూపములనుండి వియోగమును చెందుచున్నది. ఈ పరిమిత స్థూల రూపము సంస్కారముల అనుభవమును పొందుటకు చైతన్యము ఇంకా ఇంకా హెచ్చుగా పరిణామము చెందుటకును మధ్యస్థములుగా నున్నవి. ఆత్మ తెలిసిగాని లేక తెలియకగాని తన పరిమిత సూక్ష్మ-కారణ రూపములనుండి ఎన్నడూ వియోగమును చెందగల్గుట లేదు.

ఇట్లు భగవంతుడు మానవస్థితిలో మొట్టమొదటిసారిగా తాను మానవునిగా అనుభవమును పొందాడు, తన పరిమిత అహం, పరిమిత మనస్సు, పరిమిత ప్రాణము, పరిమిత స్థూలదేహముల ద్వారా తాను మానవుడనేయని ఉద్ఘాటించాడు.

మానవుడు (లేక)	{	పరిమిత మనస్సు (కారణశరీరము)
పరిమిత అహం (లేక)		పరిమిత ప్రాణము (సూక్ష్మశరీరము)
మిథ్యాహం		పుష్కలము సంపూర్ణము అయిన చైతన్యము

		సంస్కారములు.
అసత్య అహం		నేను దేహమును
		నేను ప్రాణమును
		నేను మనస్సును
భగవంతుడు (లేక)		నేను భగవంతుడను
అనంత పరమాత్మ (లేక)		అనంతశక్తి
దివ్య అహమ్		అనంత జ్ఞానము
		అనంతానందము.

Page: 17

“6 వ స్థితి”

పునర్జన్మములను పొందుచున్న మానవునిగానున్న భగవంతుడు

ఆత్మ మానవరూపంలో చైతన్యము సంపాదించి భౌతిక ప్రపంచానుభవమును పొందుచున్నప్పటికీ, ఇంకనూ యీ భౌతిక చైతన్యముతో కూడిన ఆత్మ, సూక్ష్మ శరీరమందు అచేతనమైయున్నది. అందుచేత సూక్ష్మ ప్రపంచానుభవమును పొందలేకున్నది. అది కారణ శరీరమందు కూడా ఎటుకలేకున్నది. అందుచేత మనోమయ ప్రపంచానుభవమును పొందలేకపోవుచున్నది.

ఎప్పుడైతే పరిణామములో చిట్ట చివరి జంతురూపము యొక్క యావత్తు సంస్కారములు ఖర్చు అయిపోతాయో అప్పుడు మొట్టమొదటి మానవరూపము నుండి ఆత్మ వియోగమును చెందుట సహజము. ఆత్మ యొక్క యీ అనుభవమును విశ్వాత్మకంగా మానవుని మరణము అని చెప్పబడుతుంది.

మరణ సమయమందు సూక్ష్మశరీరము మరియు ప్రాణము స్థూలదేహమునుండి పూర్తిగా వేరైపోవును, కాని మనస్సు మరణానంతరము ఆ మృత దేహముతో మొదటి అయిదు రోజులును మరి స్వల్పమైన ప్రమాణములో ఇంకొక సప్తదివసముల వరకు సంబంధమును కలిగివుంటుంది. (మెహర్ బాబా జర్నల్ - ఫిబ్రవరి 1942 పేజీ 15 నుండి)

ఇవ్వీధంగా తదనంతర మానవరూపంతో గల సంయోగమును విశ్వాత్మకంగా మానవుని జన్మము అని చెప్పబడుతుంది.

స్పష్టముగా కనుపించుతూవున్న జనన-మరణములకు మధ్య గల విరామమును సాధారణంగా స్వర్గము లేక నరకము అంటారు. మానవరూపంలో సచేతనము గల ఆత్మ విడిచి విడిచి కలుగుతూ వుండే యీ సంయోగ వియోగముల ప్రక్రియ ఇప్పుడు పూర్తిగా పునర్జన్మ ప్రక్రియగా ఎటుక కలిగియున్నది.

ఆత్మ స్వర్గమునకుగాని లేక నరకమునకుగాని పోదు, అది సర్వసామాన్యమైన నమ్మకము మాత్రమే. ఎందుచేతననగా ఆత్మ శాశ్వతంగా అనంతమైనది. శాశ్వతంగా పరమాత్మలోనే వున్నది. సంస్కారముల అనుభవమును పొందునది ఆత్మ యొక్క చైతన్యము మాత్రమే.

ప్రతిరూపములుగా ప్రబలమైయున్న సంస్కారములు అనుభవింపబడి ఖర్చు అయిన తక్షణమే, ద్వంద్వ సంస్కారములు మధ్య గల సరితూకము సమానము కాగానే గత మానవరూపము విడువబడుతుంది, ఈ తరుణమందు ఆత్మ, సహజంగా ద్వంద్వ సంస్కారములతో ఘనీభవించిన తదనంతర మానవరూపంతో సంయోగమును చెందుతుంది. అప్పుడు ద్వంద్వ సంస్కారములు సరిసమానం అవుతాయి.

ఉదాహరణకు :

ప్రతి మానవునిలో మంచి సంస్కారములు X చెడ్డ సంస్కారములు సరిసమానంగా వుండక హెచ్చుతగ్గులుగా వుంటాయి. ఒకనిలో 25 పాళ్ళు మంచి సంస్కారములు, 75 పాళ్ళు చెడ్డవి వున్నాయంటే - 75లో 25 పోగా మిగిలిన అదనంగానున్న 50 పాళ్ళు సంస్కారములు ఖర్చు అయినప్పుడు - మంచివి+చెడ్డవి 25 పాళ్ళుగా సరిసమానం అవుతాయి. అంతట వెంటనే ఉత్తర జన్మ

వస్తుంది.

Page: 18

ఒకసారి సంపూర్ణ చైతన్యం చేకూరినట్లయితే, అది అలాగే వుండిపోతుంది, ఎన్నటికి తరిగిపోదు, ఆత్మ యొక్క చైతన్యము ఎప్పుడైతే మానవరూపంతో సంయోగమును చెందుతుందో అప్పుడు చైతన్యం పరిపూర్ణమై పరిణామం ఆగిపోతుంది.

ఒకసారి చైతన్యం పుష్కలంగా సంపాదించబడినదో, దానితో సరి, ఇంక ఆ చైతన్యం ఎప్పుడూ పుష్కలమే, ఎన్నడూ తరిగిపోదు. ఎప్పుడైతే ఆత్మ యొక్క చైతన్యం మానవరూపంతో సంగమించినదో అప్పుడు మాత్రమే చైతన్యం పరిపూర్ణం అవుతుంది. కాబట్టి ఒక్కసారి చైతన్యం మానవరూపంతో తాదాత్మ్యం చెందిన తరువాత ఇంక క్రింద జన్మలకు దిగజారిపోవుడమనేది అసాధ్యం .

మానవుని దశలో సంపూర్ణంగా పరిణామం చెందిన చైతన్యం అలాగే నిలిచివుంటుంది, కానీ ఆత్మ అనుభవంచే పొందిన నిర్విరామమైన కుదుపుల ఫలితంగా సంస్కారముల యొక్క బిగువు (గట్టిపట్టు) సడలి వదులు కావడానికి, సంస్కారములు పలుచనైపోవడానికి ప్రారంభిస్తుంది.

సంస్కారములు ఖర్చుకావడానికి సహజంగా అందుకు భిన్నమైన సంస్కారములు పూర్తిగా అవసరం. ఎందుచేతననగా దళసరిగా ఘనీభవించిన (లేక) నానావిధమైన సంస్కారములు తిష్టవేసికొనియున్నందున వ్యతిరేక అనుభవములు మాత్రమే వాటిని కదిలించగలవు.

సంపాదించిన పూర్ణచైతన్యం యొక్క సంస్కారములను తుడిచి పెట్టవలెనంటే - పునరావృతి ప్రక్రియ, చైతన్య పరిణామ ప్రక్రియ తప్పనిసరిగా ఒకదాని వెంబడి మరొకటి జరిగితీరాలి.

ఇతర రూపములతోపాటు మానవుడు వున్న (ఎ,బి,సి)ల సప్తమ భువనమే మూడు భాగములుగా నున్న (ఎబిసి) ప్రపంచములో మనభూమి “ఎ” భాగము. ఈ సప్తమ భువనం యొక్క అసాధారణమైన విశేషం ఏమంటే “ఎ” భాగము అనగా మనభూమి యందే మానవుడు అనేక కారణముల రీత్యా భగవదనుభూతిని పొందగలడు. అందులో ప్రధానమైనవి.

1) మన భూమియే సృష్టి బిందువునకు అతిసామీప్యమందున్నది.

2) మన భూమి మాత్రమే మనోమయసూక్ష్మలోకములతో లంకెపడియున్నది.

3) మన భూమియందు మాత్రమే మానవులకు హృదయమస్తిష్కములను సమానముగా పొందుటకు వీలుకలిగిన భూమి.

సప్తమ భువనమందలి “సి” భాగమందుగల నివాసులు మితిమీరిన కుశాగ్రబుద్ధి కలవారు. అందుచేత భౌతికసాధనములతో నిమిత్తం లేకుండా వారు తమ ఆలోచనలను వ్యక్తం చేయగలరు.

మన భూలోకమవాసుల కంటే “సి” భాగనివాసులు చాలా తెలివైనవారు.

కాని మన భూమి ‘ఎ’ బుద్ధికుశలత విషయంలో సాపేక్షికంగా చూస్తే బి,సి ప్రపంచవాసుల కంటే తక్కువే. కాని ప్రేమ, ఉదాత్త భావములతో పోల్చితే నిజంగా మనభూమియే “ఎ” శ్రేష్ఠమైనది.

“సి” భాగనివాసులు నూటికి నూరు పాళ్లు మేధాసంపత్తియే గాని ఒక్కపాలు కూడా వారికి ప్రేమ అనేది వుండదు. “బి” భాగనివాసులు 75 పాళ్లు వివేకము 25 పాళ్లు ప్రేమ కలిగివుంటారు. మన

భూలోకనివాసులు సగటున హృదయ మస్తిష్కములను సమపాళ్లలో కలిగివుంటారు. ఇంక హృదయ మస్తిష్కమును అధిగమించి నూరుపాళ్లు ప్రేమగల వారు భగవంతుడౌతారు.

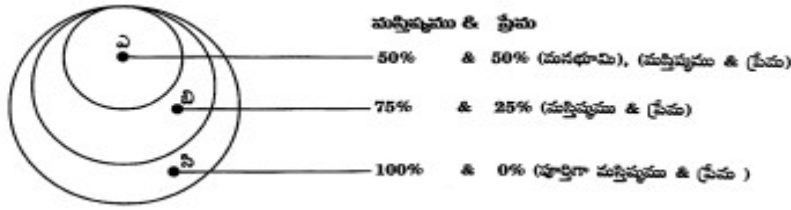
కాబట్టి పరిణామము, ఖచ్చితంగా చెప్పవలెనంటే, మన భూమితోనే సమాప్తం అవుతుంది. కాని ఆత్మ తాను భగవదనుభూతిని పొందేటంత వరకు అలా పునర్జన్మలను పొందుతూనే వుంటుంది.

Page: 19

మన భూమి యొక్క ఉత్పత్త :

సృష్టిలో మానవులు నివసిస్తూవున్న లోకములు 18000 వున్నాయని మనలను గ్రహింపచేశారు బాబా. కొన్నిలోకములలో నున్న వారు నూటికి నూరుపాళ్లు మేధావి వర్గమనియు, తక్కిన లోకములలో నున్నవారు కొంచెం కొంచెంగా తక్కువ తెలివితేటలు కలవారు అని చెప్పారు. కాని మనభూమి యొక్క విలువ ఏమంటే ఇచ్చట హృదయ మస్తిష్కములు సమానంగా వుంటాయన్నారు. అతి ఉత్పత్తిమైనది అన్నారు. ఇచ్చట మాత్రమే మానవులు అంతర్ముఖ ప్రక్రియయైన ఆధ్యాత్మిక మార్గము గుండా ప్రయాణించి సూక్ష్మ మనోమయలోకముల అనుభవమును పొందుతారు. ఇక్కడ మాత్రమే భగవదనుభవం పొందుతుంది.

ఇవ్వధంగా ఇతరలోకములందున్న మానవాత్మలు చిట్టచివరకు వారి మోక్షప్రాప్తికి యీ భూమి యందు జన్మించి తీరవలసినదే. మరి అవతారయుగంలోనైతే ఇంకా అధికమైన అత్యున్నతమైన ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజనమును పొందవచ్చును. ఇంకా గొప్ప విషయం ఏమంటే - సర్వోన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక అవతార ఆవిష్కారము కడుమిన్నయైనది.

మానవరూపమురాగానే రెండవ ప్రక్రియ ప్రారంభం అవుతుంది. ఈ రెండవ ప్రక్రియయే పునర్జన్మ ప్రక్రియ. ఇచ్చటతో సంచిత సంస్కారముల అంత్యము జరుగుతుంది.

ఆత్మబిందువు ఒకదాని తరువాత మరియొకటిగా అసంఖ్యాకమైన మానవరూపములను తీసికొంటుంది. ఈ రూపములు ఖచ్చితంగా 84 లక్షలు. ఈ మానవ రూపములు.

పురుషులు	X	స్త్రీ	జాతులు రంగు X	నమ్మకము
బిచ్చగాడు	X	రాజు	సుఖము	X
గుణము	X	దోషము		

పునర్జన్మలను పొందుచున్న మానవరూపములలో సంస్కారబంధములు పరిమితుని చేస్తూ అలా బంధించుతునే వుంటాయి. కాని మానవరూపం యొక్క ప్రతిమార్పు తోడను బిగువుగా బంధించిన సంస్కార బంధములు, బంధప్రక్రియ పొడవునా 84 లక్షల కదలికల ద్వారా అనుభూతి ప్రక్రియలో వదులుకావడానికి గల సంసిద్ధతకు ముందుగానే వదులైపోతాయి.

కీలక సూత్రం :

- శాశ్వతంగా పరమాత్మలో నున్న ఆత్మ, తన భౌతిక చైతన్యంతో స్థూలదేహం ద్వారా భౌతిక సంస్కారముల అనుభవమును పొందుతుంది.
- శాశ్వతంగా పరమాత్మలోనున్న ఆత్మ, తన సూక్ష్మ చైతన్యంతో, సూక్ష్మశరీరం ద్వారా సూక్ష్మ సంస్కారముల అనుభవమును పొందుతుంది.
- శాశ్వతంగా పరమాత్మలోనున్న ఆత్మ, తన మానసిక చైతన్యంతో కారణశరీరం ద్వారా మానసిక సంస్కారముల అనుభవము పొందుతుంది.

Page: 20

సప్తమ స్థితి
ఆధ్యాత్మిక ఆరూఢులు
గృహోన్ముఖము
అంతర్ముఖ చైతన్యము
ఆధ్యాత్మిక మార్గము

తొలి మానవరూపం ధరించగానే పూర్తి అయిన పుష్కల చైతన్యము క్రమక్రమంగా ఒక భూమిక నుండి మరియొక భూమికకు అంతర్ముఖమౌచున్నది. ఈ అంతర్ముఖ చైతన్యమే ఘనీభవించిన స్థూల సంస్కారములు పలుచనైపోవుటకు తొలిసారిగా ప్రారంభించుచున్నది. ఈ విధముగా మొదటి భూమిక యొక్క అనుభవమును పొందుచున్నది.

సంస్కారములు పలుచనయ్యేకొలది చైతన్యం ఇంకా ఇంకా లోపలికి చొచ్చుకొనిపోయి రెండవ భూమిక యొక్క అనుభవమును పొందుచున్నది. సప్తమ భూమికను చేరువరకు కూడా ఇదే పద్ధతి.

అటు పిమ్మట, అంతర్ముఖ ప్రక్రియలో, వేర్వేరు ద్వంద్వ అనుభవముల సహాయంతో సంస్కారములు ఇంకా ఇంకా పలుచనైపోతున్నాయి. తదనుగుణ్యంగా చైతన్యం తన దృష్టిని పరమాత్మ వైపునకే మళ్ళించుచున్నది.

సప్తమ భూమికలో చైతన్యము ఇంక సంస్కార చైతన్యముగా వుండదు. ఇది సహజంగా పరమాత్మయైన తనయందే కేంద్రీకరించునట్లు ఫలితమిస్తుంది. అనగా సంస్కారములన్నియు అదృశ్యము కాగా చైతన్యము పరమాత్మతో తాదాత్మ్యమును చెందుతుంది.

సూక్ష్మ ప్రపంచము:

సూక్ష్మ శరీరమందు ఎఱుకగల ఆత్మ, స్థూలదేహమందు, మనోమయ శరీరమందు ఎఱుక లేకుండా వుంటుంది. **అనుభవము:**

సూక్ష్మ ప్రపంచ అనుభవము గల ఆత్మ, మనోమయ ప్రపంచ అనుభవమునూ పొందదు, పరమాత్మానుభవమునూ పొందదు.

సూక్ష్మ చైతన్యము గల ఆత్మలు సూక్ష్మ శరీరం ద్వారా సూక్ష్మ ప్రపంచమునకు చెందిన మూడు భూమికల యొక్క అనుభవమును కలిగివుంటాయి, మరి యీ మూడు భూమికల యొక్క అనుభవము ఏమంటే-

చూచుట

ఆపూణించుట

వినుట

I వ భూమిక:

ఇది ప్రజ్ఞా విశేషమునకు (లేక) బుద్ధికోశలమునకు సంబంధించిన భూమిక. ఇచ్చట భౌతిక విజ్ఞానమే పొందబడుతుంది. స్థూలదేహ చైతన్యము గల ఆత్మ, సూక్ష్మజగత్తు యొక్క మొదటి భూమికయందు పాక్షికముగా స్థూల ఇంద్రియములచే సూక్ష్మసంస్కారములను అనుభవిస్తుంది. .

సద్గురు సహాయము లేకుండా మొదటి మూడు భూమికల వరకు దాటవచ్చునని చెప్పబడియున్నది, కాని తదుపరి నాల్గు భూమికలు దాటుటకు సద్గురు సహాయము అవసరము.

Page: 21

సూక్ష్మ శరీర చైతన్యంగల ఆత్మ తన స్థూలదేహమును వివిధములైన భౌతిక లక్షణముల ద్వారా - అనగా తినుట, త్రాగుట, నిద్రపోవుట, చూచుట, భావానుభూతిని పొందుట, వినుట మొదలగునవి;

మరియు అట్లే కోరికలు, ఆలోచనలు, ఉద్దేశములు మొదలగు వేర్వేరు మానసిక లక్షణముల ద్వారా కారణ శరీరమును వినియోగించుకొనగలడు.

2 వ భూమిక:

అంతరప్రబోధము, ఈ భూమికలో కల్పనాచాతుర్యము పనిచేస్తుంది. హేతువాదమునకు మూలమైన బుద్ధి యొక్క విశేషము పరిపూర్ణమైతే, ఆత్మ ప్రబోధం వస్తుంది. ఈ భూమికలో మహాకవులు రచనలు సాగిస్తారు.

ఉదాహరణకు :

ఇతనికి ఒక చిన్న వాంఛ ఉత్పన్నమైనదంటే - పచ్చని చెట్లను మ్రోడులను చేయగలడు అట్లే మ్రోడులను చిగిరింపచేయగలడు. ఎండిపోయిన బావిని మంచినీటితో నింపగలడు, బాహ్యంగా ఆతని సకల లక్షణములు సామాన్య మానవుని చేష్టల వలెనే వున్నప్పటికీ - ఇతడు పూర్తిగా భౌతిక ప్రపంచమందు ఎటుక లేకుండా వుంటాడు.

ఇతడు చూచుట, ఆపూణించుట, వినుట వంటి సరికొత్త సంస్కారములను సృష్టిస్తాడు. (అనగా ఇతడు చూచునది అంతర నేత్రము, ఆపూణించునది అంతర నాసికము, వినునది అంతరకర్ణము)

ఉన్నతతర భూమికలలో విశేషములను అనుభవించుటకుగాని, ఆనందించుటకుగాని, వినుటకు, చూచుటకు, ఆపూణించుటకు స్థూలేంద్రియములు పనిచేయవు.

ఉన్నతతర భూమికలలో : చూచేది వేరే కన్ను, వినేది వేరే చెవి, ఆపూణించేది వేరే ముక్కు,

ధ్వని అన్ని భూమికలయందు వినపడుతూ వున్నప్పటికీ 2,3 భూమికలలో వినిపించే ధ్వని తక్కువగానూ అసాధారణమైనదిగను వుంటుంది, ఇంక దృష్టి 5,6 భూమికలకు సంబంధించినది. సద్గురు హాఫిజ్ చెప్పిన ప్రకారం - రహస్యంగా దాగియున్న లోకంలో ఒక దేవత వద్ద నుండి శుభవార్తలు వస్తూవుంటాయి.

3 వ భూమిక:

నిమ్న ఈశ్వర ప్రేరిత జ్ఞానము : ఈ భూమికయందు ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచము గోచరిస్తుంది. యీ భూమికయందున్న బాటసారి యీ దిగువ సూచించబడిన అద్భుతాలను చేయగలుగుతాడు.

అంధులకు దృష్టిని ప్రసాదించుట.

వికలాంగులకు అవయములనిచ్చుట

కొన్ని సమయములందు మృతులను బ్రతికించుట.

ఈ భూమికయందు ప్రజా నాయకులుంటారు. 3,4 భూమికల మధ్య గల ప్రయాణము ఒక్కొక్కసారి కష్టమైనదిగను ప్రమాదకరమైనదిగను వుంటుంది. ఎందుచేతననగా - ఈరెంటికి మధ్య స్థితి అతిమనోహరమై వశీకరమై వుంటుంది. ఎక్కువ మంది బాటసారులు సరాసరి 3 నుండి 4 భూమికను చేరినప్పటికీ, బాటసారి ఒకసారి గనుక ఇచ్చట ఆగిపోతే యీ వశీకరస్థితిని దాటుట చాలా కష్టమైపోతుంది.

ఈ స్థితిలో నున్న బాటసారిని సద్గురువు వెనుకకు మూడవ భూమికకైనా తీసికొనివస్తాడు లేదా నాల్గవ భూమికకు ముందుకైనా త్రోసివేస్తాడు.

Page: 22

4 వ భూమిక: అంతర దృష్టి

ఈ భూమికయందు వాస్తవమునకు - సత్యమునకు మధ్య గల విచక్షణాజ్ఞానము వేరుచేయబడుతుంది. నాల్గవ భూమికలో ఆత్మ అనంత ప్రాణశక్తియందు స్పృహకలిగివుంటుంది. ఈ అనంతమైన ప్రాణశక్తియే భగవంతుని అనంతశక్తి

యొక్క పరిమిత లక్షణము. ఇచ్చట ఆత్మ సంపూర్ణమైన ప్రాణశక్తితో నిండివుంటుంది మృతులను బ్రతికించే సామర్థ్యంతో సజీవమైన నూతన రూపాలనుగాని నూతనలోకాలనుగాని సృష్టించుతుంది.

అప్పుడు సద్గురువు అట్టి సంఘటనలు జరుగకుండా అదుపు చేస్తాడు భౌతికమైన అట్టి దుస్థితులు జరుగకుండా చూస్తాడు.

నాల్గవ భూమిక అనగా సగం సూక్ష్మము సగం మానసిక సంస్కారములతో కూడివుంటుంది.

ఇతడు ఎంతగానో ఆశాజనకమై హింసాత్మక వ్యామోహములకు లోనైవుంటారు, ఎందుచేతననగా ఇతనికి మంచివి గాని లేక చెడ్డవి గాని ఓడించే తీవ్రమైన కోరికలున్నాయి. అద్భుతమైన శక్తిసంపన్నుడై, ఆశక్తులను మంచికిగాని లేక చెడ్డకుగాని వినియోగించుటకు ఆత్మప్రేరితుడై వుంటాడు.

ఇతడు తన శక్తులను కామ సంతృప్తికోసంగాని, లేక పేరుప్రతిష్ఠలకోసంగాని లేక ఇంకేదైనా ఇతరమైన నీచప్రయోజనముల కోసంగాని, దుర్వినియోగం చేసినట్లయితే, ఆత్మ యొక్క చైతన్యం అకస్మాత్తుగా శిలచైతన్యస్థాయికి పతనమైపోతుంది. (దీనినే యోగభ్రష్టత్వం అంటారు).

. కాని, ఆతని వ్యామోహములను జయించి ఆతని అద్భుత శక్తిని సద్వినియోగం గనుక చేసినను లేదా, మంచికిగాని చెడ్డకుగాని ఉపయోగించకున్ననూ అతడు 5వ భూమికను చేరుకొంటాడు. అచ్చట సురక్షితంగా వుంటాడు. ఇంక పతనమునకు అవకాశము లేదు.

కాని తన శక్తులను సద్వినియోగం గనుక చేస్తే సద్గురు సహాయంచే ఆరవ భూమికకు చేర్చబడతాడు. (ఈసహాయము జీవన్ముక్తుల వలన గాని లేక బ్రహ్మభూతుల వలనగాని జరుగనేరదు).

శక్తులను వ్యక్తిగతమైన మంచికిగాని లేక సామూహిక మంచికిగాని ఉపయోగించగలడు. కాని సద్వినియోగం కూడా అతనిని బంధించుతుంది. ఆత్మ యొక్క తదనంతర ప్రగతిని నిరోధిస్తుంది.

చైతన్యము : సూక్ష్మ శరీరమందు ఎటుకగల ఆత్మ స్థూల దేహమందు మనోమయ శరీరమందు తన యందు కూడా ఎటుకలేకుండా వుంటుంది.

అనుభవము: సూక్ష్మ ప్రపంచానుభవముగల ఆత్మ భౌతిక, మానసిక ప్రపంచముల అనుభవము పరమాత్మానుభవం కూడా లేకుండా వుంటుంది.

5 వ భూమిక: ఉన్నతతర ఈశ్వరప్రేరిత జ్ఞానము. ఈ భూమికయందు ఆత్మ సత్యములో ప్రవేశించును.

సంస్కారములు: మానసిక సంస్కారములు గల ఆత్మలు, కారణ శరీరము ద్వారా మనోమయ ప్రపంచములో చూచుటను మాత్రమే అనుభవిస్తాయి. ఈ చూచుట - భగవంతుని చూచుటయే.

చైతన్యము : కారణ శరీరమందు ఎటుక గల ఆత్మ, స్థూల దేహమందు సూక్ష్మ శరీరమందు పరమాత్మయందు ఎటుక లేకుండా వుంటుంది.

Page: 23

అనుభవము : మనోమయ ప్రపంచానుభవము గల ఆత్మ, భౌతిక - సూక్ష్మ ప్రపంచానుభవములను గాని, లేక పరమాత్మానుభవము గాని లేకుండా వుంటుంది.

5 వ మరియు 6 వ భూమికలు ఈ భూమిక సాక్షాత్కారము : ఈ భూమికయందు సమస్త వస్తువుల సమైక్యము గోచరమౌతుంది. మానసిక ప్రపంచము రెండు రాజ్యములను కలిగివుంటుంది. 5 వ భూమిక యొక్క చైతన్యము ఆలోచనలకు రాజ్యము, 6 వ భూమిక యొక్క చైతన్యము భావావేశములకు రాజ్యము.

6 వ భూమికలో మానసిక చైతన్యమందు ఎటుకగల జీవాత్మ తాను భగవంతుని ముఖాముఖీగా ప్రతి వస్తువు నందు ప్రతిచోట చూస్తున్నాననే అనుభూతి కలవాడౌతాడు. కాని తనను మాత్రము భగవంతునిలో చూడలేదు. భగవంతుని ముఖాముఖీగా చూడటమంటే, ఒకే ఒక ఇంద్రియము ద్వారా ఇచ్చట సాధకుడు ఆత్మ ప్రబోధముగా భగవంతుని గుర్తిస్తాడు. అని బాబా చెపుతున్నారు.

6 వ భూమికయందు మానసిక చైతన్యము గల జీవాత్మ ఇంకనూ ద్వైతమందే ఎటుక కలిగివున్నాడు. తానే మనస్సునని మనస్సుతో తాదాత్మ్యము చెందుతూ తాను భగవంతునకు వేరైయున్నానని భావిస్తున్నాడు.

నిర్వాణము

ఫనా యొక్క మొదటి స్థితి

ఈ “దివ్యకైవల్య శూన్యస్థితి” సత్యసర్వస్వము నుండి పుట్టినదే కాని మాయ నుండి పుట్టినది కాదు.

అభావము అదృశ్యమైన తక్షణమే యీ దివ్యశూన్యస్థితి ఏర్పడుతుంది. మరి తక్షణమే “నేను భగవంతుడను” అనే చైతన్యపూర్వకమైన అనుభవం కల్గడానికి కొంచెం ముందుగా యీ దివ్యశూన్యస్థితి సర్వంతో నిండిపోతుంది.

ఫనా యొక్క మొదటి దశలో భగవంతుని చైతన్యము, మానవస్థితిలో మానవునిగా, పరిమితమైన జీవచైతన్యమూ కాదు. భగవంతుని చైతన్యమూ కాదు. ఈ శూన్య స్థితి కూడా దివ్యమైనదే, ఇది సత్యము యొక్క శూన్య స్థితి కాని, మాయ యొక్క శూన్య స్థితి కాదు.

ఫనా యొక్క తొలి దశ అనుభవమే “నిర్వాణము”

నిర్వాణమందు బాహ్యంగా అచ్చట “భగవంతుడు లేడు”. ఇచ్చట మాత్రమే భగవంతుడు లేని స్థితి, “చైతన్యమే ఉన్నట్టి స్థితి”.

భగవంతుడు లేకపోవడమనేది ఎన్నడు సంభవించదు, నిర్వాణ స్థితిలో భగవంతుడు చైతన్య పాత్రను పోషిస్తున్నాడు. కొన్ని సమయములందు యీ చైతన్యము అతీత చైతన్యమనియు లేక మహా చైతన్యము అని చెప్పబడుతుంది.

అనాద్యనంత ఆదిమూలమైన “భగవంతుడున్నాడు” అనే కేవల శూన్య స్థితి ఇప్పుడు చైతన్యమును కలిగియున్నది.

Page: 24

“8 వ స్థితి”

నిర్వికల్ప సమాధి (ఫనా యొక్క 2 వ దశ)

పరమాత్మ యొక్క 2 బి స్థితి

దివ్యత్వ ఆకర్షితుడుగా నున్న భగవంతుడు

8 వ స్థితిలో బ్రహ్మభూతునిగా నున్న భగవంతుడు తన స్వీయ స్వభావత్రయమైన

అనంతశక్తి, అనంత జ్ఞానము మరియు అనంత ఆనందమును

అనుభవిస్తూ వుంటాడే తప్ప తనయీ అనంత స్వభావ లక్షణములను వినియోగించడు. ఈ 8 వ స్థితిలో భగవంతుడు అనంత అచేతన స్థితియైన “ఎ” పరమాత్మ స్థితిని “బి” స్థితి యొక్క సర్వోన్నత దివ్యచైతన్య స్థాయిని సంపాదించుటయేగాక, “నేను భగవంతుడను” అనెడి అనంత సచేతన చైతన్యము “బి” తో గల తాదాత్మ్యమును అనుభవించుచున్నది.

ముక్త పురుషులైన, సద్గురువులు (కుతుబులు),

జీవన్ముక్తులు (ఆజాద్-ఏ-ముత్ లక్), రసూల్ (అవతార్) అందరు

తాము మహానిర్వాణము చెందిన తరువాత పరమాత్ముని “బి” స్థితిలో (అనగా శాశ్వత అనంత సచేతన చైతన్య స్థితిలో) ఏకాంతవాసులై నిర్గమించెదరు.

గమ్యమును చేరుకొనుట అనగా “నిర్వికల్ప సమాధిని పొందటమే”. అతడు “నేను భగవంతుడను” అనెడి సత్య స్థితిని పొందినప్పుడే భగవంతుని స్వీయ అనంత స్థితిని ఎఱుకగా అనుభూతిని పొందినాడు. అసలు భగవంతుడు భగవంతునిగనే వున్నాడు, ఇప్పుడు భగవంతుడు భగవంతుడైనాడు.

“భగవదనుభవం యొక్క పరమ సుఖమే సమస్త సృష్టికి గమ్యము. భగవదనుభవం, ద్వారా సంక్రమించిన పరమ సుఖం. విశ్వంలో సమస్త భౌతిక మానసిక బాధలన్నింటికీ విలువైనది. అంతట బాధలు అనేవి లేనట్లే. భగవదనుభవం యొక్క పరమసుఖం స్వయంపోషకమైనది, శాశ్వతంగా

నిత్యనూతనమైనది అజేయమైనది (సాఫల్యమైనది) కోరదగినది, మరి యీ పరమసౌఖ్యం కోసమే ప్రపంచం అలా ఉనికిని కలియున్నది” అని బాబా చెబుతున్నారు.

ఆత్మ యొక్క అంతర్ముఖ చైతన్యము సద్గురు కృప వలన ఉన్నత స్థితికి చేరుచున్నది. పరమాత్మలో ఆత్మ యొక్క అనంత స్థితిని స్వానుభవపూర్వకముగా అనుభవించుటకు తీసికొనుచోవుచున్నది.

“భగవదనుభవమును పొందిన మానవుడు జ్ఞానముతో చైతన్యపూర్వకముగా సర్వశక్తిమయుడు. అతనిది సంపూర్ణమైన దివ్య జాగృతి. అతడే జ్ఞానము - జ్ఞాని - జ్ఞేయము. అతడే ప్రేమ, ప్రేమికుడు-ప్రియతముడు. ప్రతి మానవునిలో తానున్నానని అతనికి తెలుసు, మరి ప్రతి జీవాత్మ తనలోనున్నాడు అని కూడా అతనికి తెలుసును. సమస్త ఉనికికీ అద్యంతములు తానేనని కూడా అతనికి తెలుసును, తానే సత్యమహాసాగరముగా ఎల్లప్పుడూ ఉంటినని, ఉండునని కూడా అతనికి తెలుసును. కాని సామాన్య మానవుడు తాను ఎచ్చట నుండి వచ్చెనో ఎచ్చటకీ పోవునో అతనికి తెలియదు”.

—మెహర్ బాబా.

మానవుడు భగవంతుడైనాడు, మానవుడు భగవంతుడు కాగలడు, తెలిసినను లేక తెలియకపోయినను మానవుడే భగవంతుడు.

(భగవద్వచనము పేజీ - 65)

Page: 25

“9 వ స్థితి”

జీవన్ముక్తునిగానున్న భగవంతుడు

8 వ స్థితిని చేరుకొన్న తరువాతను బకా-బీ-అల్లాహ్ (ఆత్మ ప్రతిష్ఠాపనము) స్థితిలో ప్రతిష్ఠితుడు కాకముందు, అచ్చట తురీయ అవస్థ అనునది ఒకటి కలదు. దానిని దివ్యకూడలి అందురు.

ఈ స్థితిలో మానవదేహంలోనున్న భగవదనుభూతి గల ఆత్మను జీవన్ముక్తుడు అందురు.

భగవంతుడు 8 వ స్థితిలో తానే దివ్యత్వముగా ఆకర్షితుడైవుంటే, అతడు తిరిగి బ్రహ్మభూతుని వంటి పరిపూర్ణ మానవమూర్తివంతముగా, తన భౌతిక సూక్ష్మ మానసిక లక్షణముల ద్వారా భౌతిక-సూక్ష్మ-మనోమయ భువనముల చైతన్యమును తిరిగి నిల్పుకొంటాడు. అప్పుడు 8-9 స్థితులకు మధ్య దివ్య కూడలి యొక్క అనుభవమును పొందుతూ వుంటాడు.

తురీయ అవస్థ : ఇచ్చట మహాచైతన్యము ఒక్కొక్కప్పుడు “నేను భగవంతుడను” అనే అనుభవమును, ఒక్కొక్కప్పుడు సామన్య మానవ చైతన్యస్థాయికి దిగివచ్చి “నేను మానవుడను” అనెడి అనుభవమును కలిగివుంటాడు.

జీవన్ముక్తుని వలన లోకానికి ప్రత్యక్షమైన ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజనము లేకపోయినను, ఎవరినైనా తనంతటి వారిని చేస్తాడు. త్రిభువనములందు అతనికి కర్తవ్యము లేకపోయినను ఫనా-ఫీ-అల్లాహ్ స్థితిని బకా-బీ-అల్లాహ్ స్థితిని తరువాత మరి యొకటిగా అనుభవిస్తాడు.

దివ్యకూడలిలో జీవన్ముక్తునకు కర్తవ్యములేదు ఇతడు అద్భుతములను చేయడు. ఇతడు పరులకు తన సచ్చిదానందస్థితిని వినియోగించడు.

బకా-బీ-అల్లాహ్: “నేను భగవంతుడను” అనెడి అతీతచైతన్య అవస్థ నుండి సాధారణ చైతన్య స్థాయికి క్రిందికి దిగిరావడానికి మరియు భగవంతుని స్థితిలో ప్రతిష్ఠితుడైనట్లు అనుభవమును పొందడానికి - అనగా భగవంతుని జీవితములో ప్రతిష్ఠింపబడుటయే ఇట్లు బకాలో మానవునిలో భగవంతుని జీవితము ప్రతిష్ఠింపబడుచున్నది. అనగా “బకా”లో మానవుడే ఎటుకతో భగవంతునిగా ఆత్మ ప్రతిష్ఠితుడౌచున్నాడు.

సత్య సంబంధము దివ్యత్వ సంబంధమునైన ఈ బకాను వేదాంత పరిభాషలో “ఆత్మ ప్రతిష్ఠాపనము” అందురు.

“10 వ స్థితి”

సద్గురువుగా నున్న భగవంతుడు

రెండవ దివ్య యాత్ర యొక్క ముగింపు, మూడవ దివ్యయానంనకు తీసికొనిపోతుంది. అది “సద్గురుస్థితి”. ఇచ్చట భగవంతుని జీవితమనగానేమో కుతుబ్ లు లేక సద్గురువులు లేక ఫర్ పెక్ట్ మాస్టర్లుచే వాస్తవంగా అనుభవింపబడుతుంది.

సద్గురువు మానవునిగా భగవంతుడు కావడమేగాక భగవంతునిలో తాను సంస్థాపితుడైనాడు కాని, మాయలో భగవంతుని వ్యక్తిగతమైన ప్రతినిధిగా భగవంతుని జీవితమును సాగిస్తున్నాడు.

సద్గురువు-అవతారము: సద్గురువు అనగా భగవంతుడైపోయిన మానవుడు. అందుచేత ఇతడు పరిణామ ప్రక్రియ అంతర్ముఖ ప్రక్రియలను దాటవలసి వచ్చినది. అలాకాకుండా అవతార అంటే మానవుడైన భగవంతుడు, అంటే-భగవంతుడు పరిణామ ప్రక్రియ అంతర్ముఖ ప్రక్రియలను దాటకుండా సరాసరి మానవుడై జన్మిస్తాడు.

Page: 26

మెహర్ బాబా దేహం చాలించిన తరువాత ప్రస్తుతము అధికారంలోనున్న పంచసద్గురువులు యీ దిగువ సూచించిన ప్రకారము కలరని 1958 సం|| డిశంబరులో డా|| భరూచాకు బాబా ప్రకటించారు.

- ఒక సద్గురువు సిరియాలో వున్నారు ఆయన ముస్లిం.
- ఒకరు పశ్చిమ పంజాబ్ లో వున్నారు ఆయన కూడా ముస్లిం
- ఒకరు తూర్పు పంజాబ్ లోనున్నారు (ఆయన సాయి బాబావలె - హిందు, ముస్లిం కలిసి)
- ఒకరు పురాతన మధ్యప్రదేశ్ లో వున్నారు - ఆయన హిందువు
- ఒకరు దక్షిణ భారతంలో వున్నారు - ఆయన హిందువు.

అవతార ఆగమనం:

పంచ సద్గురువులు భూలోకంలో అవతార పురుషుని రాకకు కారణభూతులు. కాబట్టి భూలోకంలో మొదటి అవతార ఆగమనం కూడా అప్పుడు పంచసద్గురువులు లేకుండా జరుగుటకు సాధ్యం కాదు. తదనుసృతంగా ప్రారంభంలో పంచసద్గురువులు ముందుగా భగవదనుభూతిని పొందినవారే. అప్పుడు భూమిపై తొలి అవతార ఆగమనం సంభవించినది.

భగవంతుడు, భగవంతునిగను+మానవునిగను తనను ఒకే క్షణమందు ప్రతివారిలో ప్రతి వస్తువులో చూస్తాడు.

నిజమైన జ్ఞానము, అటు భగవంతునిగూర్చిన సంపూర్ణ జ్ఞానము ఇటు మాయావిశ్వమును గూర్చిన సంపూర్ణజ్ఞానముతో కూడియున్నది. ఇట్టి సర్వజ్ఞత్వము కలవారు అవతారపురుషుడును సద్గురువును.

మెహర్ బాబాను ప్రశ్నించారు ఏమని? సద్గురువు తన దేహమును చాలించిన తరువాత, అతడు మరల పునర్జన్మను పొందుతాడా? బాబా సమాధానం “లేదు ఎన్నడూ అలా జరగదు. ఒక్క అవతార పురుషుడు మాత్రమే మరల మరల జన్మిస్తూ వుంటాడు” అన్నారు.

సద్గురువు వలె ఇది మానవదేహంలో భగవంతుని స్థితి. ఈ స్థితిలో సద్గురువు దివ్యత్వరీత్యా, నిస్సంగస్థితిలో అపరిమితంగా ఒక క్రమబద్ధమైన రీతిలో మాయాస్పృష్టిని పరిపాలించే మాయా ధర్మమునకు పరుడైవుంటాడు. అయినప్పటికీ తాను దేశకాలములకు కార్యకారణములకు బద్ధుడైవుంటూ నిరంతరాయంగా ఎటుకతో “అహంబ్రహ్మస్మి” స్థితిని తన అనంత సచ్చిదానందములను అనుభవిస్తూవుంటాడు.

ఆతడు అనంత సచ్చిదానందములను అనుభవించుటయేగాక, ఇంకను అజ్ఞానం యొక్క పిడికిలిలో బంధింపబడి తమ స్వీయ శాశ్వత సత్యస్థితియందు ఎటుక లేకుండా వున్న ఇతరుల అభివ్యక్తమునకు ఉపయోగిస్తాడు.

ఇదే సర్వస్వతంత్రమైన పరిపూర్ణత్వం. ఇది భగవంతుని సగుణసాకారస్థితి. సద్గురువు “అహంబ్రహ్మస్మి” స్థితి యొక్క అనంత ఆనందమును అనుభవిస్తూవుంటాడు. మరియు “నేనే సర్వమును, సర్వము నాలో నుండియే వస్తున్నది” అనే సర్వోన్నతమైన దివ్య చైతన్యమును అనుభవిస్తూవుంటాడు.

సద్గురువులు అవతార పురుషుడు అందరూ ఈ స్థితికి చెందినవారే. భగవంతుడు సద్గురుస్థితిలో నున్ననూ లేక అవతార స్థితిలోనున్ననూ, అతడు 10 వ స్థితిలో వుండి పటములో సూచించిన ప్రకారము 2 సి దివ్యకార్యాలయము నుండి సద్గురువుగను మరియు అవతార గను పనిచేస్తూవుంటాడు.

Page: 27

ఈ దివ్య కార్యాలయం ద్వారానే భగవంతుడు అవతారునిగా, జురాస్టర్ రూపంలో, రామా, కృష్ణ, జీసస్, బుద్ధ, మొహమ్మద్ మరియు ఇతరులుగా స్వయం అభివ్యక్తమై ప్రతి అవతారయుగంలో యుగయుగంతరములందు తాను రక్షకుడనని, ప్రవక్తనని, దైవదూతనని, దేవుని కుమారుడనని, అవతారనీ, రసూల్ ననీ, బుద్ధుడననీ యీ విధంగా ప్రకటించుకొంటాడు.

ఈ దివ్య కార్యాలయము నుండియే (2 సి) పంచ సద్గురువులు సమస్త భౌతిక సృష్టికి సమిష్టిగా పనిచేస్తారు.

అవతార:

తొలిసారిగా భగవదనుభూతిని పొందిన ఆత్మయే ఆది సద్గురువైన అవతారపురుషుడు.

ఆది సద్గురువు మానవరూపంలో సద్గురువు లేకుండానే భగవదనుభూతిని పొందినాడు, తదనంతర సద్గురువులకు ఎల్లప్పుడు విధిగా భగవంతుడు (బాబా) కావడానికి సద్గురువు అవసరము.

“ఓమ్” కార బిందువు ద్వారా చిమ్ముకొని వచ్చిన తొలి పరమాణువే ముందుగా ఆది మానవుడనైనానని బాబా ఒకప్పుడు విశదీకరించారు. (హౌ ఎ మాస్టర్ నుండి)

సజీవ అవతార అచేతన దివ్యత్వము నుండి సచేతన దివ్యత్వమును స్వయంగా అనుభూతిని పొంది అస్థిత్యమందు గల అన్ని భూమికలయందు వ్యవహరిస్తూ యావత్తు దర్శకత్వంతో ఖచ్చితంగా దివ్యప్రేమ మరియు దివ్యశాసనముల ఖచ్చితమైన మేళనంతో తన కార్యకలాపమంతటిలో అద్భుతమైన శక్తి వేగంతో పనిచేస్తూ శాశ్వత సత్యశక్తిని కలిగివుంటాడు. ఇతడు భగవంతుడు మానవుల సంపూర్ణ సమన్వయం. ఇతడే సర్వోన్నతుడైన బాబా. (హౌ ఎ మాస్టర్ నుండి)

విశ్వాత్మక ప్రగతి:

ఎప్పుడైతే భగవంతుడు భూలోకంలో అవతారగా అభివ్యక్తుడౌతాడో అప్పుడాతని దైవత్వము విశ్వాత్మకమైన ప్రగతిని కల్గిస్తుంది మరియు యేతత్ఫలితం కూడా విశ్వాత్మకంగానే వుంటుంది. అనగా ఆ ప్రగతిని ఒక్క మానవజాతియే కాకుండా ఆ విశ్వాత్మక ప్రగతి యొక్క ప్రయోజనమును యావత్తు సృష్టిసర్వమును పొందుతుంది. (హౌ ఎ మాస్టర్ నుండి)

ప్రపంచకర్మ:

అవతార పురుషుడు ప్రపంచ కర్మను తీసికొనడు దానికి బద్ధుడై వుండడు, కాని ప్రపంచ కర్మ ఫలితమైన బాధలను మాత్రము స్వీకరిస్తాడు. ప్రపంచమునకై ఆయన అనుభవించే బాధలు తాను ప్రజాప్రతినిధిగా అనుభవిస్తాడు. అవి ప్రపంచ కర్మతో లంపటమును కలుగజేయదు. ప్రజాప్రతినిధిగా ప్రజలందరి పక్షమున తాను అనుభవించే బాధల ద్వారా మానవజాతి తన కర్మ నుండి విముక్తిని పొందాలని చూస్తుంది, అనగా - రుగ్మత, న్యూనత, ప్రమాదము మొదలైనది. ఆయన తన స్వీయ మార్గములలో తన కాలానికి ఒక ఆధ్యాత్మిక అభ్యుదయమును కల్గించుట వలన తన అవతారప్రయోజనమును నిరాటంకముగా నెరవేర్చుకొంటాడు. (హౌ ఎ మాస్టర్ నుండి)

బాబా యొక్క మొదటి కారు ప్రమాదం:

1952 సం|| మే నెల 24 వ తేది శనివారం ఉత్తర అమెరికాలో ఓక్లహోమా నగరం వద్ద తొలిసారిగా కారు ప్రమాదం జరిగింది. ఈ సందర్భంలో బాబా ఇలా అన్నారు. “ఇలా జరగడము భగవంతుని ఇచ్చి అని మీరు అవగాహన చేసికొనాలి మరియు దీనిఫలితం యావత్తు ప్రపంచము పొందుతుంది. ఈ ప్రమాదము అమెరికాలోనే జరగవలెనని భగవంతుని ఇచ్చి అన్నారు బాబా.

బాబాకు రెండవ కారు ప్రమాదం:

1959 సం|| ఫిబ్రవరి 5 తేదిని యీ దిగువ విషయమును శ్రీ ఏరచ్ గారికి కారులో ప్రయాణం చేస్తూ ఉండగా చెప్పినారు. తదనంతరం ఈ విషయము శ్రీ ఏరచ్ గారి ఎర్ర పుస్తకములో రికార్డు చేయబడినది.

Page: 28

బాబా ఎముకలు విరిగిపోయినవంటే - దాని అర్థము ఈ యంత్రయుగము యొక్క ఆధ్యాత్మిక లక్షణమునకు ఏవిధమైన చెడుగు జరగకుండా యంత్రయుగము యొక్క వెన్నెముక విరిగిపోయినదని దాని అర్థము.

యంత్రయుగమనగా కలియుగమేనని ఏరచ్ అనువదించారు. బహుశా మోటారు కారు ఈ యంత్రయుగంలో ప్రముఖమైన యంత్రమేమో. (హౌ ఎ మాస్టర్ నుండి)

బాబా మానవుడుగా శిలువపై బాధలను అనుభవించారు :

“నేను జీసస్ గానున్నప్పుడు, శిలువపై వ్రేలాడుతూ, భగవంతుడు నన్ను ఉపేక్షించాడు అని ఒక్క నిమిషం ఆ సమయంలో” నా భగవంతుడా! నా భగవంతుడా, ఎందుకు నన్ను ఇలా ఉపేక్షించితివి” అని అరిచాను. (హౌ ఎ మాస్టర్ నుండి)

బాబా యొక్క మౌన విరమణము:

“నేను మౌనమును విరమించినపుడు ఒకే సమయంలో 1000 ప్రదేశములలో కనుపించుతూవుంటాను. ఇట్టి విషయం ఇంతకు ముందు ఎన్నడు జరిగియుండలేదు. అయిననూ కార్యం జరుగుతూనే వుంటుంది” అన్నారు బాబా.

(హౌ ఎ మాస్టర్ నుండి)

మాయతో సంబంధము :

ఒకప్పుడు బాబా “అవతార్ యొక్క విశ్వకార్యం ఆతడు దేహములోనున్నా, దేహముతోనున్నా (లేక) దేహం లేకపోయినా ఎల్లప్పుడూ అలా జరుగుతూనే వుంటుంది. ఆయన ఎప్పుడూ మాయతో సంబంధము కలిగివుంటాడు”.

(హౌ ఎ మాస్టర్ నుండి)

సద్గురువు - అవతార పురుషుడు :

బాబా “సద్గురువు స్థూల దేహంతో 10 ప్రదేశములయందు ఒకేసారి కన్పించును. అవతార్ 1000 చోట్ల ఒకేసారి కన్పించును” అని అన్నారు బాబా. (హౌ ఎ మాస్టర్ నుండి)

భారవహుడు :

అవతార్ ఎవరిని తనకు బదులుగా భారవహునిగా ఎంత మాత్రము నియమించడు. అవతార ఆగమనంలో మానవదేహంతో 56 గురు బ్రహ్మభూతులు (ముక్త పురుషులు) వుంటారు. ఈ 56 మందిలో యీ ధరణిపై 5 గురు సద్గురువులు వుంటారు. ఎందుచేతననగా సర్వకాలములందు యీ 56 కార్యాలయములు వుంటాయి.

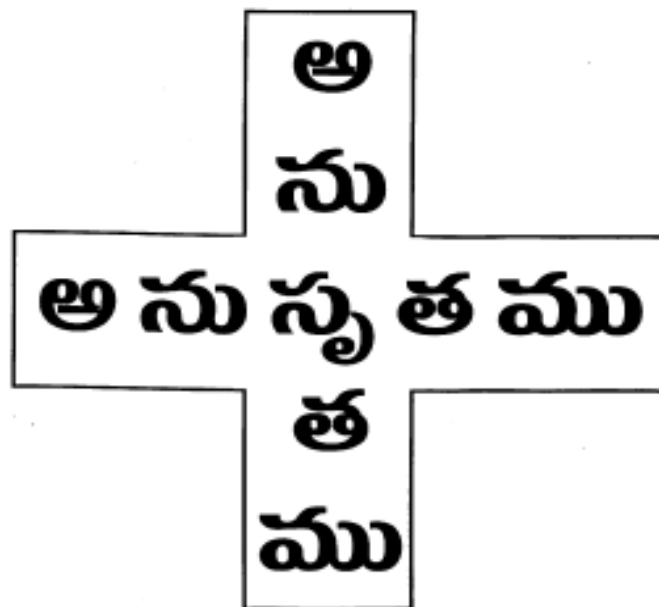
ఈ 56 గురిలో ఎవరైనా ఒకరు దేహము చాలించితే, ఆతని కార్యాలయము ఖాళీగా వుండదు. అది సజీవుడైయున్న ముక్త పురుషునిచే భర్తీకాబడుతుంది. కాబట్టి అవతార్ భూమిపైనుండగా కూడా యీ

56 దివ్య కార్యాలయములను రూపములో వుంటూనే వుంటాయి. కాని అవతార్ మాత్రము సర్వాధికారి అయివుంటాడు.

(హౌ ఎ మాస్టర్
నుండి)

జై బాబా
* * *

Page: 29

అహమ్ (నేను) SELF

-మెహర్ బాబా.

“అహమ్ రెండు రకాలు. ఒకటి అసత్యమైనది, దీనికి అసంఖ్యాకమైన కోరికలు, వాంఛలు వున్నాయి. ఈ అసత్యమైన అహం ఇలా చెపుతుంది.

“నేను మగవాడను,

నాకు ఇది కావాలి.

నేను స్త్రీని,

నాకు అది కావాలి.

నాకు జబ్బుగా వుంది.

నాకు బాధగా వుంది.

నాకు సుఖంగా వుండాలని కోరిక.

నేను సుఖంగా లేను.

నా భార్య నన్ను ప్రేమించుటలేదు.

నేను శ్రీమంతుడను.

నేను

నిరుపేదను”

అని ఎంత సేపూ నేను, నాది, నాకు అనే చెపుతుంది.

కాని ఈ నేను అనే దేహభావం నశించిపోయినప్పుడు రూపాంతరం జరుగుతుంది. అప్పుడు యీ అసత్య అహమ్ (అహంకారము) యొక్క స్థానంలో నిజమైన అహం (అహంభావము) చోటు చేసుకొంటుంది. అప్పుడు “నేను యీ కోరికల నుండి వాంఛల నుండి స్వేచ్ఛగా వున్నాను” అనే అనుభవాన్ని పొందుతుంది.

“నేను అనంతుడను. నేను భగవంతునితో ఒకటైయున్నాను. నేను క్రీస్తును” అన్నట్టిది సత్యమైన అహం, లేక (అహంభావము). మానవుడు “నేను భగవంతుడను” అని ఉద్ఘాటిస్తాడు. ఎందుచేతనంటే - భగవంతుడు తప్ప వేరేమీ లేదు అనే సత్యమును గ్రంథములు చదివి, బుద్ధి ద్వారా అవగాహనం చేసుకొన్నాడు గనుక. కాని నేను భగవంతుడననే ఉద్ఘాటనము నిలువనేరదు. ఎందుచేతనంటే అతడు, అతని మనస్సు ఒకటి కాలేదు. ఒకటి కాదు. ఈ ఉద్ఘాటనము అతని ఆలోచన మాత్రమే. ఇచ్చట ఇంకను ఆలోచన వున్నది. అనగా ద్వైతమున్నది. స్వానుభవం మాత్రం లేదు. బౌద్ధిక అవగాహనం ద్వారా భగవదైక్యమును గూర్చిన ఒక అభిప్రాయం మాత్రమే. కాబట్టి ఇది నిజమైన అనుభవం కాదు. నిజమైన అహమూ కాదు. ఇక్కడ ఏమాత్రం రాజీ వుండదు. రాజీకి తావు లేదు. ఒకే భగవంతుడు. మానవుడు భగవంతునితో ఒకటి కావలసియున్నది. నీవు ఏకకాలమందే ప్రపంచ మానవునిగా వుండనూలేవు. భగవంతునితో ఒకటి కాలేవు.

నీలోనున్న భగవంతుని అనుభూతిని పొందితే - భగవంతుడు సర్వశక్తిమయుడు అని మనం తెలిసికొందుము.

అప్పుడు నీవు కూడా సర్వశక్తిమయుడుగా వుంటావు. అప్పుడు నేను అసహాయుడను అనే భావాన్ని ఇంకెందుకు కలిగివుంటావు? ఈ అసహాయతకు కారణం ఏమి?

గమనిక: విభక్తి ప్రత్యయములు ఉత్తమ పురుష = నేను. నేను, నాకు, నాతో, నాకొరకు, నాకై, నాలో, నాయందు, నాయొక్క, నాది నావెంట.

(2 వ పేజీలో)

“నేను పురాణ పురుషునిగనే వుంటాను. నేను అందరిలో అన్నింటిలో వున్నాను. కనుక మీరందరూ భగవంతుడే. అయినాసరే మీరు అసహాయతను అనుభవిస్తున్నారు. ఎందుచేత? ఎందుచేతననగా – అచ్చట ఒక రకమైన తెర భగవంతుని నుండి నిన్ను కప్పివేస్తోంది. నీకు నీవే ఒక తెరవు (నేను మానవుడను అనే మిథ్యాభావం) ఆతెరను తొలగించుట నీకు సాధ్యం కాదు. ఆ తెరయే నీవు. నీ నేత్రములు చిన్నవైననూ విశాలమైన ప్రకృతిని, ప్రకృతికి సంబంధించిన వాటిని చూడగల్గుతూవున్నవి. కాని తమను తాము చూడలేవు. వాటిని చూడవలెనంటే అద్దం కావలెను.

అలాగునే అద్దం వంటి నాకృప నీపై అవతరించినదంటే, నీలోనున్న నిజమైన “నేను” (నేను భగవంతుడను - అనే అహం) క్షణంలో అభివ్యక్తమౌతుంది.

మరి నా అనుగ్రహమును ఎలా పొందగలవు? అది చాలా కష్టం. లక్షమందిలో ఏ ఒక్కరో నాఅనుగ్రహమును పొందగలరు. నీవు నాదివ్య ప్రేమసాగరంలో పూర్తిగా మునిగిపోవాలి, అప్పుడక్కడ నా అనుగ్రహమును కనుగొందువు. నీయంతట నీవు మునగలేకపోతే రాజీ వున్నది. నీవు నన్ను కోరితే రాజీ వుండదు.

ఏమిటి ఈ ప్రేమ? ప్రేమను గురించి ఉద్ధండములు ఉన్నవి. కాని అవి నీకు ప్రేమను ఇవ్వలేవు. ప్రేమ తననే ఇవ్వగోరుతుంది. ప్రేమ ప్రేమనే తప్ప మరి దేనినీ కోరదు. కేవలము ఇవ్వవలెననియే కోరుతుంది.

మనం చెప్పుకొంటూవున్న దివ్యప్రేమలో రెండు దశలున్నవి. మొదటి దశలో ప్రియతమునితో ఏకత్వాన్ని పొందవలెననెడి ఉత్కంఠ. ఆ ఉత్కంఠలో “నాకు భగవదైక్యం కావాలి” అనే లాలసత్వం వున్నది. కాని తదనంతర శ్రేణిలో ప్రేమికుడు తన ప్రియతముని సంతోషపరిచితిన్న ఆత్మసంతృప్తిని కలిగివుంటాడు. అది మాత్రమే ప్రేమ. అదియే నిజమైన ప్రేమగా చెప్పబడుతుంది. మామూలుగా ప్రేమ, ప్రేమ అని అంటూవుంటారే, ఆ ప్రేమలో స్థిరమైన సుఖం కనిపించదు, ఆ ప్రేమలో కష్టమూ, సుఖము కూడా వుంటాయి”.

- మెహర్ బాబా.

వ్యాఖ్య: భగవదైక్యము పొందిన సత్యమైన “నేను” (అహం) అనంతమైనది, శాశ్వతమైనది, అనశ్వరమైనది. “నేను భగవంతుడను” అని చెప్పుతూ వున్న “నేను”లో సంస్కారములు లేవు, మాయలేదు, మనస్సు లేదు, లోకములు లేవు, చైతన్యమే వున్నది. కనుక ఈ “నేను” యొక్క ఉద్ఘాటనను అహంభావము అనవచ్చును. ఎందుచేతననగా - అహం=నేను, భావము ఉంటిని, ఉన్నాను, ఉండును అని శబ్దార్థము. అనగా త్రికాలములయందు ఎల్లప్పుడూ శాశ్వతంగా ఉన్నానని భావము. ఏమైవున్నది ఈ నేను? భగవంతుడై వున్నది. కనుక దివ్యత్వముతోకూడిన ఈనేనును అహంభావము అనవచ్చును.

ఇంక సంస్కార ప్రభావము వల్లను ఉపాధిత్రయముతో తాదాత్మ్యము చెందుటవల్లను అనంతాత్మకు పరిమితి ఏర్పడి “నేను మానవుడను” అనే అసత్యభావన ఆవరించినది. ఈ నేనులో అరిషడ్వర్గముతో కూడిన అహంకారమున్నది. అదిగాక కర్మలను ఆచరిస్తున్న స్థూలదేహమే “నేను” అనే తాదాత్మ్యభావనతో “నేను చేస్తున్నాను” అనే కర్తృత్వమును ఆపాదించుకొనుట వలన ఈ పరిమిత నేనును అహంకారము అనవచ్చును. సారాంశమేమనగా మానవుడు చెప్పుచున్న “నేను” అహంకారము. భగవంతుడనని చెప్పుచున్న “నేను” అహంభావము - ఇట్టి భావంలో అహం రెండు రకాలు అని మెహర్ ప్రవచనము.

జైబాబా!!

Page: 32

అతడు ఏమైవుంటాడు?

ఆంగ్ల పద్యమూలం :

తెలుగుసేత:

బాల గోపాల

భాస్కరరాజు

- 1) ఎవడు సృష్టికి పూర్వం అనంతముగా తన యందు ఎటుక లేకుండి,

తొలిసారిగా తానెవరో ఎటుకతో తెలిసికొనగోరి,
 సృష్టి పరిణామ యాత్రలో తొలిసారిగా మానవ రూపమును పొంది,
 ఆ మానవ రూపము నందే చిట్ట చివరకు “నేను భగవంతుడను” అని
 తొలిసారిగా తనస్వీయ స్థితి యొక్క అనుభవమును పొంది,
 తన బ్రహ్మనుభవమును మనం కూడా పొందుటలో
 మనకు సహాయము చేయుటకై
 తొలిసారిగా సామాన్య మానవ చైతన్య స్థాయికి క్రిందికి దిగివచ్చి
 ఆదినారాయణుడైన - ఆ పరమాత్ముడే మెహెర్ బాబా.

* * *

- 2) ఎవడు అనంత సచ్చిదానందములకు మూలస్థానమో
 ఎవనిలో మన యదార్థ స్థితియైన బ్రహ్మనందమును చూడగల్గితిమో
 ఎవడు తన దివ్య ప్రేమను, విధేయతను మనకు ప్రసాదించెనో
 ఎవడు మన శరణాగతిని స్వీకరించి, పాపములను క్షమించెనో
 అతడే పరమాత్మ నుండి వేరై తొలి ప్రత్యగాత్మయైన మెహెర్ బాబా.

* * *

- 3) ఎవడు మన అంతరాత్మగా నున్న భగవంతుడో
 ఎవడు మనకు భగవంతుని గూర్చి తెలియజెప్పుటకై మానవరూపమును ధరించెనో
 ఎవడు మన అసత్యఅహమ్ ను దివ్య అహమ్ గా రూపాంతరము కావించి,
 మానవుని భగవంతుని చేయుటకై, మానవునకు భగవంతునకు మధ్య ఎవడు వారధిగా నుండెనో
 అందరు భగవంతునిలో ఒకటైయున్నారని ఎవడు ధృవీకరించెనో
 అతడే తొలి జీవాత్మ (ఆదామ్ లేక ఆది మానవుడు, బాబా) యైన మెహెర్బాబా.

* * *

- 4) ఎవడు పరాత్పరుని వలె మౌనధారియై వుండి
 తన వారిని ప్రేమోన్మాదులను కావించెనో
 “దేవుని ప్రేమించి దేవుడవుకమ్ము నేను భగవంతుడను” అని ఎవడు తన అధికార
 సందేశమును ప్రకటించెనో అతడే అనుభవపూర్వకముగా గమ్యమును చేరిన తొలి శివాత్మయైన
 మెహెర్ బాబా.

* * *

- 5) ఎవని మౌనము ఆత్మ ప్రబోధము ద్వారా మనతో మాట్లాడినదో
 ఆధ్యాత్మిక అవగాహనం ద్వారా ఎవడు మనలను జీవింపజేసెనో
 ఎవని దివ్య ప్రేమ సమస్త సృష్టిని పోషించుచున్నదో

Page: 33

ఎవడు మోక్షమునకు మార్గమైయున్నాడో
 అతడే ఆది సద్గురువైన అవతార్ మెహెర్ బాబా.

* * *

- 6) ఎవడు ఒక వేదాంతివలె బోధించుటకు రాలేదో
 ఎవడు మనలో దివ్య జాగృతిని కల్గించుటకే వచ్చెనో
 ఎవడు మానవునిలో భగవత్స్వరూపమును మేల్కొల్పవచ్చెనో
 ఎవడు సారాంశములో భగవంతునిగా,
 వ్యావహారికంలో మానవునిగా జీవించెనో,
 అతడే శాశ్వత క్రీస్తు, లేక శాశ్వత అవతార్ మెహెర్ బాబా.

* * *

7) ఎవడు మౌనధారియై వుండి సమస్తమును బోధించెనో
ఎవడు ఆత్మ యొక్క మర్మమును చెప్పి, సత్యమును బహిర్గతపరచెనో
మాయను అధిగమించుటకై ప్రేమ మాత్రమే పరిష్కారమని ఎవడు తెలియజెప్పినో
అతడే దివ్యప్రేమావతారమైన మెహెర్ బాబా.

* * *

8) ఎవడు పూర్వయుగములలో అనేకసార్లు అవతారునిగా వచ్చియుండెనో
ఎవడు ప్రతిసారి ఒకే ప్రేమ సందేశమును ఇచ్చుటకై వచ్చుచుండెనో
ఎవడు ప్రేమసాగరుడై మన ఎదుట సాక్షాత్కరించెనో
ఎవడు మరల అదే అవతారముగా రానుండెనో
అతడే సద్గురు సార్యభౌముడైన అవతార్ మెహెర్ బాబా.

* * *

9) ఎవడు తన ప్రేమ మధువును రుచి చూపించి
“అహంబ్రహ్మస్మి” స్థితిని పొందునట్లు చేసెనో
ఎవడు ‘అవతార్ ఒకడే’ యన్న సత్యమును గ్రహింపజేసెనో
ఎవడు భగవంతుని దివ్యప్రణాళిక ననుసరించి, తన అవతార పాత్రను పోషించెనో
అతడే సర్వోన్నతుడైన మెహెర్ బాబా.

* * *

10) ఎవడు ప్రాకృశ్చిమాలను ఆలింగనము చేసికొనెనో
ఎవడు అందరి విశ్వాసములను అన్నిరకముల సంస్కారపరులను తన అక్కునజేర్చుకొనియెనో
ఎవడు తన బిడ్డలకు ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ నొసంగెనో
ఎవడు భూలోక - స్వర్గమును స్థాపించెనో
అతడే పురాణపురుషుడైన మెహెర్ బాబా.

* * *

జైబాబా!!

Page: 34

మెహెర్ బాబా ధర్మోపదేశం

(BABA'S SERMON)

ఆంగ్లమూలం :

మహాబళేశ్వరం

మెహెర్ బాబా

16-10-1950

స్వేచ్ఛానువాదము : బాలగోపాల భాస్కరరాజు

“ఇప్పుడు నేను కొలది గంటలసేపు ‘పురాతన జీవితము’ లో నుండి స్వానుభవపూర్వకమైన రూఢియైన పారమార్థిక దివ్య సత్యములను మీకు చెబుతాను.

“అతి ప్రధానముగా మనమందరము అద్వైతులమే. కాని అజ్ఞానం కారణంగా అందుకు భిన్నమైన అనుభూతిని పొందుచున్నాము. (అనగా - మనము ప్రతి ఒక్కరము సహజంగా వాస్తవంలో భగవంతుడే అయివున్ననూ అజ్ఞానమే ఆధారంగా మానవులమనే అన్యభావనను కలిగియున్నాము.)

“ఆత్మ తనను తాను తెలిసికొనేటందుకు చైతన్యమును కోరుతోంది. (అనగా - అనాది ఆదియందు ఆత్మకు చైతన్యమే లేనందున తానెవరో తనకు తెలియదు. తానెవరో తెలిసికొన్నట్టిదే ‘భగవంతుడు’ అనే

గమ్యం అవుతుంది) కాని యీ గమ్యము వైపునకు పురోగమించే అభ్యుదయ మార్గంలో, సృష్టి ద్వారా కాకుండా యీ గమ్యమును స్వతంత్రముగా చేరుకొనలేదు. ఈ అనుభవం అంతయూ ఊహ మాత్రమే. కాబట్టి ఆత్మప్రారంభములో జ్ఞానమునకు మారుగా బాహ్యంగా అజ్ఞాన అనుభవమునే పొందుతోంది.

“ద్వంద్వమయ రూపములు, భ్రాంతిమయ కల్పనలు అజ్ఞాన జన్యములే -

జనన - మరణములు.
కష్ట - సుఖాలు
పుణ్య - పాపాలు
మంచి - చెడ్డలు

ఇవన్నియూ సమానంగా యీ అజ్ఞానము యొక్క వ్యక్తస్థితులే. ఆత్మస్వరూపుడవైన నీవు ఎన్నడూ జన్మించియుండలేదు. ఎన్నడూ మరణించవు. నీవు ఎన్నడూ బాధపడియుండలేదు; ఎన్నడూ బాధపడవు. ఆత్మస్వరూపునిగా నీవు ఎల్లప్పుడూ ఉంటివి, ఎల్లప్పుడూనూ వుందువు. ఊహకల్పనయందే యీ వేర్పాటు భావన ఇమిడి వున్నది.

ఆత్మ - రాజుగా	X	బిచ్చగానిగా
పేదగా	X	శ్రీమంతునిగా
పొడగరిగా	X	పొట్టివానిగా
బలవంతునిగా	X	బలహీనునిగా
సుందరునిగా	X	కురూపిగా
హంతకునిగా	X	నిహతునిగా

మొదలైన అసంఖ్యాక రూపముల ద్వారా అనుభవాన్ని పొందుతోంది. వాస్తవంగా ఆత్మ అద్వితీయము, అవిభాజ్యము అయివున్ననూ జీవాత్మగా (మానవునిగా) తాను భగవంతుని నుండి వేరైయుంటిననే అన్యభావనను ఊహించుచున్నంత కాలము యీ అనుభవములన్నియూ సంభవములే.

Page: 35

“ఆత్మ, అద్వితీయము, అవిభాజ్యము, సత్యము, అనంతమునైన పరమాత్మతో సంపూర్ణమైన ఎటుకను కలిగియుండగలందులకై ఎప్పుడైతే యీ భ్రాంతిమయ అనుభవాలను లేకుండా ఖర్చు పెడుతుందో అప్పుడది తన యొక్క ఆదిమూలమైన స్థితిలో నున్నట్లుగనే నగ్న స్థితిని పొందుతుంది (అనగా - ఆదియందు ఆత్మగా, మాయాస్పృష్టిలో ప్రత్యగాత్మగా; పరిపూర్ణమైన మానవరూపములో జీవాత్మగా; చివరకు స్వానుభవంలో పరమాత్మతో సంపూర్ణ సమైక్యమును పొంది, తాను ‘శివాత్మగా లేక భగవంతుడనని’ తెలిసికొనుచున్నది.

“ఆత్మ వివిధ మార్గముల ద్వారా సంస్కారబంధముల నుండి స్వేచ్ఛను పొందుతుంది. భగవదనుభూతిని పొందగోరు మార్గములన్నింటిలో అత్యావశ్యకమైన మార్గము ‘ప్రేమ’. ఈ ప్రేమ ద్వారా ఆత్మ పూర్తిగా భగవంతునిలో లీనమైపోతుంది. చరమంగా తనను జీవాత్మగా మరచిపోతుంది. అప్పుడు పిడుగుపాటు వలె ఆకస్మికంగా బ్రహ్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. (అనగా - మెరుపు మెరిసిన వెంటనే, ఉరిమి, పిడుగుపడి వేగిరంగా అదిరిపడిన వస్తువులన్నింటిని ఎలా బూడిదచేస్తుందో అలాగున, “నేను భగవంతుడను” అనెడి బ్రహ్మజ్ఞానం కలుగుతుంది).

“ఈ బ్రహ్మజ్ఞానం భ్రమలను, సందేహములను, చింతలను సమూలంగా పెకలించివేస్తుంది. ఇంక బాధలుగా కనిపించునవి తక్షణమే అదృశ్యమై వాటి స్థానంలో చిరంతనమైన శాంతి, శాశ్వతానందము చోటు చేసికొంటాయి. అదియే సమస్త అస్థిత్యమునకు గమ్యం. ఆత్మ ఇప్పుడు భ్రమల నుండి స్వేచ్ఛను పొందినది. తన ఆదిమూలమైన ఏకత్వ స్థితిని అనుభూతిని పొందినది.

“ఈ బ్రహ్మజ్ఞానం అపేక్షలకు, కోర్కెలకు అతీతమైనది కాబట్టి మనము దీనికై అపేక్షించరాదు. ఈ బ్రహ్మజ్ఞానం ఊహించినంత మాత్రమున అవగాహనము కాదు గనుక, మనము దీనిని గూర్చి తర్కించరాదు. ఈ బ్రహ్మజ్ఞానం వాస్తవముల కన్నింటికీ వాస్తవమైనది. కాబట్టి దీనిని గురించి మనము శంకించరాదు.

“కామము, లోభము, అసత్యము, మలిన మనస్సు యీ బ్రహ్మ జ్ఞానమును చేరుకొనుజాలవు గనుక, మనము విషయ వాంఛలతో కూడిన జీవితమును సాగించరాదు. జీవాత్మలకన్నింటికీ పరమాత్మయైన భగవంతుని ప్రేమించుదము. ఈ సర్వోత్కృష్టమైన దివ్యప్రేమయందే యీ బ్రహ్మజ్ఞానం ఇమిడియున్నది. దివ్యత్వ ప్రపూర్ణులైనవారు యీ బ్రహ్మజ్ఞానమును తమ యిష్టమొచ్చినవారికి ఎవరికైనా సరే, ఎప్పుడైనా సరే, తాము సంకల్పించిన తరుణమందు ప్రసాదించగలరు.

“మనమందరము త్వరలో యీ బ్రహ్మజ్ఞానమును పొందెదము గాక!”

జైబాబా!!

వివరణము: విషయవాసనలు : విషయములు :- శబ్దస్పర్శరూప రసగంధములైన జ్ఞానేంద్రియాలు 5

వాంఛలు లేక, వాసనలు :- వినుట, తాకుట, చూచుట, రుచిచూచుట, వాసన చూచుట

వాక్పాదపాణిపాయూపస్థలు :- కర్మేంద్రియములు 5

పరమాత్మ = భగవంతుడు (నిరాకార నిర్గుణుడు)

జీవాత్మ = మానవుడు; కోరికలు కలిగిన ఆత్మ, జీవము = కోర్కెలు.

శివాత్మ = భగవదనుభూతిని పొందిన ఆత్మ, సిద్ధపురుషుడు లేక బ్రహ్మభూతుడు.

జీవ - శివాత్మ = సద్గురువు లేక పురుషోత్తముడు లేక నరనారాయణుడు.

శివ-జీవాత్మ = అవతార పురుషుడు, పరమ పురుషుడు, నారాయణుడు.

Page: 36

సంస్కారములే అజ్ఞానమునకు కారణము. ఉపాధిత్రయముతో తాదాత్మ్యమును చెంది, దేహభావమును కలిగియుండుటే అజ్ఞానము అని మెహర్ సూక్తి. ఆత్మ ఏరకమైన సంస్కారములను కలిగియుంటే, వాటికి అనుగుణ్యమైన ఉపాధుల ద్వారా ఆయాలోకానుభవములను సంపాదించుతుంది. ఆత్మ యొక్క చైతన్యము సంస్కారములలో కలిసిపోయి తదనుగుణ్యమైన ఉపాధులతో తాదాత్మ్యమును పొంది, ఆయా ఉపాధులే తానని భ్రమించుతుంది. అజ్ఞానమనగా ఇదియే.

ఆత్మ యొక్క చైతన్యము ఏరకమైన సంస్కారములుంటే ఆసంస్కారములతో కలిసిపోయివుంటుంది. స్థూల సంస్కారములను స్థూల దేహచైతన్యమును కలవారు సామాన్య మానవులు అనియు, సూక్ష్మ సంస్కారములను సూక్ష్మ శరీర చైతన్యమును కలవారు యోగులు అనియు, మానసిక సంస్కారములను మనోమయ చైతన్యమును కలవారు ఋషులు, మహర్షులు అనియు మెహర్ సూక్తి ప్రమాణము.

సంస్కారములు పూర్తిగా అదృశ్యము కాగా, ఆత్మ యొక్క చైతన్యము పరమాత్మను చేరి పరమాత్మతో తాదాత్మ్యమును పొందినప్పుడు - వారు సిద్ధపురుషులు. ఉపాధిత్రయము యొక్క చైతన్యమును + పరమాత్మ చైతన్యమును ఒకే క్షణమందు కలిగియున్నవారు సద్గురువులు, అవతార పురుషుడు.

కొంతసేపు ఆత్మచైతన్యమును, మరికొంత సేపు దేహచైతన్యమును కలవారు జీవన్ముక్తులు. సూక్ష్మ సంస్కారములను కలిగియుండి, దేహమును భౌతిక జగత్తును మరచినవారు యోగులు, మఘ్నులు. మానసిక సంస్కారములను కలిగియుండి, స్థూల సూక్ష్మ శరీరములను భౌతిక సూక్ష్మ ప్రపంచములను మరచినవారు - ఋషులు, మహర్షులు. సంస్కారములు లేకుండి, ఉపాధిత్రయమును ముల్లోకములను (సృష్టిని) మరచినవారు సిద్ధపురుషులు లేక బ్రహ్మభూతులు.

మానవుడు భగవంతుడైన నాల్గు దినములలో స్థూల సూక్ష్మ కారణ ఉపాధులను విడిచి పెట్టి పరమాత్మ సాగరములో లీనమైపోతాడు; ఇప్పుడు ఆతని వ్యక్తిత్వము “నేను భగవంతుడను” అనేడి అనంతత్వము. మానవుడు స్వయంకృపి వలన ఒక మహర్షికాగ్రగణనను, ఒక సద్గురువు యొక్క గాని, లేక అవతార పురుషుని యొక్క గాని దివ్యానుగ్రహము లేనిదే అతడు భగవంతుడు కాలేడు అని మెహర్ సూక్తి ప్రమాణము.

(“భగవంతుడే సర్వస్వము” అనునది సద్గురువు యొక్క అనుభవము.) “సర్వమూ నేనే” నేనే సర్వస్వమును అనునది అవతారుని అనుభవము. తానెవరో తెలియని భగవంతుడు అనుభవపూర్వకముగా భగవంతుడగుచున్నాడు. అనుభవములేని భగవంతుడు పరమాత్మ.

అనుభవమును గడించిన భగవంతుడు శివాత్మ; లేక పురుషుడు, లేక బ్రహ్మీభూతుడు అనంత వ్యక్తిగత సాగరము సద్గురువు అయితే, అనంత మహాసాగర వ్యక్తిత్వము అవతారపురుషుడు.

జైబాబా!!

వాఖ్యాత : భాస్కరరాజు

Page: 37

భూమికలు

తెలుగు సీత:

- మెహర్ బాబా ప్రసంగము

బాలగోపాల భాస్కరరాజు
1937

మెహరాశ్రమము, ఏప్రిల్ 23,

“స్వచ్ఛను అభినందించవలెనంటే వ్యక్తి, బంధము యొక్క అనుభవమును పొందవలసియున్నది. చేప నీటిలోనే నివసించును. నీటిలోనే మరణించును. నీటిలోనే నిమగ్నమైపోవును. ఐననూ దానికి నీటి అనుభవం లేదు; దానిని నీటినుండి బయటికి తీసినప్పుడు నీటి కోసం తహతహలాడును, మరల దానిని నీటిలో విడిచి పెట్టినప్పుడు నీటి యొక్క అనుభవాన్ని పొందును. మన విషయంలోనూ అంతే.

ఇప్పుడు సప్తదశల తన్మయతను గూర్చి తెలిసికొందాము. ఎల్లప్పుడును ఆత్మభ్రమయే దీనికి కారణము. మొదటి స్థితిలో నిమగ్నులైనవారు కూడా అనేకులు ఉన్నతావస్థానమును పొందగల్గితిమని అనుకొందురు. కనుక యీ సాయంకాలం భగవంతునిలో లీనమగుట అంటే ఏమో వివరిస్తాను.

ఆధ్యాత్మిక యాత్రికుడు ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో భగవద్వైక్యమును పొందుటకు ముందుగా సప్త విధములైన స్థితుల యొక్క అనుభవమును పొందవలసియున్నది. అవరోహణమునకు సప్తదశలున్నట్లుగనే ఆరోహణమునకు కూడా సప్త స్థితులున్నవి. శిల నుండి మానవరూపం వరకు సప్త పరిణామ దశలు. మానవుని నుండి భగవంతుని వరకు సప్త ఆరోహణ స్థితులు. సప్త అవరోహణ దశలు + సప్త ఆరోహణ స్థితులు (వీటినే చతుర్దశ భువనములనీ, ఈరేడు లోకములనీ అంటారు). సప్త పరిణామ దశలు + సప్త చైతన్య భూమికలు, ఈ సప్త భూమికలు సప్త స్థావరములు. నాసిక్ ఒక స్థావరము. నీవు నాసిక్ నగరంలో దిగినప్పుడు ఆ నగరములో విహరించుట అనేది ఒక స్థితి.

1) ఇప్పుడు ఆధ్యాత్మిక బాటసారి మొదటి భూమికను చేరినప్పుడు ఆ భూమిక యొక్క స్థితి అనుభవమును పొందకముందే అందులో తన్మయుడైపోతాడు. ఈ తన్మయత్వమును సూఫీలు ‘ఘనా’ అంటారు. అనగా ఇది లేశమాత్రమైన అహంకార నాశనము. యాత్రికుడు తన పరిమిత వ్యక్తిత్వాన్ని పోగొట్టుకొని పరమానందలేశమును అనుభవించును. కాని అది ‘ఘనా-ఫీ-అల్లాహ్’ స్థితి కాదు. ఈ మాటకు అర్థము చరమంగా సప్తమ దశగల అహంకార నాశనము (మనోనాశ్). అనేకమంది యాత్రికులు ఈ మొదటి భూమికయందు, నిమగ్నులై తాము భగవదనుభూతిని పొందితిమి అనుకొంటారు. అప్పుడు వారు ఇంక ముందునకు పోలేరు.

2) యాత్రికుడు ఈ ఆత్మభ్రమను చెందకపోతే, అతడు ముందునకు సాగిపోతాడు. రెండవ భూమికను చేరుకొంటాడు రెండవ భూమికలో నిమగ్నుడైపోతాడు. ఈ రెండవ భూమిక యొక్క తన్మయత్వమును ఘనాబాతీ అంటారు. అనగా మిథ్యానాశనము. ఇప్పుడు యాత్రికుడు పరమానందమందును అనంత తేజస్సునందును నిమగ్నుడైపోతాడు. కొందరు గమ్యమును చేరుకొన్నామని తలంతురు. అతడు ఇక్కడే నిలిచిపోతాడు. వారు దిగ్భ్రాంతులౌతారు.

3) యాత్రికుడు భ్రాంతిమయుడు కాకుండా ముందునకు సాగిపోతే, మూడవ భూమికకు చేరిపోతాడు. అందు నిమగ్నుడైపోవును. ఈ నిమగ్నతను ‘ఘనా-ఫీ-జాహిర్’ అంటారు. ఇది బాహ్య నాశనము. ఇచ్చట యాత్రికుడు రోజుల తరబడి తన దేహచైతన్యమును, లోకచైతన్యమును

పోగొట్టుకొనును. కాని బలమును అనంత ప్రాణశక్తిని అనుభవిస్తూ వుంటాడు. అతడు నెలల తరబడి తన్మయుడైపోవును. కాని ఆ శక్తిని వ్యక్తపరచుటకు అతనికి చైతన్యం వుండదు. దివ్యకోమాలో

Page: 38

వుంటాడు. దానిని విదేహసమాధి అంటారు. మామూలు కోమా కాదు; అది దివ్యమైనది, ఎందుచేతనంటే దానిని వ్యక్తం చేసే చైతన్యం లేదు కనుక.

4) యాత్రికుడు ఇంకా ముందునకు సాగిపోతే, అతడు నాల్గవ భూమికకు చేరిపోవును. అందు నిమగ్నుడైపోవును. ఈ భూమిక చాల విచిత్రమైన స్థితి కలది. భగవంతుని శక్తులను అనుభవిస్తాడు. వాటిని వ్యక్తపరుస్తాడు. అనంత శక్తుల యందు ఎటుక కలిగియుంటాడు. ఇప్పుడతడు అమెరికాలో నున్న వ్యక్తి ఏమి ఆలోచిస్తున్నాడో ఏమి చేస్తున్నాడో సర్వమును తెలిసికొంటాడు. అతనికి అంతయు తెలియును. కాని అతడు ప్రలోభియై శక్తులను ప్రదర్శించుతూ వుంటాడు. ఇంక అతడు ఎన్నడూ ముందునకు పోలేనంతవరకు శక్తులను ప్రదర్శిస్తూనే వుంటాడు.

5) యాత్రికుడు ముందునకు సాగిపోతూ ఐదవ భూమికను చేరి అందులో నిమగ్నుడౌతాడు. ఈ నిమగ్నతను

జబ్ రూతీ అంటారు. కోరికలన్నియూ నాశనమైపోతాయి. ఇంక అతడు ఎంత మాత్రము ఆలోచించడు. ఐనప్పటికీ ఆలోచనలు అతని వద్ద నుండే వస్తూవుంటాయి. అతడు చూస్తాడు; కాని యీ నేత్రములతో మాత్రం కాదు. మనస్సు మనస్సుతోనే మాట్లాడును. చింత అనేది లేదు. సందేహము వుండదు. ఇప్పుడతడు సురక్షితముగా వుంటాడు. ఇంకనూ ఐదవ భూమికయందున్న అనేకులు భ్రాంతిమయులగుదురు. “నేను భగవంతుడను” అని అనుకొందురు. భగవంతుడనే యని చెప్పుతారు. ఇంక అతడు ముందుకు పోజాలడు.

6) సాక్షాత్కారము: అతడు ఇంకా ఇంకా పురోగమించినట్లయితే ఆరవ భూమికకు వచ్చును. ఇంక అతడు దివ్యలక్షణములలో నిమగ్నుడౌతాడు. ఈ ఫనాను మహాబాబి అందురు. అనగా ప్రియతమునిలో తన అహంకారము నాశనమైపోతుంది. నీవు స్థిరంగా చూచుచున్నట్లే యాత్రికుడు భగవంతుని దర్శిస్తాడు. (సాక్షాత్కారము) నిరాటంకముగా అనుక్షణము భగవంతుని చూస్తూవుంటాడు. అయినాసరే అతడు భగవంతునిలో ఐక్యము కాలేదు. (ఏకత్వమును పొందలేదు).

7) యాత్రికుడు సప్తమ భూమికను చేరినప్పుడు ఈ లయత్వమును ఫనా-ఫీ-అల్లాహ్ అందురు. ‘నేను’ మానవుడను అనే మిథ్యాహం భగవంతునిలో లయమైపోతుంది. ఇప్పుడు జీవాత్మగానున్న యాత్రికుడు అనంతమైన పరమాత్మునితో ఏకత్వాన్ని పొంది అద్వితీయుడౌతాడు. ఈ ఆరు ఫనాలును, భూమికలు, స్థితులు, అన్నియూ మాయయేనని గుర్తుంచుకొనండి. ఫనా-ఫీ-అల్లాహ్ స్థితి మాత్రమే నిజమైనది. తాము భగవంతుడైపోయామని భ్రమపడేవారు అనేకమంది భగవంతుడు కాలేదు. స్పష్టమైనదా? అన్నారు మెహరాబాబా.

జైబాబా!!

Page: 39

సంస్కారములు

ఆంగ్ల మూలం :

మెహరాబాబా

“మనం ఒక ఐదు నిమిషములు సంస్కారములను గురించి మాట్లాడుకొందాము. నిజముగా సంస్కారములనగా నేమి? ముద్రలు అనేది శబ్దార్థము (మనస్సుపై నాటుకొనే ప్రభావములు) మనస్సు ఏరకమైన ముద్రను స్వీకరించినా, దానిని సంస్కారమని అంటారు. అవి మరల అనుభవం ద్వారా ఖర్చు కావాలి. నీ చేతలు, నీ కోరికలు యీ సంస్కారముల వల్లనే రూపొందుచున్నవి. (అనగా నీవు ఎట్టి పనులు చేస్తావో, నీకు ఎలాంటి కోరికలుంటాయో సంస్కారములే నిర్ణయించి వాటికి రూపాన్ని కల్పిస్తాయి) ఉదాహరణకు :

ఫిలిం కెమెరాలో ఒక చేష్టకు (Action) పేర్వేరు ముద్రలను (Prints) తీసికొంటున్నావు. అనేక ముద్రలు కలిసి ఒక చేష్టకు (Action) రూపాన్ని ఇస్తున్నాయి. నీవు ఫిల్ము మీద ఒక కదలికను

(Movement) చూస్తున్నావంటే, ఆ కదలికకు ఫిల్ముపై ఎన్ని ముద్రలు పడుతున్నాయో నీవు తెలిసికొనాలి. ఆ ముద్రలను మనం సంస్కారములని చెప్పుకొందాము. అవి మనస్సుపై మద్రింపబడినవి. ఇప్పుడు సహజంగా ఏ కర్మ అయినా సరే, ఏ తలంపు అయినా సరే, ఏ కోరికైనా సరే దాని ముద్రలను (సంస్కారములను) అది కలిగే వుంటుంది. మంచి పనులు, మంచి కోరికలు, మంచి ఆలోచనలు, మంచి సంస్కారములను కలిగివుంటాయి. చెడ్డ పనులు, చెడు ఆలోచనలు, చెడు కోరికలు చెడ్డ సంస్కారములను కలిగివుంటాయి. కాని సంస్కారములు మంచివిగానీ లేక, చెడ్డవిగానీ రెండునూ బంధించునవే. ఎందుచేతనంటే రెండింటి అనుభవాన్ని పొందవలసిందే. రెండునూ ఖర్చు కావలసినవే. కాబట్టి తనంతతానుగా యీ సంస్కారముల నుండి తప్పించుకొనుట అసాధ్యము. ఎందుచేతనంటే నీవు ఏదీ చేసిననూ అది నిన్ను బంధించుతునే వుంటుంది.

నీవు మహోన్నతమైన ఆలోచన చేయవచ్చు. అది కూడా నిన్ను బంధించుతుంది. కాబట్టి జాలి, దయ, పుణ్యము, కృతజ్ఞత అన్నీ బంధించునవే. నేను జాలిపడుతున్నాను, నేను కృతజ్ఞుడను, నేను ఉపవసిస్తున్నాను, నేను ప్రార్థిస్తున్నాను. నాకు భగవంతుడు కావాలి, నాకు బ్రహ్మైక్యం కావాలి. ఇవన్నీ బంధించేవే. కనుక ఈ బంధముల నుండి నీవు ఎలా తప్పించుకొనగలవు? నీవు చూస్తున్నావు ఈ దృష్టి అనే చేష్ట కూడా నిన్ను బంధించుతుంది. “చూచుట” అనే క్రియ దాని సంస్కారమును మనస్సుపై విడిచిపెడుతుంది. నీవు తల గోక్కొంటున్నావు. ఈ చర్య కూడా బంధించుతుంది. అచ్చట తృప్తి అనేది వున్నది. అందులకే ఆత్మ అసంఖ్యాకమైన మాయా దశల ద్వారా పోవలసియున్నది. ఎందుచేతననగా ద్వైతము సంస్కారములపై ఆధారపడియున్నది. నీవు శ్రేష్ఠమైన దాని కోసం అన్వేషిస్తున్నావు. వాస్తవానికి నీవే సర్వశ్రేష్ఠుడవు. కాని మాయలో చిక్కుకొనిపోయావు. ఎలా తప్పించుకొనగలవు?

ప్రతి విషయము బంధించుతుంది. ప్రతిదీ “నేను” అనే కర్మత్వ భావాన్ని కలుగజేస్తుంది. నీవు దేనినైనా ఆశించితే అది కూడా బంధించుతుంది. కాబట్టి ప్రతి వ్యక్తి బీదవాడు కానీ భాగ్యవంతుడు కానీ, ఆరోగ్యవంతుడు కానీ, రోగి కానీ, వేదాంతి కానీ, పాపాత్ముడు కానీ, ఋషి కానీ ఆత్మ తన మనస్సుపై సంస్కారభారమును కలిగియున్న కారణముగా, వారు మనస్సు క్రుంగిపోయే ఘడియలను అసాఖ్యమును పొందుతూవున్నారు. ఈ భారము నుండి తప్పించుకొనుట ఎట్లు?

చాలమందికి బ్రహ్మనుభవము (మోక్షము) అంటే ఏమో నిజంగా తెలియదు. అందుచేత “మేము మోక్షాన్ని పొందాము” అని అంటూవుంటారు. ఇక్కడ జరిగే జన్మదినోత్సవానికి వచ్చిన ఒక పార్శ్వ, అదే తొలిసారిగా నన్ను చూచి డాక్టర్ అబ్దుల్ నీతో ఇలా అన్నాడు. “నేను ఇప్పటి వరకు మోక్షాన్ని పొందగోరేవారు ఒక కళ యందుగాని లేక భౌతికశాస్త్రమందుగానీ పరిపూర్ణులు కావాలి” అనుకున్నాను అని. అనేక మంది పొరపాటు అభిప్రాయములను కలిగివుంటారు.

Page: 40

యావత్తు విశ్వములో ఈ క్షణమందు 56 గురు మహర్షులున్నారు. ఎల్లకాలములందును ఈ భూమి మీద 56 మంది సిద్ధపురుషులుంటారు.

విశ్వము భౌతిక - సూక్ష్మ - మనోమయ భువనములతో కూడివుంటుంది. భయము, దయ కూడా మంచివికావు. పిరికివాళ్లే భగవంతునికి భయపడతారు. భగవంతునకు భయపడితే ద్వైతమును బలపరచడమే. భగవంతుని ప్రేమించుట వలన ద్వైతము బలహీనమైపోతుంది. ఇంక తమాషా ఏమంటే నీవు బ్రహ్మనుభవమును పొందినప్పుడు (అనగా భగవంతుడవైనప్పుడు) నీవే భగవంతుడవని, ఎప్పుడూ భగవంతునిగనే వున్నానని తెలిసికొందువు. ఊరికే బౌద్ధిక అవగాహనముచే కాక, స్వానుభవం ద్వారా నీవే భగవంతుడవని తెలిసేకొందువు.

ప్రేమ ఎప్పుడూ ప్రేయతముని ఇచ్చను, సుఖాన్ని, సంతోషాన్ని, ఆజ్ఞలను అన్వేషిస్తుంది. ప్రే కూడా దానశీలియే. ప్రేమికుడు ఎన్నడూ అపేక్షించడు”.

(సేకరణ - అవేకెనర్ - వాల్యూం - 16=2, పేజీ 53)

మెహర్ ఆశ్రమం , నాసిక్, మే 5=1937.

జైబాబా!!

కోరిక

“నాయందు మీకుగల ప్రేమ నన్ను ఏమియూ కోరనిదైవుండాలని వారందరు తెలిసికొనవలసినదిగా నేను కోరుచున్నాను. భగవంతుని మొట్టమొదటి ఆది ప్రేరణయందే కోరిక ఆదిమూలమై వున్నది. అది “ నేను ఎవరినో నన్ను నేను తెలిసికొనగోరుచున్నాను” అనెడి కోరిక. ఆదిమూలమైన ఈ అసలు కోరిక అనేకమైన పేర్వేరు కోరికలుగా వ్యాపించిపోయినది. అది మాయాన్వితమైనది. నన్ను నేను తెలిసికొనగోరుచున్నాను. నాకు ఇది కావలెను, నాకు అది కావలెను అనెడి కోరిక కొనసాగిపోయింది. జన్మ జన్మాంతరముల వరకు మాయా కోరిక “నాకు ఏమియూ అక్కరలేదు” అన్నంత వరకు పరిణామం చెందినది. అప్పుడు “నేను ఎవరిని?” అన్నట్టి తొలిప్రశ్నకు “నేను భగవంతుడను” అనెడి సమాధానం వచ్చినది.

“ప్రతి ఒక్కరు సామాన్య జీవితమును గడుపుతూ బాబాను ప్రేమించాలి. కేవలం బ్రతుకునకు హత్తుకుపోగూడదు. (ఇది నిస్సంగ సంగమం) అంతట ప్రపంచము నుండి నిన్ను కాపాడే ‘ప్రేమ తెరను’ నీవు కలిగివుంటావు.

“క్రీస్తు యొక్క ఔన్నత్యం ఆతని ఈశ్వరీయ శక్తియందును ఆయన ప్రదర్శించిన అద్భుతముల యందును లేదు. కాని శిలువ వేయబడినప్పుడు ఆతని నమ్రతయందే ఆతని ఔన్నత్యము ఇమిడియున్నది. ఆతని నమ్రతయే ఆతని నిజమైన గొప్పతనము.

“ఆఖరిసారిగా చెప్పుతున్నాను. నేను మానవుడను అనే అసత్య అహమును (అహంకారమును) త్రోసిపుచ్చుము. అంతట “నేను భగవంతుడను” అనెడి సత్యమైన అహం (అహంభావము) ఉద్ఘాటిస్తుంది. ఏమియూ అడగకుము. సర్వమును పొందెదవు. నీవు చరమంగా సన్యాసమునే సన్యసించు వరకు సర్వమును సన్యసించుము”.

— మెహర్ బాబా.

జైబాబా !!

Page: 41

అవతారపురుషుని ప్రథమ మండలి ఎట్టేర్పడినది?

ఆంగ్ల మూలం :

మెహర్ బాబా

“నేడు నేను సన్నిధి మండలి ఎట్టు ఏర్పడినదో ఇంతకు పూర్వం ఎవరికీ చెప్పని విషయమును మీకు చెబుతాను. ఉన్నది ఒకే ఒక అవిభాజ్యమైన అస్తిత్వ మహాసాగరం. యావత్తు ప్రాణశక్తి, అంతరిక్షము, కాంతి, శక్తి, జీవితము ఆ మహాసాగరములోనే అంతర్నిహితమై వున్నాయి. సృష్టి ఓంకార బిందువు నుండి వెలువడినప్పుడు, ద్యంధ్వరూపములో ఆవిర్భవించినది. అసంఖ్యాక రూపములతో ఆవిర్భవించిన సృష్టి సరిగా ఏకత్వమైయున్న అస్తిత్వ సాగరమునకు భిన్నమై వున్నది (విరోధమైయున్నది). ఓంకార బిందువు నుండి ఆవిర్భవించిన ప్రతి వస్తువు ద్వైతరూపములోనే వున్నవి. వైవిధ్యమైయున్నది.

ఉదా:- మంచి X చెడు, బలహీనత X బలము

బాహ్యమునకు ప్రారంభముగా కాన్పించే దశలో – నిజమైన ఆద్యంతములు లేవు. వనస్పతి రూపము చేరు వరకు శిల, ఖనిజము అనెడు రెండు రూపముల ద్వారానే సృష్టి వ్యక్తిమైనది. వనస్పతి రూపములో ప్రాణశక్తి వ్యక్తమైనది. పరిణామ ప్రక్రియలో ఈ రెండు ఆత్మబిందువులు పరస్పరము (ఒకదానికొకటి) అభిముఖమైయున్నవి. ఈ స్థితిలో ఒక విధమైన కంపము ప్రారంభమైనది. ఒకే రకంలో ఒకే ప్రమాణములో నిలిచియున్న ప్రాణశక్తి పరస్పరము ఆకర్షించుకొన్నవి. ఏతత్ఫలితంగా వేర్పాటు కలిగిన రెండు బిందువుల ఆకర్షణము వలన యీ రెండు రూపములును కలిసి ఒకటిగా దగ్గరగా చేరినవి.

అప్పటికి యింకనూ అచ్చట బుద్ధి లేదు. అనుభూతి లేదు. ఆవేశము లేదు. అయినను సంయోగము మాత్రం వుంది. ఇది లింగభేదం లేని ఆదిమూలమైన అసలైన సంయోగము. ఇప్పుడు, యీ రూపములు జంతు శ్రేణి వరకు చేరుకొన్నవి. రెండింటి ప్రాణశక్తులు అభివృద్ధి చెందినవి. ఏతత్పలితంగా వనస్పతి రూపంలో ప్రస్తుతము అస్పష్టముగా నున్న సంయోగ సంస్కారము ఇప్పుడు ప్రాథమిక సహజాతముగా పరిణామమొందినది. ఈ సహజాతముగా ప్రాణశక్తి పై ప్రభావమును చూపి ఆదిమూలమైన లైంగిక వ్యామోహమును సృష్టించినది. .

దేనితోను ఆత్మకు సంబంధము లేదు. ఆత్మ పూర్తిగా వేరై వున్నది. ప్రాణశక్తియు, సహజాతమును కలిసి చరించుట వలన ఈ ప్రథమ లైంగిక ప్రేరణ పుట్టినది. మానవులు అనుభూతిని పొందునట్లు జంతువులు అనుభూతిని పొందవు. అవి ఒకదానినొకటి ప్రేమించుకొనవు. కాని వ్యామోహం పుష్కలమై తీవ్రత కలిగి వుంటుంది. వాటి సంతానమందు గల మమకారం కూడా ప్రేమ కాదు. కొన్ని జంతువులు వాటి సంతానమును అవే తినివేస్తాయి. మరి కొన్ని జంతువులు వాటి సంతానమును గురించి అసలు పట్టించుకొనవు. వ్యామోహం యొక్క ఉనికి కారణంగా అది కేవలము మమకారమే తప్ప అది ప్రేమా కాదు, అనుభూతియు కాదు.

ఇప్పుడు మూలబిందువులు రెండును చాల హెచ్చుజంతురూమునకు అనగా మానవరూపమునకు ముందు రూపము వరకు పరిణామము చెందినది. తొలిసారిగా పూర్ణచైతన్యము పుట్టినది. ఈ పూర్ణచైతన్యము, ప్రాణ శక్తిని అధిగమించినది. ఏతత్పలితంగా రెండు రూపములను ఒకటైనవి. రెండు ప్రాణములును కలిసిపోయినవి. ఈ రెండు బిందువులును ఇప్పుడు ఒకేరూపములో నున్నవి. రెండు ప్రాణశక్తులు రెండు ఆత్మబిందువులు ఒక్కరూపమునే కలిగియున్నట్టి **ఆదిమానవుడే బాబా**. ఇదియే అవతార ఆవిర్భావమునకు నాంది. ఇవిధముగా, పూర్ణచైతన్యము గల ఆదిమానవుడు ఉనికిని పొందియున్నారు - ప్రాణశక్తిపై పనిచేస్తున్న పూర్ణచైతన్యము, తానే తన అదుపులో వుండలేనంత మేరకు ఆవేశమును సృష్టించినది. లైంగిక వాంఛలు చాల హెచ్చుస్థితిలో వున్నవి. అందుచేత రెండుగా నున్న ప్రాణశక్తి 77 మానవరూపముల తదనంతరం మరల చీలిపోయింది. 77 వ రూపంలో ఒకే జీవితంలో నున్న రెండు ప్రాణశక్తులు మరల చీలిపోయినవి. ఈ బిందువులు వేరైపోయినవి,

Page: 42

యీ విభజనలో అవి పూర్తిగా వ్యతిరేకరూపములను తీసికొన్నవి. ఇప్పుడు స్త్రీ పురషలింగ భేదమును, లైంగిక భావావేశము పూర్తిగా అభివ్యక్తమైనవి. ఇంతటిలో పరిణామ ప్రక్రియ సమాప్తమైనది.

పునరావృతి

అచ్చట మరణం లేదు, రూపమును విడుచుట లేదు. కాని ఇప్పుడు యీ బిందువులు వేరైపోయినవి.

అవి పునర్జన్మను పొందుటకు ప్రపంచమును విడిచిపెట్టుటకు ప్రారంభించినవి. అవి దైహికముగా, సంయోగమొందడానికి ముందుగా 120 పునర్జన్మలను తీసేకొన్నవి. అప్పుడు ప్రథమ సంతానం కలిగింది.

అన్ని లక్షణములలోను ఈ 120 రూపములను తీసేకొన్న రెండు బిందువులు ఒక్కనిలో కలిగియున్న మానవుడే **అవతార్ మెహర్ బాబా**.

అప్పటి నుండి నేను ప్రతిసారి యీ భూమిపై అవతార పురుషునిగా వచ్చాను. మీరు 120 మంది నాతో వచ్చారు. చివరిదైన యీవర్తమాన యుగంలో మీరు నాతో 5329 సార్లు వచ్చారు. 450 సం|| తరువాత ఇంకొక ఆవిష్కారము వుంటుంది. ఈ విశ్వము ఎన్నటికీ, అంతము కాకపోయినను అది ఆఖరి ఆవిష్కారమై వుంటుంది. కనుక నేను **సాకారుడను, నిరాకారుడను**. కాని నిరాకార స్థితిలో కూడా నేను పూర్తి ఎటుకను కలిగివుంటాను. ఎటుక కలిగిన బిందువు, ఎటుక కల్గిన సాగరము బాబాయ్. నేను ప్రతి ఒక్కరిలో ఎటుకతో కూడిన స్వానుభవమును కలిగియున్నాను.

దీని సారాంశమంతా ఏమంటే ప్రేమ, పరమ సుఖము, ఈశ్వరీయ శక్తులతో కూడిన బాబా అనే అనంత సాగరములో ప్రవేశించినపుడు పని పూర్తి అయినట్లే. వారు పరిణామ ప్రక్రియ ద్వారా మానవునిగా

వచ్చారంటే - దాని అర్థము అవన్నీ లక్షలాది అల్పరూపములు. అప్పుడు మళ్ళీ మానవునిగా లక్షలాది పునర్జన్మలు ఎత్తవలసివుంది. **ఆధ్యాత్మిక మార్గము:** అటు పిమ్మట ఆధ్యాత్మిక మార్గమనే ఆరోహణము ప్రారంభమౌతుంది. పరిణామము, పునర్జన్మలు, కేవలము ఒక స్వప్నంగా కనిపించుతూవున్నది. ఇప్పుడు మానవులుగా నున్న మీరు అసలు ఎవరో దాని యందు మీకు ఎటుక లేదు.

బ్రహ్మనుభవము-సద్గురువు

భగవదనుభూతిని పొందిన తరువాత తిరిగి సాధారణ మానవ చైతన్యమునకు దిగి వచ్చిన వారే సద్గురువులు. సద్గురువులతో కలిసి, సద్గురువుల అధీనములో నుండి పనిచేయు విశ్వమందలి ఏజెంట్లు. సద్గురువులు విశ్వమంతటినీ స్వాధీనమందుంచుకొనెదరు. అయిననూ సరే వారు విశ్వమునకు నిస్సంగులై వుంటారు. బిందుపూర్వకమైన సాగరమే సద్గురువులు - బిందువులలోను పరిణామము, పునర్జన్మ ప్రక్రియలలోను ప్రతి సంఘటన యందు వారు నిస్సంగముగనే వుంటారు. సద్గురువులందరికీ సద్గురువైన సద్గురు సార్యభౌముడే సద్గురువుల కార్య విధానమును తన అదుపులో నుంచుకొంటాడు.

ఏజెంట్లు:

ఎ) రూపముగల ఏజెంట్లు, రూపములేని ఏజెంట్లు 2 రకాలుంటారు. ఏజెంట్లు రూపములేకుండా ఇతర ఏజెంట్లతో సంబంధమును కలిగివుండరు, ఎందుచేతనంటే వీరు పరిణామ ప్రక్రియ ద్వారా వచ్చిన వారు కాదు. వేరే మరియొక పద్ధతికి చెందిన జీవులు. కాని వారు శక్తి సంపన్నులు. వారికి మనస్సు లేదు, వాంఛ లేదు. రూపము లేదు. వారు అశరీరులు. నిప్పురవ్వల వలె కన్పిస్తారు. సాక్షాత్కారమును పొందిన మహర్షి, ఆభూతములను యీ చర్మచక్షువులతోనే చూడగలడు. ఇచ్చట నా విషయంలో నాకు చాలామంది వున్నారు. వారికి మనస్సు లేదు. వారు వినగలరు, చూడగలరు. ఎందుకంటే వారు అనుభూతిని పొందుతారు. వారు దేనిని చూడగోరితే దానిని చూడగలరు. ఏమి వినగోరితే దానిని వినగలరు. వారు అనుభూతి ద్వారా, చూచినది, విన్నది అచేతన సాగరానికి ప్రసారం చేస్తారు. అది సృష్టి బిందువులో కేంద్రీకరింపబడి వుంటుంది. లక్షలాది ఏజెంట్లు తాము చూచినది, విన్నది ప్రతి విషయము సద్గురువుల వద్దకు పోతుంది. వారు సాగరతుల్యులై సృష్టిబిందువుతో ఏకమైవుంటారు.

Page: 43

బి) రెండవ రకం ఏజెంట్లు నాలుగు వేర్వేరు విధములుగా వుంటారు. **అవతార్, అబ్దాల్, ఆఫ్రిద్, అఫసూస్** అనబడేవారు. వీరందరు దేహములు కలిగివుంటారు. వీరికి మనస్సులు వుంటాయి. చాలా శక్తిమంతులు. కాని వారు పరిపూర్ణులు కారు. అవతార్ అనబడే ఏజెంట్లు నిస్తంత్రీ వార్తలు మాదిరిగా సద్గురువులకు సమాచారములను అందిస్తారు. సమాచారములను అందుకొంటారు. అబ్దాల్ అనబడేవారు తామున్నచోటు నుండి సంకల్పమాత్రం చేత వేలాది మైళ్ళ దూరములో కన్పించుతారు. అదృశ్యమౌతారు. వారు రెండవ రకం ఏజెంట్లు ద్వారా సందేశమును విడుదల చేస్తారు. అంతట అబ్దాలులు తాము సేవచేయవలసిన చోటునకు పోతారు. ఆసందేశములో వారి సహాయము ఎక్కడ అవసరమని వుంటే అక్కడికే పోతారు.

నేను ఒక ఉదాహరణ యిస్తాము. ఒకప్పుడు **పిరాన్** అనే సద్గురువు కాలంలో వారి శిష్యులు ఒక చిన్న పడవలో అరేబియా నుండి భారత్ నకు వచ్చే మార్గంలో ఆ పడవను ముట్టడించే సమయంలో **అవతార్** లు తక్షణమే సద్గురువు పిరాను సందేశమును పంపించారు. వెంటనే **అబ్దాలులు** ప్రత్యక్షమై ఆ శిష్యులను రక్షించారు. సద్గురు పిరాన్ వారి ప్రమాద స్థితిని గ్రహించి ఆదేశించిన క్షణానికి మందుగనే అబ్దాలులు ప్రత్యక్షమై ఆ ప్రమాద స్థితి నుండి వారిని రక్షించారు. అదే క్షణమందు పిరానకు రక్షప్రావము అవుతోంది. శిష్యులు ఆ రక్షప్రావమునకు కారణమును దర్శాపు చేయగా తన దగ్గరలేని శిష్యులకు జరిగిన ప్రమాదమే ఆ రక్షప్రావమునకు కారణమని పిరాన్ చెప్పాడు. ఇంతకంటే ఘనమైన కార్యము మూడు నాలుగు రకాల ఏజెంట్లు నిర్వహిస్తారు. అవతార్ లు ఎల్లప్పుడు పిచ్చివారివలె కన్పిస్తారు. ఆఫ్ రిద్దు, ఆఫ్ సూనులు స్థిరచిత్తులుగా కనిపిస్తారు. ఈ రెండు రకాలు అత్యధిక శక్తిమంతులు. సంకల్ప మాత్రం చేత విశ్వామిత్ర సృష్టి చేయగలరు. అయిననూ వారు పరిపూర్ణులు కారు. ఒకేఒక సత్యమైన విషయం, అది అనంత ప్రేమసాగరం. కోట్లాది సందేశములు నాకు ప్రతిరోజు వస్తూవుంటాయి. వాటిలో ముఖ్యమైన వాటినే నేను పట్టించుకొంటాను. మీరందరు అనంత సాగరంలో కలిసే వున్నారు. అయినాసరే చైతన్య స్థితిలో వేరైయున్నారు.

గాస్: ఒక రకమైన సాధుపురుషుడు. అతడు ఏజెంటు కాదు. సంకల్పమాత్రం చేత తన దేహంలోని ప్రతి అవయవమును వేరు చేస్తాడు. మరల తిరిగి ఎప్పటివలె ఏకం చేస్తాడు. ఇలా చేయడానికి అతడు సమర్థుడు. ఎందుచేతనంటే - దేహము ఒక రూపమైన భ్రమయని అతనికి తెలుసు. అందుచేత దేహమును అతడు ఎలా చేయదలిచితే అలా చేయగలడు. కాని ఇది అంతయూ చిన్న పిల్లల ఆటవంటిది.

యోగులు: యోగులున్నారు. వారు వ్రాతపుస్తకములోని ప్రతి మాటను చెప్పగలరు. ఇది కూడా చిన్న పిల్లల ఆటవంటిదే. నీటిపై నడిచే యోగులున్నారు. కాశీలో ఒక యోగి వున్నాడు. అతడు గంగానదిపై నడిచి వెళ్లిపోతారు, కాని ఇది కూడా చిలిపి చేష్టయే. ప్రేమ మాత్రమే మిమ్ములను సుఖవంతులను చేయగలదు, అనంతమును తెలిసికొనున్నట్లు చేయగలదు, అనంతముతో ఐక్యము చేయగలదు.

శాస్త్రవేత్తలు: భౌతిక శాస్త్రవేత్తలు శూన్యమునకు ఆవలకు పోలేరు, శూన్యమునకు ఆవలనున్నది అనంతమే. భౌతిక శక్తి శూన్యమునందే వున్నది.

జైబాబా!!

సీకరణ : (“గ్లో” ఇంటర్వ్యూషనల్ నుండి)

ఇది, మెహర్ బాబా 1933 సం॥లో కాశ్మీరును సందర్శించినప్పుడు తన ప్రాకృతిక శిష్యబృందమునకు వివరించబడినది. శక్తివంతమైన యాత్రవచనం యాదృచ్ఛికమైనదే గాని సంకలనము మాత్రము కాదు.

Page: 44

సృష్టి పరిణామము

ఆంగ్ల మూలం :

మెహర్ బాబా

“సృష్టి పరిణామము, భౌతిక శక్తికి (Gross Energy) శూన్యము (ఆకాశము) నకు ఘర్షణ జరిగినప్పుడు అందుండి అగ్ని, నీరు, గాలి, భూమి ఉద్భవించినవి. పరిణామములో శిల నుండి వనస్పతి (Vegetation) వరకు అన్ని రూపములు భూమికి చెందినవే; చేపలు నీటికి సంబంధించినవి, జంతువులు అగ్నికి సంబంధించినవి. మానవులు పై నాల్గింటికి సంబంధించినవారు.

మనం చూస్తున్న ఈ భూమి కాంతిగోళము యొక్క నీడ. ఈ ప్రపంచంలో నేలను ప్రతిచోట - అనగా పైభాగమునందును, సముద్ర నీటి మట్టము నందును కూడా చూస్తున్నాము. అలాగనే నీరు కూడా ప్రతిచోటను వున్నది. నీరు భూమిపైన ఉన్నది. ప్రవాహములందున్నది, నదులలో, సముద్రములలో, మహాసాగరములలో వున్నది.

ఎ) నీటిలోపల భూమి వున్నట్లే
భూమిలోపల నీరు వున్నది.

బి) భూమి పైభాగమున వుంటే
నీరు క్రింది భాగమున వున్నది.

సి) నీరు పైభాగమున వుంటే
భూమి (నేల) క్రింది భాగమున వున్నది.

భూమి, నీరు సర్వత్రా ఉన్నట్లే గాలి కూడా సర్వత్రా వున్నది. ఇండియాలో వున్నది, అమెరికాలో వున్నది, ఇతర చోట్ల కూడా వున్నది. అదేవిధముగా అగ్ని కూడా సర్వత్రా వున్నది. అగ్ని మెఱుపులో వున్నది. భౌతిక శక్తికి ఆకాశమునకు రాపిడి సంభవించినప్పుడు మెఱుపు వస్తోంది. ఆ మెఱుపే అగ్ని. అగ్ని సర్వత్రా వున్నది. కాని *ఈథర్ అనే పౌరతో కప్పబడివున్నది. భూమి, నీరు దిగువ రూపంలో ఉన్నట్లే, అగ్ని జంతువులతో సంబంధించియున్నది (జఠరాగ్ని) కనుక జంతువుల యొక్క ఆకలి అతి ఉధృతమైనది. అవి ఎల్లవేళల తింటూనే వుంటాయి. కనుక జంతువుల తిండికోసమే పుట్టినవి అన్నట్లు ఎప్పుడు చూచిననూ తింటూనే వుంటాయి.

బొంబాయిలో విక్టోరియా గార్డెన్స్ లో ఒక ఏనుగు వున్నది. దానిని మీరు ఏవేళ చూచినను, తింటూనే కనిపించుతుంది. కనుక నిప్పు, నీరు, గాలి, నేల సర్వత్రా వున్నవి.

పరిణామము ఎట్లు జరిగినదో చూచేదము :

శిల నుండి లోహమునుకు

లోహము	నుండి	వనస్పతికి
వనస్పతి	నుండి	క్రిమి, కీటకమునకు
క్రిమి	నుండి	చేపలకు
చేపల	నుండి	పక్షులకు
జంతువుల	నుండి	మానవులకు

Page: 45

పరిణామము జరిగినది. వనస్పతి రూపములలో ఆఖరి రూపమునకు తరువాత పచ్చిక రంగు వంటి ఆకుపచ్చని పురుగు కన్పించినది.

* ఈథర్ = అంతరిక్ష సంబంధమైన ఒక దినుసు ద్రావణము
పేజీలో....)

(2 వ

క్రిమి కీటకములలో యీ ఆకుపచ్చని పురుగు మొదటిది.. ఆఖరి క్రిమి రూపములో భూమితో నీటితో కలిసియున్నది. ఆత్మ నేల నుండి నీటిలోనికి చొరబడుచున్నది. ఇప్పుడు ఆత్మ చేప కాదలచుకొన్నది. అందుచేత నీటికోసం వెదకులాడుతుంది. ఆఖరి మత్స్యరూపం **పీత**. పీత నీటినుండి వెలుపలికి రాదలచుకొన్నది. కనుక దాని రూపములో దాని తల నేల వైపునకు వంగి వుంటుంది. పీత తరువాత వేర్వేరు నీటికోళ్లు తొలి పక్షిరూపములు. ఈ పక్షులు నీటిలో వుండగా నీవు చూస్తావు.

ప్రారంభ దశలోనున్న పక్షిరూపములు నీటివైపు ఆసక్తిని చూపుతాయి. తదనంతర పక్షిరూపములు గాలితో సంబంధించినవి. చివరి పక్షిరూపములు మరల నేలకు సంబంధించినవి. ఆఖరి పక్షిరూపమునకు ముందు రూపము **కోడిపుంజు**. దానికి రెక్కలున్నను అతి కష్టంతో ఎగురగలదు. కాని మొత్తం మీద నేలకే ప్రాధాన్యతను చూపుతుంది.

ఆఖరి పక్షిరూపము చాల పెద్దది. పొడవైన కాళ్లు, పొడవైన ముక్కు మెడ క్రిందికి వ్రేలాడుతూవున్నట్లు మెడక్రింద ఎర్రని సంచివంటి తిత్తి వ్రేలాడుతూవుంటుంది. పక్షి రాజ్యంలో ఆఖరి పక్షిరూపము ద్వారా పరిణామము సాగిపోగా, **కంగారు** ప్రథమజంతురూపముగా కాన్పించును. ఆఖరి జంతు రూపము **కోతి**.

పరిణామములో ప్రతి ఒక్క శ్రేణికి సంబంధించిన వర్గములలో తొలివర్గము నుండి చివరివర్గము వరకు 84 లక్షలు వుంటాయి. మానవ రూపము తరువాత ఇంకొక రూపము లేదు. మానవ రూపములో చైతన్యము (ఎఱుక, స్మృతి) సంపూర్ణముగా అభివృద్ధి చెందినప్పటికీ **అనంతము** సంస్కారములచే బందీయైవున్నది. భగవంతునకు - మానవునకు మధ్య అడ్డుగా ఒక తెర ఏర్పడుటకు కారణము సంస్కారములే. కనుక మనం భగవంతుని చూడగలండులకై భగవంతుని వైపు సప్త అంతరభూమికలతో కూడిన ఆధ్యాత్మిక మార్గమునకు మరల వలసియున్నది. ఈ సృష్టి పరిణామము పొడవునా, ఆత్మ యథాతథముగనే యున్నది (ఆత్మలో మార్పులేదు) పరిణామములో సప్తమశ్రేణిలో మానవరూపం వున్నట్లే, సప్తమ చైతన్య భూమికలో భగవంతుడు ఉన్నాడు అనే సంగతిని గుర్తుంచుకొనండి".

(మెహర్ బాబా ది.27-12-1927 తేదిని మెహెరాబాద్ లో హజ్ రత్ బాబాజాన్ పాఠశాల విద్యార్థులకు చెప్పినది.)

జైబాబా!!

Page: 46

ఇప్పుడు ఆత్మ అంతర్భూమికలతో కూడిన ఆధ్యాత్మిక మార్గం వైపునకు మరలనిదో, అది ఇంకనూ మానవరూపంలో పునర్జన్మలనైనా అనుభవించాలి లేదా, దాని సంస్కారములు, కర్మలు ఆదేశించినచో మానవరూపమునకు దిగువరూపములైన జంతురూపమునకైనా దిగజూరాలి. ఇంకనూ చెప్పవలసినదే - ఆత్మ, గానుగు ఎద్దు తిరిగినట్లుగా అలా పునర్జన్మలను పొందుతూవుండవలసినదే; అంతే తప్ప భూమికలవైపు ముందునకు సాగిపోదు. అంతర్భూమికలలో ప్రవేశము సంపాదించుటకు, మనస్సు తిరుగు ముఖం పట్టాలి. అనగా సంస్కారములు వదులై తిరిగిపోవడానికి ప్రారంభించాలి. మనస్సు తిరోగమనం సాగించని పక్షంలో, యీ కార్యం చాలా కష్టతరమౌతుంది.

కాబట్టి జరగవలసినది ఏమిటి? నీ మనస్సును ఆధ్యాత్మిక మార్గం వైపునకు త్రిప్పుగలవాని యొక్క సహాయమును కోరాలి. అయితే అతడు ఎట్టివాడై వుంటాడు? **సద్గురువు**. ఆ సద్గురువు నీ మనస్సును ఆధ్యాత్మికం వంకకు ఎలా మళ్లించగలడు? నీకు ఆయనయందుగల గంభీరమైన భక్తిభావమును ప్రగాఢమైన ప్రేమయు వుండాలి. అతడు నిన్ను చెల్లించమని కోరెడి వెల ఇదే. కనుక బాలకులారా! ప్రేమను సృష్టించుకొనండి. అట్టి సద్గురువు ఈ మధ్యనుండగా ఆయనను మీరు చూచితిరి కదా! మీరెంతటి అదృష్టవంతులో!! భగవదనుభవము వైపునకు మీరు చేయు నిజమైన కృషిలో మీకు సహాయము చేయుటకు అట్టి సద్గురువు ఆత్రపడుచున్నాడు. మీ శక్తివంతముగా హృదయపూర్వకముగా ఆయనను ప్రేమించండి. ఆయన మీ మనోనేత్రమును ఆధ్యాత్మిక మార్గం వైపునకు నిశ్చయంగా మరల్చి భగవంతుని చూపిస్తాడు.

సద్గురువే గనుక లభించితే సప్త భూమికల గుండా దాటునట్టి కష్టము నుండి మిమ్ములను రక్షించగలడు. మీకును - భగవంతునకు అడ్డుగా నున్న తెరను లిప్తమాత్రంలో తొలగించి మీకు భగవదైక్యమును కలిగించగలడు.

సప్త విభాగములు గల ప్రాణశక్తి

బాబా మెహరాబాద్ లో 28-12-1927 న చేసిన ప్రసంగము.

మీరు నిన్నటి రోజున చూచితిరికదా! పరిణామ ప్రక్రియలో, ఆత్మ రూప పరిణామ శ్రేణులుగా వర్గములుగా, భూమిలోపలి నుండి భూమి పై భాగమునకు, మరల అచ్చటి నుండి నీటి లోపలికి పోతున్నది. మరల భూమిపై భాగమునకు వచ్చుచున్నది. అంతట పైకి గాలిలోనికి పోతున్నది. ఇంక చివరిసారిగా నేలమీదికి క్రిందికి దిగుచున్నది. ఈ విధముగా వెలుపలికి రావడము, లోపలికి పోవడము మరల క్రిందికి పోవడము ఇట్లు సాగిపోవుచున్నది.

ఇప్పుడు యీదిగువ రేఖా చిత్రమును చూడండి. ఆ చిత్రము చాలా ముఖ్యమైనది. ఈ సప్త విభాగములుగల ప్రాణశక్తిని గురించి వివరించడానికి యీ రేఖాచిత్రమే ఆధారము.

ఈ చిత్రం మధ్యలో అవరోహణ క్రమములోనున్న సున్నలు ఆరును భూమికలు. ఎడమవైపుననున్న వక్రరేఖలు ఆరు ఆకాశములను సూచిస్తాయి. ఇప్పుడు భూమికలకు ఆకాశములకు గల తేడా ఏమిటి? ఒక నిర్దిష్టమైన భూమిక ఒక రైల్వేస్టేషన్ తో పోల్చుకొందము. **ఉదా:-** అహమద్ నగర్ ఒక రైల్వేస్టేషన్. ఆకాశము అనగా అహమద్ నగర్ పట్టణము. ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో పయనించే బాటసారి అహమద్ నగర్ పట్టణంలోనికి వెళ్లాడంటే ఆనగరంలో గల వింతలకు విశేషాలకు లోనైపోతాడు. హోటళ్ళకు వెళ్లడమో, మద్యం సేవించడమో మొదలైన విలాసములకు లోనైపోతాడు. ఈ భోగవిలాసాలలో మునిగిపోతూ

Page: 48

యీ సత్యాన్వేషకుడు రైలును దాటబెట్టుకొంటాడు. అతడు ముందునకు సాగిపోవాలంటే, తరువాత వచ్చే మరొక రైలుకోసం వేచివుండవలసివస్తుంది. ఇదే విధముగా రైల్వే స్టేషను వదలి పట్టణంలోనికి పోవడమంటే - ఒక భూమికను వదలి దాని ఆకాశమునకు పోవడము వంటిది. అతని పురోభివృద్ధి ఎక్కడికక్కడ మార్గం పొడవునా ఇలా పరీక్షంపబడుతూనే వుంటుంది.

ఈతని దురవస్థ ఎలా వుంటుందంటే - రూపపరిణామము ద్వారా అభివృద్ధి చెంది అచ్చట ఆగిపోవడము, తరువాత జనన-మరణముల పునరావృత్తి ద్వారా ఆగిపోతూసాగిపోవడము గానుగు ఎద్దు మాదిరిగా వుంటుంది. అతని మనసు సద్గురు సహాయముతో ఆధ్యాత్మిక మార్గము (అనగా భూమికలు) వైపునకు మరలినప్పుడే, అతడు అంతులేని జననము చక్రపరిభ్రమణము నుండి తప్పించుకొనగలడు.

ఆధ్యాత్మిక మార్గము

ఆధ్యాత్మిక మార్గం వైపునకు ముందునకు సాగిపోతున్న మానవుని విషయము చూద్దాము. అతడు రైల్వే స్టేషన్ విడిచి, పట్టణంలోనికి పోయి అచ్చట వింతలకు విశేషాలకు వినోదములకు ఆకర్షింపబడి, వాటికి పరవశుడై తన ప్రయాణం సంగతి (తన లక్ష్యం సంగతి) సహజముగా మరచిపోయి అక్కడే నిలిచిపోయినట్లుగా వుంటుంది.

కాని అతడును సద్గురు దర్శకత్వంలోనున్న అదృష్టవంతుడైతే, పట్టణంలోని వింతలు-విశేషాలు చూడడానికి అనుమతించబడతాడు. కాని ఆవిధముగా పోవుటకు సద్గురువు అనుమతించడు. ఒకవేళ బాటసారి ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో సద్గురు సహాయం లేకుండా అడుగుపెడితే, అతడు అతికష్టం మీద మొదటి పట్టణం నుండి రెండవ పట్టణానికి పురోగమిస్తాడు. ఇంక బహు కొలదిమంది మాత్రము నాల్గవ భూమిక వరకు పోగలరు. అట్టి సత్యాన్వేషకుడు లేక యోగి. స్వప్రయత్నముల ద్వారా నాల్గవ భూమికను చేరినా, అతడు అగ్నిపరీక్షలకు గురిఅవుతాడు.

నాల్గవ భూమిక పుష్కలమైన శక్తులతో కూడివుంటుంది. అదిగాక నాల్గవ భూమికలోనున్న వానికి పట్టణము (ఆకాశము) చాల దగ్గరలో వుంటుంది. అతడు మాయాశక్తులకు వశుడై ఆకస్మికమైన ఆపదలో చిక్కుకొనిపోతాడు. అచ్చటి వశీకరణశక్తుల నుండి అతడు తప్పించుకొనలేడు.

ఇచ్చట బాబా ఒక సాదృశ్యమును గురించి చెపుతున్నారు. లోనావాలా అనే రైల్వే స్టేషన్ పూనా-బాంబాయి మార్గములో వున్నది. ఆస్టేషన్ కు లోనావాలా పట్టణం కూడా చాల దగ్గరగా చేరివుంటుంది. చాల అందమైన పట్టణం.

లోనావాలా స్టేషన్ ను చేరిన వారికి ఆపట్టణం చూడాలనే వ్యామోహం కలుగుతు ఉంటుంది (అనగా వ్యామోహాన్ని కలిగించేటంత అందమైన పట్టణం అది. అదే మాదిరిగా నాల్గవ భూమికను చేరిన సత్యాన్వేషకుడు ఆ పట్టణాన్ని (లేక ఆకాశమును లేక ఆస్వర్గమును) చూడాలని అక్కడ ఆగిపోవాలన్నంత ప్రలోభము కలవాడౌతాడు.

ఉదాహరణకు-పైసా చేతిలో లేని ఒక బిచ్చగానికి 45 మంది పిల్లలున్నారనుకో. పాపం అతడు తన భార్యపిల్లలతో తిరుగుతూ వుంటాడు. ఆ పేదవాడు తనకు ఒక్క పదిరూపాయలు గనుక లభించితే, తన పిల్లలకు ఇంత తిండి దొరికి ఆరోజు గడిచిపోతుందనే ఆలోచనతో వుంటాడు. ఈ ఆలోచనలో వున్న సమయంలో ఇతనికి కొంత ద్రవ్యం దొరుకుతుంది. అప్పుడతడు ఆద్రవ్యరాశిని తీసికొనకుండా వుండగలడా? వుండలేడు. అతడు ఒక సద్గురువు దర్శకత్వంలో గనుక వుంటే, సద్గురువు ఆద్రవ్యరాశిని ముట్టకుండా ముందునకు త్రోసిపారేస్తాడు.

విషయం ఏమంటే - “నీవు సరాసరి స్టేషన్ ను విడిచిపెట్టకుండా ముందునకు సాగిపోవాలిగాని. స్టేషన్ విడిచి పట్టణంలోనికి పోకూడదు”. ఇప్పుడు మానవరూపం నుండి, వెనుకకు మళ్ళి ఆధ్యాత్మిక భూమికల గుండా

Page: 49

ముందుకు సాగిపోవాలి. కనుక ఆకాశములనబడే - పట్టణాలుగాని లేక పల్లెలుగాని - దేవునితో పూర్తిగా సంబంధము లేనివని గుర్తుంచుకొనండి. భూమికలు మాత్రమే దేవునితో సంబంధము కలవి.. ఇంకో సంగతి గుర్తుంచుకొనండి. బాటసారి భూమికలలో వుండిపోతే, అతడు రెండు మార్గముల ద్వారా పురోగమిస్తాడు - సరాసరి మార్గమైన భూమికల ద్వారా గాని లేక పట్టణాలు (ఆకాశములు) తిరిగి తిరిగి గాని. ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో నాల్గవ భూమిక వక్రంగా ఏటవాలుగా చాలా పదునుగా వుంటుంది. అతడు అచ్చట నుండి జారిపడిపోయాడంటే - సరాసరి శిల స్థితికి క్రిందికి పడిపోతాడు. ఈ పతనము శక్తులను వినియోగించినందువలన జరుగుతుంది. ఒకవేళ అతడు 3వ భూమిక నుండి పడిపోతే, 3వ భూమికను గాని లేక 2వ భూమికను గాని తిరిగి చేరుకొంటాడు. ఈ విధానము 4వ భూమిక నుండి పడిపోయినవానికి వర్తించదు - ఎందుచేత? నాల్గవ భూమిక పరమాద్భుతమైన శక్తులు కలది. వాటి తీవ్రత కూడా సరిసమానంగానే వుంటుంది.

ఇంకొక ఉదాహరణ : విల్లు, అమ్మ వున్నాయి. నీవు విల్లును ఎక్కుపెట్టి, వింటి నారిని ఎంత వెనుకకు లాగితే, బాణం అంత వేగంగా దూసుకుపోయి, లక్ష్యానికి గుచ్చుకొంటుంది. అలాగే నాల్గవ భూమిక యందలి శక్తులు, వాటి తీవ్రత, వాటిని వినియోగించినందువలన శిల రూపమునకు పడిపోయే పతనావస్థ కూడా అలాగే వుంటుంది. నాల్గవ భూమికయందున్న తదనంతర ప్రమాదం ఏమంటే - ఆభూమిక వక్రంగా, పదునుగా ఏటవాలుగా వుంటుంది. ఒక మోటారు కారును వేగంగా నడిపించుతూ రోడ్డు ఎక్కడైనా వంకరగా నున్నప్పుడు కారు యొక్క వేగమును తగ్గించి నెమ్మది చేయకుండా అదే వేగముతో వంకరలో కారును పోనిస్తే, కారు ఏమౌతుంది? ఒక ప్రక్కనున్న రెండు చక్రాలు పైకిలేచిపోయి, కారు తలక్రిందులైపోతుంది - కనుక 4వ భూమిక యొక్క వంకరలో కూడా అలాంటి ప్రమాదమే వుంటుంది. మీరు గ్రహించవలసినది ఏమంటే - ఈ ఆకాశములు ఎంత మాత్రమూ విలువ లేనివి. ఈ ఆకాశములు లేక యీ స్వర్గములు నీకు ఎంత మాత్రమూ సహాయము చేయవు సరికదా వాటి మాయాకర్షణలతో నిన్ను పతనం చేస్తాయి. నీ పురోభివృద్ధిని పరీక్షిస్తాయి. కనుక నిజమైన విలువ కలవి భూమికలే.

ఆకర్షణలు గల ఆకాశముల నుండి వెనుకకుమళ్లే అదృష్టం లభించకపోతే, ఆకాశ మార్గం ద్వారా ముందుకు సాగిపోవుటన్నది కడు దుర్లభం. భూమికల మార్గమే సుగమం. సద్గురు సహాయము లేకపోతే, ఆకాశముల ఆకర్షణల నుండి మరలుట సంభవించదు.

సద్గురువు వలన జరిగే మళ్లింపునకు నీవు చాల బరువైన వెలను చెల్లించాలి. ఆ వెల **అగాధమైన భక్తియు, ప్రగాఢమైన ప్రేమయు అయివున్నది.**

జైబాబా!!

(ఈ ప్రసంగములో బాబా నాల్గవ భూమిక వరకే వివరించారు).

Page: 50

సమాధులు

- మెహెర్ బాబా ప్రసంగము

మెహెరాశ్రమము, ఏప్రిల్ 23, 1937

‘ఫనా’ అంటే సమాధిస్థితి. సమాధి అనగా నేమి? అది అతీతమైన తన్మయత్వము. ఉదాహరణకు నీవు నాసిక్ నుండి బొంబాయి పోతున్నావు. బొంబాయి నీగమ్యము. నాసిక్ తరువాత స్టేషన్ **దేవలాలీ**. దేవలాలీ మొదటి భూమిక. ఇచ్చట నీవు అలసిపోయి నిద్రించెదవు. అది ‘ఫనా’. నిద్ర నుండి మేల్కొని నీ చుట్టునూ చూచెదవు. ఇది ‘స్థితి’. అప్పుడు నీవు ముందునకు సాగిపోతావు.

రెండవ స్టేషన్ **ఇగత్ పురి**. ఇది రెండవ భూమిక. అక్కడ నీవు నిద్రించెదవు. మేల్కొని చుట్టునూ చూచెదవు ఇది రెండవ స్థితి. నీవు బొంబాయి చేరు వరకు ముందుకు సాగిపోతానే వుండువు. ఇంక అచ్చట నిద్రించవు. నీవే బొంబాయి అయిపోదువు. అప్పుడు నిద్రపోయెదవు. ఈ పేర్లెరు నిద్రలే సమాధులు. కాని నిద్రలో నీవు ఎటుకలేకుండా వుండువు. నిద్రలోవలెనే సమాధి స్థితిలో నీవు దేహమందు ప్రపంచమందు ఎటుక లేకుండా వుండువు. కాని నీవున్న స్థితిని అనుసరించి ఆనందమందుగాని, లేక తేజస్సునందు గాని లేక శక్తియందుగాని ఎటుక కలిగివుండువు. ఇది సవిస్తరముగా వున్నదా? ఇది చాలా తేలిక. ఇదంతయూ నీలోనే వున్నది. వాస్తవమునకు **అది నీవే (తత్త్వమసి)**. సమాధి ముఖ్యం కాదు. మానవులు సమాధిలోనికి పోయెదరు. తిరిగి సమాధి స్థితి నుండి క్రిందికి దిగి వచ్చెదరు. అప్పుడు మాములు మనుష్యుల వలెనే వుండురు.

గ్వాలియర్ యోగి కథ:

సమాధి గమ్యం కాదు. గ్వాలియర్ లో ఒక పేరాశ గల యోగి వున్నాడు. అతడు ఎప్పుడూ డబ్బును గురించే ఆలోచిస్తూ వుంటాడు. కాని యోగశక్తి, అతడు సమాధి స్థితికి పోగలిగిన ఒక తమాషాను నేర్పింది. ఒక రోజున అతడు గ్వాలియర్ మహారాజా భవనమునకు ఎదురుగా కూర్చున్నాడు. ఇంక సమాధిస్థితికి పోవుటకు ముందుగా “నేను రాజా వద్ద నుండి వేయి రూపాయలు తీసికొనాలి” అని ఆలోచించాడు. అంతట సమాధిలోనికి వెళ్ళిపోయాడు. ఈ స్థితిలో అతడు వారం రోజులున్నాడు. అన్నపానములు లేవు. అలాగే కూర్చుండి వున్నాడు. అతడు ఒక ఋషియని ప్రజలు అనుకొన్నాడు. రాజు అతనిని గురించి తెలిసికొనవలెనని తలచి అతని వద్దకుపోయి అతని వీపును తట్టినాడు. ఆస్పర్శ

యోగిని, సమాధిస్థితి నుండి మామూలు స్థితికి రప్పించినది. యోగి కళ్ళు తెరచి మేల్కొనగానే రాజును “రెండు వేల రూపాయలు” ఇమ్మని అడిగెను.

సహజ సమాధి :

ఇది సద్గురు సమాధి, అవతార్ సమాధి. సప్తమ భూమిక (ఫనా-ఫీ-అల్లాహ్) నిర్వికల్ప సమాధి. సప్తమ భూమిక నుండి క్రిందకి (సాధారణ చైతన్య స్థితికి) దిగి వచ్చినవారు సహజ సమాధిని కలిగివుండురు. సహజ సమాధిలో అతడు తినును, త్రాగును, మాట్లాడును, ఆడును, అటూఇటూ తిరుగును; కాని అన్ని వేళలందును సహజ సమాధియందే వుండును.

కృష్ణుడు యుద్ధరంగంలో శత్రుసంహారమునకు బాణమును గురిపెట్టినప్పుడు, ఖడ్గమును రుళిపించినప్పుడు సహజ సమాధియందే వున్నాడు. బాబా. అనుక్షణం సహజ సమాధియందే వుండును. ఆయనను తెలిసికొనవలెనంటే మీరు బ్రహ్మనుభవమును పొందవలసియున్నది. మీరు నన్ను భౌతికరూపంలో చూస్తున్నారు. కాని నేను సమాధి స్థితియందేవున్నాను. నీవు నీహృదయాంతరాళంలో చూచినచో నన్ను అనంతనిగా చూచెదవు. అంతట నీవు నన్ను ప్రతి ఒకరిలో ప్రతి వస్తువులో చూచెదవు. అంతా బాబాయే. భగవంతుడు మాత్రమే ఉన్నాడు. సమాధి అనునది బూటకం. భగవంతుడే నిజం. ప్రతి ఒక్కరు అందరు అన్నియు భగవంతుడే.

Page: 51

భగవంతుడనగా ఇది అనీ అది అనీ చెప్పలేవు. హద్దును ఏర్పరచి పరిమితిని చేయలేవు. భగవంతుడనగా భగవంతుడే. **మాయ కూడా భగవంతుడే.** అభావము, భావము (**మాయ X భగవంతుడు లేక ప్రకృతి X పురుషుడు**) పరస్పరము కలిసే వున్నవి. ఇది అభావమని, ఇది భావమనీ నీవు చెప్పలేవు. అభావము కూడా వున్నది. కాని అది మాయ. ఏమది? అది భగవంతుడే. తెలిసినదా? భగవంతుడు భగవంతుడే. నీవు నాయొక్క అనుభవాన్ని పొందినప్పుడు నీవు తెలిసికొందువు. ఈ జ్ఞానము సుస్థిరమైనది. భగవదనుభూతి యొక్క గుర్తు ఏమంటే - మానవుడు భగవంతునితో ఐక్యమొందినప్పుడు అతడు సర్వము భగవంతుడనని తెలిసికొంటాడు. అతడు ఏమైనను చేయగలడు.

“వ్యక్తి తన మనస్సుతో సర్వమును తెలిసికొనజాలడు. అతనికి తెలియును అంతే. నీవు శునకము కాదని ఆలోచించనవసరము లేదు. నీవు శునకము కాదని నీకు తెలియును. నీవు భగవంతుడవేనని తెలిసికొనుము. ఇప్పుడు నీవు భగవంతుడవే. కాని నీవు భగవంతుడవేనని నీకు తెలియదు. నేను భగవంతుడనని నాకు తెలియును.

“ప్రతి ఒక్కరు ఈ సప్తభూమికలను దాటవలసినదేనా? అన్న ప్రశ్నకు బాబా సమాధానం. సద్గురువు ప్రతి భూమిక ద్వారా పోవునట్లు చేయడు. వాటన్నింటిని దాటిస్తాడు. ఇక్కడ తమాషా యేమంటే - నీవు “వెళ్ళవు”. నీవు ఇప్పటివలె, ఉన్నచోటనే వుండువు. నీవు లేచెదవు, బయటికి పోదువు, నడిచిపోదువు. నీవు వెళ్ళుచున్నావని అనుకొందువు. కాని నీవు సర్వత్రా వున్నావు. కనుక భగవదైక్యమునకై తపించుము. భూమికలను గురించిగాని, సమాధులను గురించిగాని, శక్తులను గురించిగాని మథనపడకు. సహనశీలుడవై భగవదైక్యమునకై తపించుము.

ఒక సద్గురువు తన శిష్యునితో ఇట్లనియెను :

“నీకు భగవంతుడు కావలయునన్నచో నీకాళ్ళు చేతులను ఒక బల్లచెక్కకు కట్టి నిన్ను నీటిలో పడవేసినను నీ దుస్తులు తడవకుండా వుండాలి” అన్నాడు. కాని యీ అభాగ్యునకు అర్థం కాలేదు. అతడు తిరిగి తిరిగి ఒక సాధువు వద్దకు పోయి, దీని భావమేమియని అడిగినాడు.

సాధువు సమాధానం :

భగవదైక్యము లేకుండా నేను నిమిషమైనను బ్రతకలేను అన్నంతగా నీవు భగవదైక్యమునకై తీవ్రోత్కంఠను కలిగివుండాలి. ఇంకనూ లక్షలాది సంవత్సరములు ఓర్చి కలిగివుండాలి” అనిచెప్పెను.

“ఈ ఉత్కంఠ భగవంతుని కోసమే. అనుగ్రహం అంటే అదియే. నీవు నేను చెప్పినట్లుగా చేయవలెను. ఉత్కంఠ కలవాడవై యుండుము. అందు విషయమై నేను నీకు సహాయం చేయుదును.

ఎందుచేతనంటే అదంతయూ నేనే. నేను నాహృదయములో నుండి ఇచ్చెదను. మీ హృదయముల నుండి స్వీకరించెదను.

ఉదాత్తమైన స్థితిలోనున్న ప్రేమయే భగవంతుడు. - మెహర్ బాబా.

జైబాబా!!

(సేకరణ: అవేకెనర్, వాల్యూం 16-2, పేజీలు 50,51,52)

Page: 52

ఫనా

ఆంగ్ల మూలం :

మెహర్ బాబా

ఫనా మూడు తరహాలు :

1) ఫనా-ఫీ-అల్లాహ్, 2) ఫనా-ఫీ-షేక్, 3) ఫనా-ఫీ-రసూల్

1) **ఫనా-ఫీ-అల్లాహ్**లో మానవుడు భగవంతునితో ఏకత్వమును పొందుతాడు. ఈ స్థితిలో సర్వకాల సర్వావస్థలయందును 56 గురు వుంటారు. 'బకా' అంటే భగవంతునిలో స్థిరపడి అనంత సచ్చిదానందముల వినియోగించుటకు సమర్థుడగును. 'కుతుబ్' భగవంతుని జీవితమును గడుపుతూ అనంత సచ్చిదానందములను ఉపయోగిస్తాడు. కొందరు సూఫీలు ఫనా-ఫీ-అల్లాహ్ స్థితియే అన్నింటికంటి హెచ్చయినదని నమ్ముతారు.

2) **ఫనా-ఫీ-షేక్** స్థితిలో మానవుడు సద్గురువు యొక్క చైతన్యముతో ఒకటైపోతాడు. ఇతడు సద్గురువు యొక్క అనంత చైతన్యముతో ఒకటైపోతాడే తప్ప, సద్గురువు యొక్క అధికారముతో మాత్రము ఒకటి కాలేదు. ఇతడు కొన్ని సమయములందు మాత్రము మిక్కిలి పరిమితమైన మేరకు సచ్చిదానందములని వినియోగిస్తాడు. ఇతడు తనను ఫనా ఫీ-షేక్ స్థితికి తీసికొనివచ్చిన సద్గురువు, దేహము చాలించగనే ఇతడు కూడా తన దేహమును విడిచిపెడతాడు. ఎల్లకాలములందును 5 గురు కుతుబ్ లు వుంటారు.

3) **ఫనా-ఫీ-రసూల్** స్థితి మిక్కిలి అరుదైనది. మిక్కిలి అరుదుగనే సంభవిస్తుంది. ఈ స్థితిలో మానవులు అవతార పురుషునితో ఒకటైపోతారు. ఇలా ఎప్పుడు జరుగుతుందంటే-అవతారపురుషుడు సజీవుడై యుండగనే పరమాద్భుతమైన ప్రపంచ వ్యాప్తమైన అవతారపురుషుని మహాత్మ్య విస్తారము జరుగుటకు కొంచెం ముందుగా జరుగుతుంది. ఫనా-ఫీ-షేక్ స్థితిలో నున్న వారెవ్వరూ ఫనా-ఫీ-రసూల్ స్థితిని పొందలేరు. దేహచైతన్యము గల ఒక సామాన్య మానవునికి అవతారపురుషుడే ఫనా-ఫీ-రసూల్ స్థితిని ప్రదానం చేస్తాడు. ఈ స్థితిలో సామాన్య మానవుడు అవతారపురుషునివలె అయిపోతాడు తప్ప అవతారపురుషుని అధికారముతో మాత్రము కాదు. అవతార నిర్మాణము జరిగిన వెంటనే ఇతడు కూడా తన దేహమును చాలిస్తాడు.

ఇతరులు కుతుబ్ స్థితియే అన్నింటికంటి హెచ్చయినదని నమ్ముతారు. మరికొందరు రసూల్ స్థితి సర్వోన్నతమైనదని నమ్ముతారు.

బాబా తన పంచ సద్గురువులను గూర్చి ప్రస్తావించుతూ -

తాజుద్దీన్ బాబా, సాయిబాబా, బాబాజాన్ జలాలీ, జమాలీ రీతులు కలవారు. ఉపాసనీ మహారాజ్ జలాలీ మాత్రమే. నారాయణ మహారాజ్ కూడా జలాలీ మాత్రమే. ఈ అయిదుగురు కుతుబు వర్తమాన యుగావతారుని రాకకు కారణ భూతులనియు, వీరిలో ముగ్గురు హిందువులు, ఇద్దరు ముస్లిములు అనియు బాబా అన్నారు. 700 సం|| తదనంతరము వచ్చేడి నా అవతార ఆగమన కాలమందు అయిదుగురును మగవారే వుంటారు అని కూడా బాబా అన్నారు.

కుతుబ్: కుతుబ్ లు మూడు తరహాలుగా వుంటారు.

Page: 53

1) కలందర్, 2) క్వాజా, 3) గౌస్

కలందర్, లేక క్వాజా, లేక గౌస్ వీరు కుతుబ్ మాత్రం కాదు. కాని కుతుబ్ కలందర్ వలె గాని లేక క్వాజా వలె కాని, లేక గౌస్ వలె గాని వ్యవహరించ గలడు.

కలందర్ మాదిరి కుతుబ్ సామాన్యంగా దిగంబరిగా వుంటాడు. ఎక్కడను ఎక్కువ కాలం వుండడు. తోతాపురి (రామకృష్ణ పరమహంస యొక్క గురువు) ఈ తరగతికి చెందినవాడు. సామాన్యంగా కుతుబ్ తన స్థానమును విడిచి వేరొక చోటునకు వెళ్ళడు.

క్వాజా మాదిరి కుతుబ్ ఒకే స్థానమందు వుంటాడు. ఉపాసనీ మహరాజ్, బాబాజాన్ యీ తరగతికి చెందినవారు. గౌస్ మాదిరి కుతుబ్ తన దేహంలో అవయవములన్నింటిని వేరు చేయగలడు. తనకు ఇష్టము వచ్చినప్పుడు వాటిని మరల ఎప్పటివలె సమకూర్చగలడు. అట్టి సమయమందు ఎవరైనను చూచుటకు ప్రయత్నించితే అతడు తక్షణమే దృష్టిని పోగొట్టుకొంటాడు.

సద్గురు సాయిబాబా గౌస్ మాదిరి కుతుబ్. భగవంతుడు మానవరూపంలో అవతరించినప్పుడు మానవరూపము యొక్క పరిమితులన్నింటిని కలిగివుంటాడు. అదే మస్తీ అయితే చలిని కూడా అనుభూతిని పొందడు.

ఏజెంట్లు (కామరూపులు) :

సద్గురువు ఒకేసారి 10 చోట్ల కనుపించితే, అవతారపురుషుడు 1000 వేర్వేరు ప్రదేశములలో కనుపించుతాడు. సద్గురువునకు రెండు రకాల ఏజెంట్లు వుంటారు.

1)అబ్దాల్

2)అవతార్

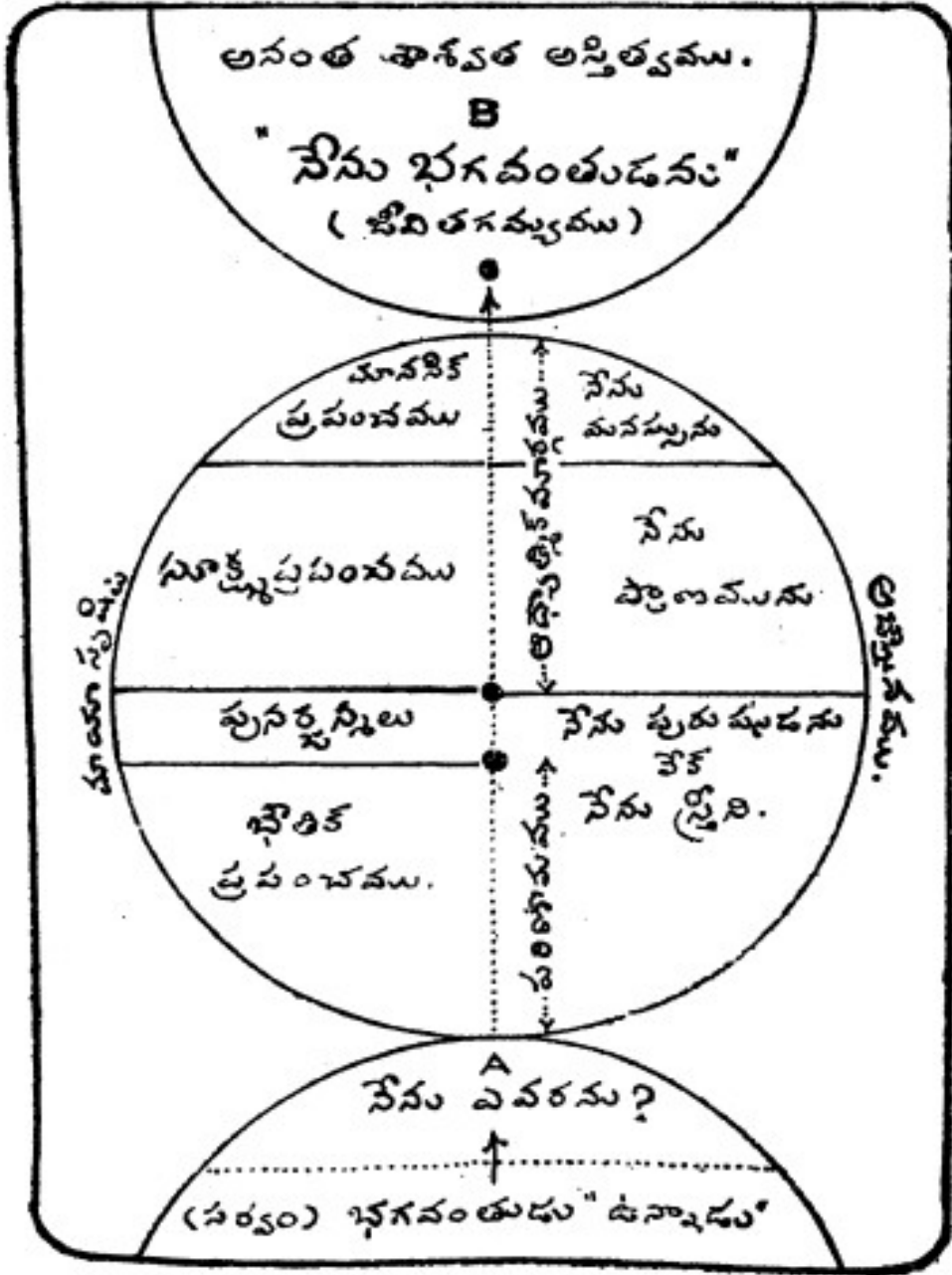
అబ్దాల్ అనేక రూపములను ధరించగలడు, సాధారణముగా ఒక వృద్ధునిగా గాని లేక, పసి వానిగా గాని కనుపించును. ఆధ్యాత్మిక మార్గములో పయనించుతూ వున్న ఒక బాటసారి విపరీతమైన దప్పికతో తపించుతూ మరణించుటకు సంసిద్ధుడైయున్న తరుణమందు, ఆతని ప్రాణ రక్షణార్థమై కుతుబ్ ఒక 'అబ్దాల్'ను పంపించుతాడు. బాబా తండ్రి పెరియార్ జీ కచ్చి ఎడారిలో ప్రయాణిస్తూ విపరీతమైన దప్పికతో చనిపోవుటకు సంసిద్ధుడైనప్పుడు ఇట్టి అబ్దాల్ యొక్క సహాయమునే పొందాడని బాబా చెప్పినారు.

అప్పుడు పొడవు గడ్డం గల ఒక వ్యక్తి ఒక తోలు దుత్తతో మంచినీరు తెస్తూ పెరియార్ ఎదుట ప్రత్యక్షమైనాడనియు, పెరియార్ మంచినీరు త్రాగుతూ వుండగా, ఆ వృద్ధుడు అదృశ్యమైనాడనియు బాబా చెప్పారు. అబ్దాల్ ఎక్కువగా మగవాని రూపంలోనే కనుపించి ప్రధానమైన కార్యం నెరవేర్చుతాడు. అబ్దాల్ స్త్రీ రూపంలో గాని, పురుషరూపంలోగాని వుంటాడు. స్త్రీ రూపంలో నున్న అబ్దాల్ పురుష రూపంలో కనుపించడు. కాని సద్గురువు ఆదేశించిన కార్యమునకు అనుగుణ్యముగా ఒక స్త్రీ రూపం నుండి ఇంకొక స్త్రీ రూపంలో కనుపించుతుంది. అలాగునే పురుషునిగానున్న అబ్దాల్ స్త్రీ రూపంలో కాన్పించడు.

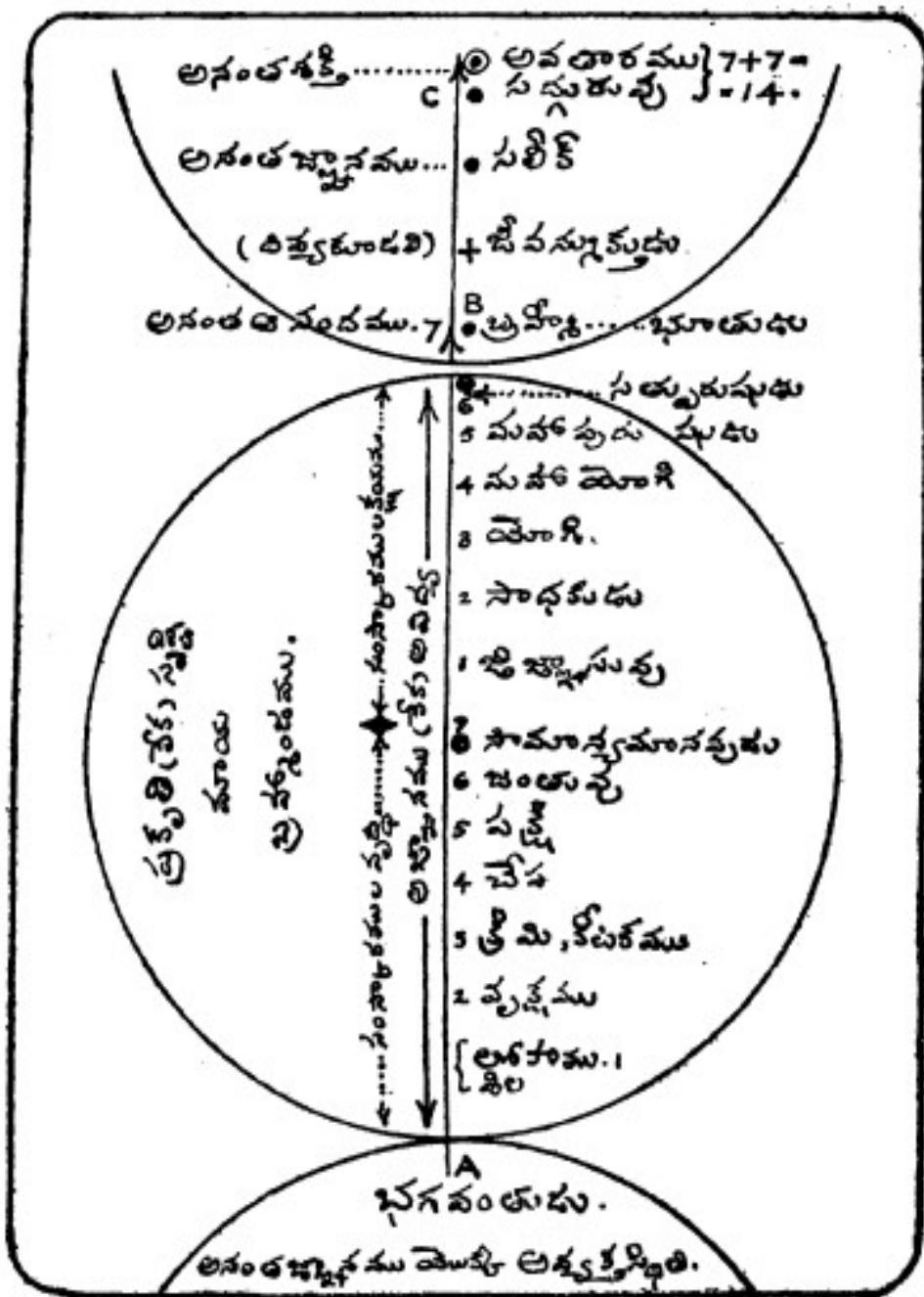
అబ్దాల్ ఎల్లప్పుడు పురుష రూపంలోనే వుండి సద్గురువు యొక్క ఆదేశానుసారంగా బహుస్వల్పమైన కార్యములను నిర్వహిస్తాడు.

జైబాబా!!

చిత్ర శీర్షిక

చిత్ర శీర్షిక

నిలబడినవారు (ఎడమ నుండి కుడికి) : 1. పారేపల్లి సత్యం, 2. కొండపల్లి వెంకటాచార్యులు 3. పంది రాజయ్య,
 4. అవతార్ మెహర్బాబ్, 5. గవుతు వెంకటనరసయ్య, 6. మాండ్రాజుల వెంకటరత్నం. కూర్చోన్నవారు (ఎడమ నుండి కుడికి) : 1. భాస్కరరాజు, 2. వడ్లమూడి నాగభూషణం, 3. బాలగోపాల సత్యనారాయణరాజు,
 4. బాలగోపాల రామభద్రరాజు, 5. కొండపల్లి అప్పలాచార్యులు.

ఫోటో గురుప్రసాద్, పూనా

నిలబడినవారు (ఎడమ నుండి కుడికి) : 1. భాస్కరరాజు, 2. వెంకటాచార్యులు, 3. పారేపల్లి సత్యం
 కూర్చోన్నవారు (ఎడమ నుండి కుడికి) : 1. సత్యనారాయణరాజు, 2. అవతార్ మెహర్ బాబ్, 3. రామభద్రరాజు